

Evricii Cordi Epigrammatum libri IX.

<https://hdl.handle.net/1874/416855>

EVRICII
CORDI
Epigrammatum
Libri IX.

Marpurgi
1529

EXIMIO VIRO GE

orgio Sturtio Musarum hos
piti Euricius Cordus
S. P. D.

Deo ineptire non desino,
ut etiam, uide, nūc incipiam
rapiente me huc uel inuitū
nescio quo genio, Duos meos
os Epigrammatum libellos
ē medio uulgo domum reuo
cavi, ueritus eos, id quod res
erat, infirmiores, quam ut fo
ris peregrinari possent, Quippe quos olim ceu gemel
los, uel priusq̄ paruulirem, non dico peperī, sed abortiui
potius. & quidem Cordus. Hos dum Iouis exemplo, ut
ad maturiorem partem coalescerent, mente aliquantū p̄
refouissē, en tertius quasi uopiscus prodijt, Qui eque
ac nup̄ illi se Cordo patre, & a dhoc uarum progenitū
non consyderans, mira quadam exeūdi improbitate im
solefcit. Idē renatis iam fratribus ardor, Detinui quā
tum in me fuit impetum, sed dum indies magis ac magis
hæc illos cupido incessit, emittendos statui, hoc tamē cō
silio ut non prius quam tutorem, & ad quem diuertant
patronum habeant. Hic tu mi Georgi cōmodum occur
ris, unus omnium idoneus uisus, cui hæc pignora, atq;
a deo

adeo uiscera mea tuto comendem & credam, ut qui ades
 tuas comune literatorum diuersorium pollicitus, iam du-
 dum in eis Musarum nidum, quem uocas, pulcherrimo
 edificio erigis. Ad quem nos, ut suum quisq; symbolum
 adferat hortaris. Ego pensum meum absolui, hos tibi hospi-
 tes libellos mitto, quos solita tua erga doctos humanitate
 excipe, tutare, & foue, eorumq; iocis animum tuum, si
 quando a scrijs studijs remittis, oblecta. Nihil est quod
 de duobus plagij crimen timeas, manumissi sunt. Quis enim
 inuito domino seruiat? Tui sunt quotquot sunt, et quot
 quot olim sunt accessuri. Quos eosdem una cum illis tibi
 his testibus dedico. Vale. Erphordie.

Quartodecimo Calendas Octobris

Anno Millesimo Quingensimo

trigesimo

Deprauata sic corrige Lector

Folio	Col.	Versu	Pro	Lege
L 4.	1.	4.	faciunt	faciant
N 4.	1.	19.	ruclat	ruclatq;
O 4.	2.	3.	quatuor	quatruor
O 8.	2.	20.	subiectus	subiectis
P 5.	2.	ultimo	est	ex
Q 8.	2.	17.	medio	medium
S 3.	2.	13.	faciebat	sciebat
S 6.	2.	11.	plurimum	plurium
			A 2	Euricij

EVRICII CORDI EPI

GRAMMATEM

Libri Primus.

Ad Philippum Hesse Principem Bu-
colicorum dedicatio.

Vm tua defuncto tristis
silet aula parente,
Et solita absat Cla-
re Philippe tube,
Nullaq; pcultas tara-
tat ara uerberat auras
Nec fera te seuo cla-
ssica Marte uocant,
Accipe Bucolicum, sil-
uestria carmina, lusu,

Quos leuis, a. sculta, fundit quæna modos.
Sit ratio nostri numerusq; precamur agrestum.
Nam tua, si ne scis, nos quoq; turba sumus,
Tcq; quotam tenuis partem dignare libelli,
Et pastoricio ser puer ore cani.
Perlegis, an uerso subeunt fastidia uultus
Hci mihi si uana credulitate fruur,
Si tibi contempto prælata pecunia Phœbo
Queritur, et uilis Musa uidetur honos.
Aurca cum nequeam, chartacea munera mitto,

Non

P R I M V S

Non preciosa minus sunt tamen illa mihi.
 Cum dabimur artæ, quæ demetit omnia, morti
 Posthuma uiuaci littera prole manet.

De reditu Henningi Gædi.

Quis nouus hic plausus, quæ tamæ gaudia turbae,
 Quidq; quod est unus clamor ubiq; uenit?
 Tecta papæ uideo carpenta, ducemq; senatum,
 Et sua quadrupedans agmina densat eques.
 Quis quem purpureo tegit alta tiara rubore,
 Qui letam facilis dat recipitq; manum?
 Agnita iam facies, et honore gratia frontis,
 Ipse sacri est Gædus, maxima fama fori.
 Quem querula absentem dudum Respublica luxit,
 Dum rabidus mouit uulgus ad arma furor.
 Sic aberat mœstæ proscriptus Tullius urbi,
 Sic redijt, plus est, quàm fuit ante, decus
 Nunc maræ sce, dole, nunc inuide rumpere liuor,
 Quod contendebas non fore posse, uides.

Ad Ponticum.

Cur mea diuulgem uix nata poemata, quæris,
 Nec patiar pressum ut uirgula signet opus,
 Est eadem quæ te iam Ponticæ caussa coegit,
 Turbida uix madido uendere musta lacu.

Ad Magnum.

Ergo ne Magne doles domina quod liber ab aula,

L I B E R

Tam graue nunc cesses uiuere seruitium?
 Forte frequens adeo quod non mar supia nummus
 Farcit, & assuetæ spes tibi unlla togæ?
 Te longe melior. spera, fortuna beabit,
 Vis modo te nusq̄ ditior alter erit.
 Fac noua cum Venetis per egre commercia tractes,
 Prom. piper, nardum, cinnama, thura, crocum
 Nil dubito extrudis magno, uel singula, lucro,
 Qui tanto fumos uendideris ꝑ recto.

Ad Fœlicem.

Est mea paupertas, Fœlix, tuâ Copia custos
 Hæc noctu fures allicit, illa fugat,
 Vis? tecum (mera quæ stupidi demencia Glauci)
 Permutabo, meam do tibi, redde tuam.
 Rēnuis? unius Fortune est illa potestas,
 Si uelit hæc, nolis tu licet, illa mea est.

De Scœuola.

Si, quam consultus legum sit Scœuola, ne scis,
 Mutuo da, si quid te rogat ille. scies.
 Terq̄; quaterq̄; licet repetas, nil proficis, imò
 Lis tibi perpetuos surget agenda dies.
 Ex alijs alias doctus deducere causas
 Inuenta prorsus nil ratione dabit.
 Et nisi tu caueas, quod uix potes, ipse tecum te
 (Presto sit orator ni tibi nummus) aget.

Ad He

P R I M V S

Ad Helium Eobanum
Hessum.

Sex quidam uersus me forte rogauit amicus,
Digna q; promisit se dare dona mihi.
Post aliquot rediens ut factos repperit horas
Sex obulos alta prouulit ille manu.
I nunc & miseris nullum dic esse Poetis
Præsidium, mea quid det mihi Musa uides.

In Lucium Apulcium.

Ancipite s; q; uices, indigna q; uerba legi,
Et quicquid factus pertuleras asinus.
Heu aduersa nimis grauium fortuna laborum,
Quam mala tunc misero fata fuere tibi.
Hoc nostro, quod eras, esses scœlicius æuo,
Quo magis id colitur, quam deus ipse, pecus.
Summa rudes asini rerum fastigia scandunt,
Maximus hoc illis tempore uenit honos.
His hominum dominis diuina prophana q; parent,
Sunt asini reges, pontifices asini.
Et nisi sis asinus nullum tibi nomen habebis,
Ac omni spretus destitueris ope.

Ad Hœnningum Gædum

Conspicias multis posuisti sumptibus ædes,
At quæ diuitias nil minuire tuas.
Hac prætergediens olim quis forte uiator,

L I B E R

Me puero hoc memini surgere, dicit, opus.
 Et leget incisus annum & tua nomina saxis.
 Te clarum memorans praeuuisse uirum.
 Nempe quod ad summos paulatim uectus honores,
 Prima bipartiti gloria iuris eras.
 Sed breuis hanc famam poterit finire uetustas,
 Dum iacet haec titulus post monumenta tuus.
 Ni sacra conigerit docti facundia uatis,
 Qui celebret uersu splendida facta suo.
 Omnia rodit edax, uel sint adamantina, tempus,
 Sola uetat dignum laude Thalia mori,

Ad Pannicum.

Esti tibi diues opum, claro sata stemmate coniunx,
 Cuiq; daret iudex aurea mala Paris.
 Si tamen hunc patitur, quem dicit fama ueternum,
 Cum tot eam nollem dotibus esse meam.
 Quod puta tanta graues uexent obliuia sensus,
 Ut quando extinctus, ne sciat illa, pudor
 Nectibi quot peperit, si queras, pignora dicat,
 Quiq; sit his, quamuis non ea moecha, pater.

De Leone à Gal-

lis ad Gallum

adducto.

Currite spectatum properantes turrite ciues,
 Hospes apud Gallum dicitur esse Leo.
 Plus mirum, Gallis ductoribus atq; magistris

P R I M V S

Paret, & est socius, queis prius hostis erat.
 Scilicet inter eos nuper concordia facta est.
 Hoc potuit tandem longa uidere dies.
 Conueniam feriantq; noua rata foedera pacis
 Nil timet hoc magni qui gerit arma Iouis.
 Rex manet hic illisq; potens dominabitur ales,
 Tale licet nomen parue trochile uelis.

In imaginem Veneris

¶ Eue.

Calue quid auersos demittis hypocrita uultus?
 Vnde nouus casto iam subit iste pudor?
 Aspice, non ego non ego sum uicina turpior Eua,
 Quinimò mediam se minus illa tegit,
 Huic breue quam folium nobis uelamina pubem
 Abscondunt, nec tam nuda papilla mihi.
 Nes uideo quo me meriti præcellat honore,
 Humanum seruo, perdidit illa genus

In Figulinam.

Turgida iam decimum protuberat aluius in annum,
 Nec graue maturo uiscere ponis onus.
 Non puto, cum paries quòd adhuc edentulus infans
 Infirmitate quadrupes nesciat ire gradu.
 Sed modo barbatus uir erit, calicamq; librumq;
 Ad sacra post patrem ferre tapeta potest.
 Quòd tibi si læuo concæpta est foemina uentre,
 Magna prius meritrix quam reueneris, erit,

A s

Quemq;

L I B E R

Quemq; premet, una premet illa puerpera lectum,
 Et que te matrem, lux auiam faciet
 Deq; recente nouum mirabere prole nepotem,
 Et diæ, idem uir meus & gener est.

Ad Lucium.

Audio te Luci pulchram duxisse puellam,
 Que sit quo coniunx uespere facta parens.
 O super Idalias fecunde marite columbas,
 Quam tibi fausta Venus, quam bona Iuno fauet.
 Si quo cepta modo sunt hæc connubia pergens
 Natorum posces cras tibi iura trium.
 Ante duos uinæ Aegipti pignora menses,
 Quicq; nurus gignant deficient Danai.

In Hillam.

Quo me cunq; foro, quacunq; præhendis in æde,
 Quæris an officij sim memor Hille tui,
 Quatuor inuito mihi prandia forte dedisti,
 Que non officium, sed uoco supplicium.
 Malo quidem cæci, tua quam conuiuia Phinei.
 Et si nectarci des mihi pocla meri.
 Que sit causa rogas? Dodonæ imitata letetem,
 Et querulis ranis æmula garrulitas.
 Obtuse grauibus mihi hebet clamoribus aures.
 Si bis adhuc tecum uixero surdus ero.

De nigro.

Nutilandus auribus ligatus ad palam

Circum

P R I M V S

Circumfluo medius stetit Niger in uulgo
 Nullumq; tam fortem uidere se dixit,
 Qui destinatas posset exequi penas.
 Strictum probauit ungue carnifex cultrum,
 Cuiusq; prendens hæc ait potest dextra.
 Sed dum capillos hinc & inde reiecit
 Vidit prius, quod ipse iam uoluit, factum.
 Tum maximum Niger solutus in risum
 Non est mea, inquit, ante quæ fuit Malchi
 Fortuna, nec tu aures puta esse boletos.

In Manium.

Obiis esse malum, mihi, me tenuemq; Poctam,
 Et uix ieiunam pellerè posse famem.
 Omnia mentiri solitum quæcunq; loquaris,
 Hæc quoq; te Mani dicere falsa uelim.

In imaginem
 Virtutis.

Cuius opus? Lucæ, sed quæ pulcherima? Virtus,
 Quæ tam deformis post comes? Inuidia,
 Sed quid anhelanti similis sudare uideris?
 Ardua difficili nitor ad astra uia

Ad Bassam.

Te quoties offers cultam mihi Bassa uidendam,
 Ostentas mundi quicquid ubiq; tui,
 Bractecolas, zonam, Strophium, crinale, mitellam,

A c in collis

L I B E R

In collo torquem, Sardonicha in digito,
 Præterea in tunudum demissa monilia pectus,
 Quæq; tegunt amplum Gallica peplo caput,
 Hæc ubi me ærnis tenui contemnere risu,
 Has tua respondes non habet uxor opes.
 Hoc equidem uerum concedo, sed ista miscella
 Vnum habet, huic uni uultq; placere, uirum.

In Paulum.

Verior antiquis fuit ille Prophetæ Sibyllis
 Indiderat nomen qui tibi Paule tuum
 Vereres enim Paulus, tua si doctrina uidetur,
 Quæq; dei uerbum dicere uocæ soles,
 Paulus es ingenio, Paulus uirtute, fideq;
 Et nullus docuit te quoque Christon homo.

Ad Luciferum,

Nobilis est, ut ais, credo, tua Lucifer uxor
 Nimirum toti cognita quæ populo.

Ad Scæuolam.

Me petis ut credam paucos tibi Scæuola nummos
 Ad sex, aut, nec eis amplius, octo dies,
 Hoc illos intra spacium te reddere iuras,
 Sed uel iurato non tibi danda fides
 Forsitan ad Græcas differres usq; Calendas.
 Ne totum perdam do tibi dimidium.

PRIMVS

Ad Ollum.

Cum faciat septem pulchrum lepus Olle diebus

Cur tam deformis sit tibi dic facies?

Qui tamen hesternus nostri conuua Placenta

Appositum solus glutieris leporem.

De bona Erphordianorum

ualetudine.

Ite nouas alibi medici disquirite sedes,

Hac nullum uobis restat in urbe lucrum,

Sunt ualidi nec egent hic uestro munere ciues,

Difficilem nemo conqueritur stomachum,

Imò domos, agros, hortos, uineta, cohortes.

Assiduo, qualis strutio, uentre coquunt.

In Cilicem.

Que tibi tanta fauet fortuna, quod unus ubiq;

Omni, uel nunquam perdita repperias?

Non prius inuenias, quam perdidit alter, ut ante

Quam fias eger non moriare Cilix.

In Vuidum.

Ante duos fueras, scio, barbarus Vuide mensas,

Et poteras docte non tria uerba loqui

Qui modo longinquis reduam te dicis ab oris

Et te grande putas hinc reuulisse sophos.

Quod mala corruptas balbutiat ebria uoces

Lingua, uoles isto græculus esse modo?

L I B E R

Sed tamen assiduus multum res adiuvat usus,

Qui pergræcaris iugiter, esse potes

Ad Canonicos quosdam.

Præponi quendam uobis male fertis asellum,

Indignum tali quod sit honore pecus.

Ferte uel inuiti, quia sic Romana potestas,

Sic iussit summi littera Pontificis.

Qui sibi præponi non dedignatus eundem,

Quo sceterat uoluit nunc quoque stare loco

Ad Lectorem.

Si sentis quod inest meis libellis,

Qui nudus ne queat iocus referri,

Tecum perlege, ne uel innocentes,

Vel lædas tetricas Catonis aures

Ni sit nequitiosus & factus

Et plenus sale, felle, & illecebra,

Non dicæs Epigrammatum libellum.

Sit lasciuus licet procaxque Musa

Castus spiritus est sacri Poetæ.

In Gallum.

Quod cupis ignarum ueri tibi credere uulgus,

Credo tuus quod erat nauita Galle pater

Qui semel infausta deductus cannabe in altum,

Optatum tetigit non magis inde solum

Si tamen inuento pisces de funere quæres,

P R I M V S

Non scimus, dicent, nos, sed aues ubi sit.

In imaginem Diui

Christophori

Quid tu magne Gygas parui sub mole puelli

Succidis, & prona deficiunt humeri?

Et natum & matrem, uel debilioribus ulnis

Portat anus, num te fortior Anna uiro?

In Quendam improbum.

Grandia promittis, qua nulli dona dedisti,

Exculerit laudes si mea Musa tuas.

Sepius inaptum nequeo deducere e carmen,

In te quod laudem tam uideo esse nihil

Nescio mentiri, nec quae tu gesseris, ausum

Dicere, si dicam, me tacuisse uelis.

Ad Silunum,

Curculio frumenta tibi, carnaria tarmes

Perdit, sunt acidis mucida uina cadis,

Rancidulum putet pereunte sapore butyrum,

Incipiuntq; putres uiuere caseoli.

Fida suo domino mihi procurauit egestas,

Vt nequeam cupiens haec ego damna queri,

Quae si tu quoq; uis posthac Silune cauere,

His qui non sat habent da quod habes nimium.

Ad Ursulum.

Te fore caustidicum sum mis cupis Ursule uotis,

Quam facili, uel mox is potes esse, mudo.

Non op

L I B E R

Non opus est ut sis orator, garrulus esto.
 Et pergas tantum barbara uerba loqui,
 Fallere, memiri, fraudare, imponere discas,
 Et tua peruerso commoda iure sequi,

Ad Aemilianum.

Nil de Phillide turpe, nil probrosum,
 Nil quod dedecet probam puellam,
 Debes Aemiliane suspicari
 Quod seri monachi domum frequentant
 Sancti sunt Mariae pijsq; Fratres
 Seruatoris auunculiq; Christi
 Nec soli insuper exeunt, nec intrant,
 Graues namq; solent habere testes.

De Aulo & Nasone.

Sollicita dicunt Aulum tabescere cura,
 Enixa infantem ne Figulina serat.
 Contra longa querens pariendi tempora Naso
 Omnes astrologos consulit & medicos.
 Ut sit hic, argentum, ne sit pater, ille dat aurum.
 Non aliam satius net Figulina colum.

Hymeneus.

Ni religata meis porrexerit ora capistris
 Legitimum thalami nemo peregit opus,
 Ergo tuum nunquam cum laude fatebere patrem,
 Et mala te genuit, me nisi teste, parens.

P R I M V S

Ad Ionam & Othonem)

Postq̄ nulla sacris sunt emolumenta Poetis,
Et sterilem sequitur musica turba Scholam:
Vos mihi consulti dubijs in rebus amici,
Causidicum Iona uis Otho me medicum,
Dumq; uter esse uelim mecum delibero, coepi
Esse nihil, quoniam quod perijt nihil est.
In Thilonem.

Te mea uelle mihi commeiere carmina dicunt,
Heu si, quam tua sunt, tam scabiosa forent.
Hanc si, quin tibi dent, nequeunt euadere pœnam,
Tunc ea funesta sub cruce sparsa uelim.
In Pompilianum.

Desine me tandem, rogo, desine dicere cinclur,
Ne te corruam Pompiliane uocem.
Ad Flaccum.

Omnia Saxonici quaecumq; geruntur in oris,
Primus, uel nullo scit referente Niger.
Non tamen hoc mirum debet tibi Flacce uideri,
Auriculas illic fertur habere suas.

Ad Gellium.

Est aduersa mea semper fortuna saluti,
Omneq; qua ueniat spes mihi, claudit iter,
Quotquot erant quorum mihi commoda uita fuisset,
Iusserunt omnes inuida fata mori.
Vis modo tu seuas & ger deludere Parcas?

Hæderë

L I B E R

Herodem Cordum scribe, superstes eris
Ad Letium de Papilo.

Pauperior uiuit mendico Papilus Iro,
At breuis hunc Ditem redderet hora Mydam
Qua ratione rogas dicam tibi candido Lali,
Tres calices uini fac bibat ille tuus.

De Cassio & Ollo.

Vna sat esse potest, plena licet, amphora mensæ,
Sed quia conuiuia est Cassius, adde duas,
Et panes duplici uenit inuitatus & Ollus,
Proutidus hoc etiam fac sciat ante coquus
De nigro.

Si caussam nescis male cur Niger audiat, hæc est,
Se penes auriculas non habet ille suas
Ad Neuolum.

Audio Romanos, & abhorreo Neuole mores,
Vt stupida recti stent mihi fronte pili.
Proh infanda mali populi pestisq; læs q;
Num loca placatus respicit illa deus?
Hic summusne pater fidei, sanctusq; senatus?
Ex hac num nobis urbe petenda salus?
Hic ne suos fundit tua uinea Christe racemos?
Quam mala radices non bene nutrit humus.
Quantaq; palmis caries uentura timeatur,
Ni grauis hæc renouet funditus arua ligo.
Trochilius ad Aquilam.

P R I M V S

Pone precor ueteres tandem Iouis armiger iras,
 Non ego re, sed sum nomine rex auium.
 Sic uocor, ut quo non alia est minor ulla uolucrum,
 Agnosco regem te uenerorq; meum.
 Non tam illa minax acue in corpuscula rostrum,
 Vno sex nostrum, si libet, ungue teres
 In Celerem.

Tam tenuem mihi pauperiem Celer obijcis, ut mox
 Mendicus limen cogar adire tuum.
 Esto quod is modo sim, tamen à te nulla petetur
 Bucca, nam noui te dare posse nihil.
 Quam timeo ne tu prius ad suspendia uinctus
 Ipse piam rogitas me breuis assis opem.
 Tam male non faueo nec ero tam sordidus unq;
 Quin habeam nummos, et dare quinq; uelim
 Ad Helium Eoba-
 num Hessum.

Quisquis es Hessiaci qui tot monumenta Poetae
 Sub sera quondam posteritate leges
 Non dubium est, aliquot meraris milibus, istum
 Talia qui scripsit posse uidere uirum.
 Scireq; qui uultus illi moresq; fuerunt,
 Et quo tam doctos protulit ille modos
 Ecce uidet praesens auditq; nec aestimat etas,
 Quanta sub afflato numina corde latent,
 Nullus honor sacro, nulla est reuerentia uati,

Quisq;

L I B E R

Quisque faber maius ardoq; nomen habet.

Ad Neuolum.

Quod sim tam subito iam factus tempore Codrus,
Desine mirari Neuole Cordus eram

In Pictum bru-

torum con-

uiuium.

Conuiuas uitulos, asinosq; suesq; canesq;
Prensa uides bruto stringere uina pede.

Quid mirare? tuos hic aspicias heluo fratres,
Mater enim tales uos parit Ebrietas.

Ad Eunum.

Te superpontificem poteris sperare, sed ut sis
Maximus, infatis non erit Eune uis.

At nullo summus fieri prohibebers astro,
Si tua sit sedes celsus Erix uel Athos.

Ad Amicum

Quendā

Viginti Angelicos, ad sex uel ad octo poposci
Hebdomadas, sed tu mittis amice decem.

Aseraiq; citas, que nescio uerba Poete,
Plus toto soliti dicere dimidium.

Quam mallem qui te docuit πλέον ἢ μισοῦ πάντοσ
Hic quoque κοινά φίλων πάντα docere uelit.

Si tamen hæc sic uera tibi sententia cordi est,
Quod facio facies tuque subinde lucrum.

Ad Cro

P R I M V S.

Ad Crotum Rubianum.

Vt Gallum simularet equum tuus iste ucredus,

Auriculas illi te secuisse refers,

Quis malus hic error, quæ te dementia cepit,

Vis Gallum, testes tunc Rubiane seca.

Ad Serium.

Cum Seri legeres oblatum forte Catullum,

Dicaris abiectò sepe spuise libro,

Scribere gentilem, precor, hæc patiare poetam,

Quod facis insignis relligione sophus.

In quendam Mendicum.

Videtis hunc lacrum obsitumq; mendicum,

In omnibus primum ædibus proseuchisq;:

Qui flebili sono, straboq; prospectu,

Domesticam populo querens egestatem,

Scutulam stipi atq; pileum obuiam exporgit,

Et per timendum iugiter Valentinum

Monet, rogat, precatur, obsecrat, implorat

Quoscunq; diuites uidet uiatores,

Mollissimus scortator & liguritor

Lautissimus, suam quotidie mensam

Ficadulis, turdis, lupo, scaro, mullo,

Et quicquid optimi est saporis, exornat.

Miraris unde tantæ opes lacrae pere,

Qui scenerantur annuos habent nummos,

Quotidianum extorquet ille uectigal.

L I B E R

Si mallet esse summus hic magistratus
 Percam, ratus mendicitatis est ænjus.
 Quem consecutus amplius nihil curet.

In prælectione Persij.

Vnus sit licet & brevis libellus,
 Inter præcipuos tamen Poetas,
 Magnam Persius obtinere laudem,
 Et nõ ultimus esse fertur author,
 Quem quamuis gelido legim Decembri,
 Feruentem tamen aspicias laborem,
 Pro quo sex totidemq; da Leones,
 Quæ si multa uidetur esse merces,
 Vnum da mihi chare lector ussum.

In Rufinam.

Non mihi uis quot habes annos Rufina fateri,
 Ipsa licet tacitas dicit arata cutis.
 Quæ te fucato iuuenem memita colore,
 Nunc tandem falsi turpiter arguitur.

Ad Bibulum.

Quem loculos habeam pauper, me quæris, ad usum,
 Ad quem simbellam tu quoq; pauper habes.

Quòd bonæ Litæ contemnantur.

Quid tamen his nostri dicam de moribus æui?

Quis tam uæsanus, miror, & unde furor?

Ipse suum ueniat lecturus carmen Homerus.

Sit nisi gratuitus, displicet ille, labor,

Soli meæ

P R I M V S.

Soli mercedem referunt nil scire docentes,
 Sola suo constat barbaries prelo,
 O infelici natos iam tempore uates,
 Et miserum semper, dum manet illa, genit.

De Simone,

Prima Simon Petrus fidei fundamenta iecit,
 Christicolæsq; nouus dux fuit inter oues,
 At superas postquam Petrus migravit in arces,
 Hoc subiit solus manus ubiq; Simon.
 Hæc mihi quam tenuis grex est pastore sub illo
 Quam gracili rarum tergo uellus habet.

De Memore & Iopas

Conuiuæ Logicus Memor, & Cithæredus Iopas,
 Consedere, loquax ille, sed hic tacitus.
 Obtulit iussus Memor, idæ rogatus Iopas,
 Dulce captauit uox lyra; melos,
 Totaq; letifera soluit conuiuia cantu,
 At tetro solo persistit ore Memor,
 Quem quoq; dum certans hilarare studebat Iopas,
 Tentauit uarijs frigida corda iocis.
 Lesbica nil Sappho, nihil ipsa Corinthia Laïs,
 Nil Helene potuit, Laodamia nihil,
 Barbara, Celarent, Darij, Fertio, Baralipton
 Incipit, hic illi cimbala uersus erat.
 Hoc, subito, audito ridens saliensq; canensque
 O ait Orphæis emula plectra modis,

L I B E R

Imò nouus factus mox ipse Poeta sonabat,
Omnis homo currit, Nullus homo est a sinus.

In Picas.

Ergo ne Phœnicem te garrula pica putabis,
Quòd merito nuper cœperis igne mori?

In Aemulum.

Cur tua qui nuper riserunt monstra, ducentis
Ex alijs unum me male scurra petis?

Fortè quòd ex ipso uidear tibi nomine, quem tu
Vel nullo uictum sternere Marte queas.

Nescis? sunt etiam paruis data spicula uestpis,
Et sua formicas ira inuare solet.

Ad Aphrum.

Quòd mihi formosus nunquam placet Apher Alexis.
Maior, quàm Corydon, rusticus esse putor,

Et rudis indignos, qui spernat Mopsus amores,
Lactucasq; refers querere labra suas.

Mopso Nysa data est, Nysam sibi Mopsus habebit,
Formosum Corydon Pastor Alexim amet.

Ad Galenum.

Egregios inter tot Homeros atq; Marones,
Quo potui cœpi Cherilus esse modo,

Cruda tibi nuper ludens elegidia nisi,
Et mihi sunt syluæ reddita ligna tuæ.

Sed procul hæc altis nimium radicibus hærent.
In nostrum timeo non aditura focum.

Nunc

P R I M V S.

Nunc ego me uellem fore blandis Orphea chordis,
Tentarem querulis attrahere illa sonis.

De quodam Præposito.

Hic qui prima tenet tristi subsellia uultu.

Et consos inter pæstat honore patres,

Pauper erat quondam, nec cuiquam notus amico,

Sæpe piam sacra coepit in æde stipem,

Nunc quod plena habitat ditissimus atria seruis,

Quotq; tegat Serum uellere scorta, uides.

Quæ bona diuitias dederit fortuna requiris,

Et qua nam factus sit modo tantus ope?

Leuis adhuc iuuenis Romana palatia uisit,

Hic se principibus subdidit ille uiris.

Ad Lusum.

Quotquot adhuc ueri fuerant moriuntur amici,

Sic mihi perpetuo sors inimica iubet.

Non tamen est quod ob id possis tibi Lusæ timere,

Non es, nec nobis uerus amicus eras.

Ad Autum.

Centum sollicitas aterna lite patronos.

Totq; miser rabulas pascis Auite reus.

Non tancis opus est turbis, rem finiet unus

Orator Plutus, præsto sit ille tibi.

Qui quot agit uincit sub quouis iudicæ causas,

Vt melior nunquam Scæuola nec Cicero.

Epitaphium Stingelameri.

LIBER

Qui potuit magni comprehendere sydera cœli,
 Hic tegitur parua Stingclamerus humo.
 Et nisi que norat, coram quoq; posse tueri
 Optasset, Pylus uiueret ille senex.
 Ut qui Pœonias clariq; Machaontis artes,
 Doctus, ab infernis te reuocasset aquis.

Ad Ficinum.

Miraris qd', qui domina seruiuimus Annæ,
 Tam miseri plures, non habeamus opes.
 Non dat ei, qui sit meritis, fortuna sed illi
 Cui fauet, hæc nescis est inimica mihi.

In Figulinam.

Quòd perfractus hiet paries tibi, de sine natos
 Obiurgare meos, qui nocuere nihil,
 Hanc ad te repens rimam perripit Iason
 Cui, male si fecit, dic male, paræ meis.

De Cavallo

Quòd sit in apposita mox primus lance Caballus,
 Gallinisq; alas descæt atq; pedes,
 Non inciuiles ostendit Olympiæ mores,
 Sed cauet è mensa ne fugiant epulæ.

De Aulo et Carino.

Posse dcum Venerem dici negat inscius Aulus,
 Sepe hat Caluum Virgiliumq; citem.
 Doctor assentit uel neutro teste Carinus,
 Vtriusq; quidem scit Venerem generis.

In Aca

PRIMVS.

In Aemulum.

Si tibi sublimi cantata tragœdia uersu,
 Et multæ Satyræ grande uolumen habes,
 Si tot in innumeras creuere Epigrammata chartas,
 Estq; grauis uincans bella Maronis opus.
 Quis malus insipidus furor impulit æ lere nugas?
 Quas, nisi cui sapiunt friuola, nemo probat.
 Non ego si possem Smyrneum reddere uatem
 Pessimus in populo Cherilus esse uelim.

In eundem.

Tu ne tuo naso nihil esse sagacius inquis?
 Qui propria olfacias prorsus oleta nihil,
 Eruçtata quibus concidunt allia, quiq;
 Puribus ex ouis pessimus exit odor.
 Hæc tamen in medium profers ut aromata uulgus,
 Proq; mero moschi pure licere putas
 Murilegum referens, tua conde cacamina, selem,
 Nec tunicas thuri perde crocoq; suas.

Ad se ipsum.

Quid furis Eurici, quid tanta accenderis ira?
 Nemo bonus dixit te tamen esse malum,
 Cum pia doctorum te lau let turba, quid ille
 Nominibus poterit scurra noare tuis?
 Candidiora suæ nemo præconia laudis
 Malit, ab hoc tali quàm nebulone peti.

Ad Vxorem

LIBER

Chara doles, quod nulla feras funalia, coniunx
 Cras ubi tot capiunt lucida templa faces.
 Non opus est ista pectus corrodere cura,
 Est quæ me grauior sollicitudo premit
 Non uel thuricremis accensas ignibus aras,
 Sed uult offensus te lachrymare Deus.
 Plange, dole, pia corda leua, ueniamq; precare,
 Siq; quod est pura mente fateri nephas.
 Grator ascendit nunquam coelestia fumus,
 Non sunt quæ superos plus holocausta mouent.

Ad fortunam

Maior in erumnis uite pars haftenus acta est,
 Quæ mihi nunc ueniant tempora, diua refer.
 Quando erit illa dies miserum qua sausta poetam
 Ex tanta iubeas surgere pauperie?
 Musica, fors an ais dum linquam sacra, petamq;
 Quod sequitur rudis & pessima turba forum?
 Inuideas potius, misero licet, usq; Poetæ,
 Hoc ego non possum ditior esse modo.

In Aemulum.

Dum tu maxime CLAM ITVR Poeta,
 Et non PLVRA, mihi est PAPYRVS inquis.
 Quis sit maxime dic Poeta sermo,
 Donandos tibi rere barbarissimos?
 Et sœdos puero tuo solœcos?
 Infami cedo dexteram flagello.

In eundem

P R I M V S

In eundem.

Sum fateor semperq; fui pauperrimus Irus,
 Hoc mihi quod uicium, quod quoq; crimen erit?
 Non meus, ut tuus est, didicit pater esse sacerdos,
 Cui sua continuas ara redundet opes.
 Quæ suffragetur tibi, plurima turba laborat,
 Vnius ex callo uix ego uiuo manus.
 Dat tenuem nobis uictum iustissima tellus,
 Veh tibi qui sacra luxuriaris ope.

In Eundem.

Obscuro qui te natum putat esse parente?
 Errat, habes generis nobile stemma tui.
 Prælustris pater est cui supplice surgit honore,
 Et nudum inclinat uirq; puerq; caput,
 Quiq; Indas indutus opes, Tyriosq; colores,
 Apponit labris aurea uasa suis.
 Quem penes à summo concessa tonante potestas,
 Claudere cœlestes & reserare fores.
 Tam celebres numerans maiores iure superbis,
 Et uilis merito nos tibi turba sumus.
 Epitaphium in quatuor Hæresiarchas ex præ
 dicatorum ordine Bernæ combustos.
 Si quis ad hæc forsā diuertis busta uiator,
 Sanctus hic est, gressum siste prophane, locus.
 Quatuor hic nostræ fidei luxere lucernæ,
 Factaq; ridenti sunt holocausta deo.

L I B E R

Nullus ita deceptos mactauit apella iuuenos,
Non hec atombæi gratior ara sacri

Aliud.

Hos quicunq; uides nigros fuligine postes,
Accipe quam nostri rem stupuere dies.
Quattuor infameis monachos hic abstulit ignis,
Maximus est, que sit, dicere, culpa pudor.
Pauca legis, paruo breuiter complexa libello,
Cetera non populum crimina scire licet.
Si sciet inuisis nullum dabit amplius assem,
Et misera totus concidet ordo fame.
Tot licet explicitis suspendat signa tabellis,
Milleque det centum malia pontificum.

Aliud.

Aeternam requiem frustra cantatis amici,
Reiicit irascens irrita uota deus
Nulla malis spes est amissum poscere coelum,
Perpetua est nobis sub Phlegetonte domus.
Tota cohors uno semel ardeat igne necesse est
Si nostrum uultis forte piare salus.

Aliud.

Hoc ne putas iustum quisquis legis ista uictor
Hoc ne potes sana mente probare nephas
Forte nouum superis tentauimus addere diuum,
Ad Stygios turpi mittimur igne lacus.
Si Deus ista pijs pro factis præmia reddit,
Quam grauis infectos crimine poena manebit

PRIMVS.

Aliud.

Quotquot adhuc reliqui superestis uiuite fratres,
 Et sit perfrecto nullus in ore pudor.
 Est mala de nobis per totum fabula mundum,
 Nostraq; iam cunctis simbus ausa patent.
 Sed breuis illa dies speramus conteget, & uix
 Vnus, qui scelus hoc credat, & alter erit.
 Omnia uos populo iurati uera canetis,
 Subq; pia nullum re latuisse dolum.
 Utq; sit in sanctum ficta illa calumnia Thomam,
 Et nos indignos hoc perijsse rogo.
 Tunc noua martyribus nobis sacrabitur ædes,
 Stabit & hæc celebris caruificina locus,
 Tunc quoq; uos uestri diactis stigmata fratris.
 Tunc qui uos, etiam plus, decorabit, erit.
 Nec solus tanto Franciscus honore ualebit,
 Accipiet grauior carea uota tholus.

Aliud.

Heus tu quo properas adeo festime uiator?
 Hic ne tibi tami est, ut remorere, locus?
 Quem tot ab extremis cupiunt inuisere terris,
 Ut minus in Solimo sancta sepulchra iugo.
 Quattuor hic illi perierunt hærestarchæ
 Immo sub humana demones effigie.
 Immo peiores Monachi, quis talia demon
 Audeat, aut possit crimina perficere?

Que

L I B E R

Quæ ne rogas superæ cuiusuis incola terræ?
Iam uetus hæc mersa fama sub orbe uolat.

Aliud.

Quis quod cunctarum sit permutatio rerum
Non uidet, & subitas uertere quæq; uicēs?
Qui fidci nuper magni luxere magistri
Et nitidum populo prænuere iubar,
Acterna Stygij mersi sub nocte baratri
Non, nisi quod præbent sulphura, lumen habent.

Aliud.

Quisque suo monachus multum licet ordine crimen
Perpetret, infernas, quod tremefaciet aquas,
Non est plura tamen non est maiora quis ausus,
Quam uarijs Picis æmula monstra notant.
Nil horum inæstus, raptus, stupra, furti, uenenum,
Quæq; rudem plebem talia mille latent,
Vltus hic est illis longe magis horrida campus,
Si dicam stupida, uel Nero, mente cades.
Audijs hæc uidiq; datas hoc æspice penas
Et sua percussus flumina pressit Arar.

Aliud.

Quis modus & quis erit (proh mitia numina) finis,
Quisq; pudor sceleris pessima secta tui?
Nonne satis tua quod iam audum fama laborat?
Nonne satis Sodomum nonne Gomorra satis?
Et ne plura loquar, quæ cætra turpiter audes
Toxica sacrificia liba dedisse manu?

P R I M V S

Quòd si flagitijs certas, iam de sine, uincis
Vel cum commussum fertur ubiq; nefas.

Aliud.

Non magis admiror miscentem praelia Turcam,

Saluificæ signum contemerare crucis,

Nos penes existunt maiores illius hostes,

Quos etiam magnos dixeris esse Deos.

Hoc mihi si fors an quis nolit credere uerum,

Patratum Bernæ queriat ille sælus.

Cuius hic authores merito locus abstulit igni,

Nobilis in longos carnificina dies.

Candida ne frustra tu manibus astra precæris,

Quos ferus eterno carcere pluto tenet.

Et sita non ores ut molliter ossa quiescant,

Hæc uagus in Rheni flumina uoluit Arar.

Aliud

Tam tetro quod olet combustus æspes odore,

Accipe si dubius forte uiator ades.

Quattuor infernum subeuntes demones antrum

Hoc hominis formam deposuere loco.

Fœdâq; liquerunt, post se uestigia, quæ non

Pertulit obscœnas Phineus inter aues.

Aliud.

Quam Styga, quam Lethen, quæ uobis imprear Orcū,

Quæ nam pro tanto crimine pœna satis?

Non quòd Aloklas tenet & Titanas opacum

Not

L I B E R

Non Solmon eum que piat umbra nephas.
 Non rota, non uulur, no: insuperabile saxum,
 Non sine fine fames, non sine fine sitis.
 Deniq; si cocant, que totum cuncta baracrum
 Claudit, ad hoc uestrum nul salus illa forente
 Aliud.

De sine flere tuos Christi pia turba parentes,
 Nec male detentis manibus esse time.
 Quattuor hi postquam subierunt Tartara fratres,
 Omnibus est alijs facta repente quies.
 Scilicet huc cunctas uertit sententia poenas,
 Nec tamen has iudex sat Rhadamantus ait.
 Aliud.

Quis tamen hic error, que ceca insania mentis
 Destituit tantos à ratione uiros?
 Vnius ob maculas hominis detergere Thomæ,
 Tentarunt omnes contemnerare deos
 Quod, quia difficile, inaptum ut deducere possent,
 Nullum sacrilegi præteriere nephas.
 Aliud.

Impia resciscens Arar huius crimina sectæ,
 Oceano refugit nuncia ferre mari.
 It comes huic Rhœnus, qui festinantibus undis,
 Per quod in hoc posset curere monstrat iter.
 Omne intromissus longo sælus ordine narrat
 Inq; ratam iurans inlicitat ossa fidem.

P R I M V S

Non mora concreti glaciali cortice fluctus,
In multos solidi diriguere dies.

Aliud.

Quis tam grande nephas unquam uel Turca patrauit,

Quam qui se diuos esse uolunt monachi?

Ista ne contutum te sol spectacula terrent?

Spargis adhuc ortum quo prius ore iubar.

Atræ credam quod ad impia fercula mensæ,

Diæris absconsis ater ijsse comis?

Quod nisi tam clemens moderetur Sydera numen,

Iam foret antiquum rursus in orbe cahos.

Ad Caunum.

Dum tu forte canis scandem em Sydera Christum,

Manto eq; studes æ nulus esse tubæ,

Ipse meæ infelix querens lenimina curæ,

Nescio quæ fragili carmina ludo pede,

Et leuibus nugis mundam deperdo papyrum,

Vt tunicas habeam thura crociq; suas.

Atq; utinam hoc ea quis non de dignetur honore,

Nec ferat in oculos scædæ cloaca tuos.

Si uideas diæ, quis in hæc te ludicra uertit?

Nec genij credes ista prophana mei.

Crede, suæ multi scribunt non consona uitæ,

Quis tua quæ pangis relligiosa putet?

Ad Librum.

Non præeps adeo ruas libelle,

Quin

L I B E R

Quin tuum prius audias parentem,
 Quæ mandata tibi det exeunti.
 Omnes quotquot ubiq; litteratos.
 Cultoresq; nouem uides sororum,
 Meo nomine plurimum saluta,
 Et si dignus eis uidebor, ut me
 Antiquæ numero sodalitatis,
 Extremum licet, aduotent, precare.
 De hinc ut Rhinocerontas atq; Barros,
 Ronchos, auriculas, ciconiasq;
 Vnius facias pili memento.
 Demum quàm potes eminus proculq;
 Declines, fugias abomineris,
 Tectos tetrico hypocritas cucullo,
 Rugosamq; senum seueritatem,
 Et tantum placios sibi sophastros
 Inuisum Latijs genus camænis.
 Hoc est quod uolui, osculare patrem
 Acternumq; uale miselle fili.

Finis primi Libri.

Euricij

EVRICII CORDI EPI

GRAMMATVM LIBER

Secundus.

AD PHILIPPVM

Eclesiæ Principem.

Quæ mihi reddideris pro misso dona libello

Omnis, quæ legit hæc carmina, turba rogat.

Tunc ego quæ possum simulans pro tempore fungo,

Quæ me uis certum dicere uera refer.

Vt, quanta in charas tua munificentiâ Musas,

Exhibeant testem non mera uerba fidem.

Ad Sorbium.

Si nisi quæ bona sunt non uis epigrammata Sorbi,

Tunc potes à nostris abstinuisse libris,

Multa quidem mala sunt, peioraq; plura, subinde

Plurima comperies pessima, iam ne legis?

Sed lege, non maius potes illis perdere tempus,

Quàm dum continua nocte dicq; bibis.

De Paulino.

Cum modo succensam staret Paulinus ad aram,

Infusum calici dilueretq; merum.

In mentem subijt quòd heri porrecta negauit

Vina, nec ex æqua pocula parte bibit,

Penituit, ueniamq; precans sua pectora planxit,

O iustum, & uera relligione uirum.

De Phalisco.

C

Non ego

L I B E R

Non ego contemno profitentem græca Phaliscum,
Sed non sum docilis sentio discipulus.

Non imitabilis est nostræ prolatio uoci,
Hoc si dicendum, quo docet ille, modo-

Accinit, amissas Mopsi clamare iuuenas,
Aspirat, tussim dixeris esse suis.

Non satis his pulmo, non sunt satis illa uerbis,
Nec quæ sint aliquis flammae follis habet.

In Menium.

Mentiris tua me carpsisse poemata Mœui,
Cara tribus constant assibus illa mihi,

Vendidit, & nullum iurauit habere luellum
Conquestus chartas bibliopola suas.

Non referre tua puto si mea carmina purgem,
Et iugulans totum uirgula signet opus?

Ad Poliphemum.

Quid quod ubiq; sacris indicta silentia templis,
Quod perpetratum, dic Polipheme scéluse?

Prensus apud mœcham crudeli cæde sacerdos
Occidit, hoc paruum dicis inique nephas?

Dico, sed hoc ingens, riualem scire patiq;
Qui uigilans dormit, qui bonus ille uir est?

In Figulinam.

Qui mihi te demon uicinam fœcit, hic idem

Auferat Hercinios hinc procul in scopulos-

Qua tibi consortes a senso stipite sage,

Conuictus

S E C V N D V S.

Conuiuiam celebrant trans iuga longa chorum.

Non inter castas deberes uiuere matres.

Te decet infamis pessima lena locus,

Hic ubi paruus habet nomen de passere uicus,

Publicus hic fornix est tua, uade, domus.

De Henrico Leone in Rectorem electo.

Romule adulator Decimo blandire Leoni,

Hac nobis colitur primus in urbe Leo.

In Libellum Eobani de uitanda

Ebrietate.

Legit ut Ebrietas huius maledicta libelli,

O quoties dixit talia mane tuli.

Scilicet insanum tunc est & triste cerebrum,

Et nimio impatiens ira dolore furit.

Hæc mihi qui sero sub uespere crimina dicat,

Credite Germano rarus in orbe uir est.

In Umbrum.

Multa tibi ridens dicit ludibria uulgus,

Quod flaccum hinc iacias Umber & inde caput.

Ignorat quanta sit onustum mole cerebrum,

Quam graue, nos scimus, sustinet illud onus.

Tot siquidem dubijs, tot item farcitur Elenchis.

Vt queat una salis non bene mica capi.

In Maledicam Anum.

Quedam me mala lena criminatur,

Quam magnis ego laudibus ferebam,

L I B E R

Sed nec credula plebs mihi nec illi
Se, qualis sit uterque, scire dicit.

De Arrio.

Impius est, raroq; sacras petit Arrius aedes,
Contemptæ causam religionis habet.
Non uidet ex alto porrectum limine sertum,
Nec graue fœdulis, anseribusq; ueru.
Turbidulas offert intranti porticus undas,
Et quem ieiuno lingimus ore salem.
Quæq; glabri ostendunt & liba & pocula mystæ
In media soli plebe bibunt & edunt.
Hos merito exosus ritus magis Arrius optat
Prisca Thyoni sacra redire patris.

Ad Ioannem Emericum.

Tristia funestam minitantur sydera cladem,
Estq; nouus diræ pestis ubique timor.
Nil Emericæ time seruantia pharmaca dicam,
Quamq; uel Hippocrates non daret antidotum,
Nec tot olens species Mithridatis symphesis æquet,
Nec moly omnigenis utilis herba malis.
Ut facis abiectas miseratus respice nugas,
Quam modo cœpisti pergere curre uiam.
Tam modo despectos tutare iuuatq; poetas,
Et centum columis uiuere sæcla potes.

De Auito.

Tres farris modios facilis promisit Auitus,

Dictus

S E C V N D V S.

Dicitus & hinc praesens est deus ille mihi.
Sed quia Christe doces hominem non uiuere tantum
Panc, sed & uerbo, dat mihi uerba deus.

Ad Iustum.

Vnum rogatus ut mihi dares Vrsu.
Decem Leones, & duos statim Ceruos
Tam liberalis atq; munificus mittis,
Sic ô tibi, quod tu deum rogas, detur.

De Iulio. II.

Mortuus ad superam diuorum Iulius aulam
Venerat, & clausas uiderat esse fores.
Inserta q; diu uersans hinc indeque clauis
Non, ait, hæc cœli, quæ fuit ante, sera est.
Ianitor ut crepitum Petrus audiit obuius exit.
Et quare ueniat, quis sit, & unde, rogat.
Auratum ille pedum monstrans, tripliamq; coronam
Non summum agnoscis perfide Pontificam?
Tum Petrus, huc dixit tibi non succedere phas est,
Quod quis uendiderit non putet esse suum.

De Christianorum Iudaismo.

Flete malos mores, & nostri perfida sæcli
Tempora, & infandum terrificumq; sælus.
Quam ueterum integritas docuit pietasq; parentum,
Iudaica infecta est relligione fides.
Incipiunt nostri pueros præcidere mystæ,
Sætraq; putentes sustinet ara capros.

LIBER

Cur quæ seua bonis confestim flamma minaris,
Inuisos superis non populare uiros?

De Iusto.

Si ueterem tibi uis Iustum seruare sodalem,
Nil pete, non ut des, sic quoq; ne det amat:
Rarus hic est, qui dum quem pauper haberet amicum,
Hunc quando petit non quoq; perdidit.

Ad Facundum.

Hic ubi sedit heri, uiridantes inter auanas
Occubuit fossus præpete glande lepus.
Quem Facunde tuæ torrendum mitto culinæ,
Nanq; meo multo est longior ille ueru.
Vix capit id sartam lardo cœpâq; columbam.
Quiq; paludoso mergus ab amne uenit.

Ad Pætem.

Nil Italos iactans nasos mihi Pæte mineris,
Non illuc talis peruenit iste liber.
Vt ipse qui tenuis, nudus sitit, esurit, alget,
Ut patriam possit uix peragrarè suam.
Esto tamen claudo quod eò pede repserit olim,
Quis uelit ex media Romula barbariè?
Præsertim ex illo qui non nisi barbara uidit,
Et cui nullus in hac arte magister erat,
Liberâ qui nec habet sine tristibus ociâ curis,
Qui cum continua dimicat usq; fame.

De Stemore Sacerdotæ.

Ante ste

S E C V N D V S .

Ante stetit nudum sine cultu & nomine saxum,

Nunc nitet aurato Stentoris ara Rocho-

Non magis infossis hunc dices parere nummis,

Illius hic multo ponitur ære deus.

Vnde sit hæc noua religio mirabere, dicam,

Venturam pestis legerat ille luem.

In Aemulum.

Si nescis erras, breuis est ES sillaba, quam tu

Protrahis, & male me corripuisse refers.

Id mihi non credis, sed plurimus undiq; testis,

Qui te conuincat, me tucatur, erit

Persius hinc, illinc cui patria Bilbilis author.

Alter, fur es ait, moechus es, alter ait,

Et quid ad hoc dicis? delator es, Et quid ad illud?

Dignus es aut porcos pascere, sunt ne satis?

Plura uoles fors an, possum tibi dicere plura,

Magnus es ardelio, Si uir es ecce nega.

Hic si non fueris contentus, habebis & istud.

Tu quod es, è populo quilibet esse potest.

Factus es ipse caper, Fraudator es obicit idem

Et fellator es, Et, Non es & es Chione.

Quin etiam accedit maior, uel utroq;, Catullus:

Et sua cui tantum Delia fecit opus.

Hic tibi reclamat, Puerum corrumpere es ausus.

Alter, Descendis, multus es & pathicus.

Consentire mihi iam te puto, si qua negabis

LIBER

Contra te testes noueris esse tuos.

Ad Ceruinum Ludimagistrum.

Dicis inesse meis Venerem Ceruine libellis?

Non nego, sed turba non nocet illa tua.

Quandoquidem tali circumuectitur amictu,

Ut sacra, uel Maia, posset imago coli.

Plus sunt casta tamen, quæ tu scribisq; docæsq;

Nulla quibus fertur prorsus inesse Venus.

De Barbara.

Ter grauidum gessit, ter mater Barbara uentrem,

Castâ tamen saluo uirgo pudore manet.

Non mirum si, quod genitrix natura frequentat,

Lasciuæ Zephyrus uisæra tendat equæ.

Dum per aprica Petri iuga, per sacrumq; Seuero,

Et Mariæ collem nocte dieq; furit.

Ad Henricum Hereboldum.

Et si Pygmæa natus de gente uideris,

Cœlifero tamen es maior Atlante gygas.

Qui super immensum transcendis ueritæ mundum,

Et cuius tantum est, quod tenet astra, caput.

In malum Poetam.

Quid dabis, et tales tornare docere uersus,

Ut putet hos Clarij, qui legit, esse dei?

Ex Italisne refers prius id didicisse magistris?

Merædem certe non meruere suam.

Nil dabis, hoc ultero tibi gratis offero munus.

Tu mea

S E C V N D V S.

Tu mea iam memori pectore uerba tene.
Purgatas hominum nihil amplius effer ad aures,
Sed solus tecum, quæ facis, ipse lege.

In Eundem.

Non indigna premi, quod ais, tua carmina dixi,
Imò in perpetuos esse premia dies.

Ad Othonem Begmānum.

Qui ualeam, qualis mea sit fortuna requiris,
Vsq; miser tristem perbibio Codrus aquam.
Scribe aliquid dicas, sacram profiteri poesim.
Nulla tibi torpens commoda uita dabit,
An nescis quòd habent hic nullum carmina pondus.
Spretus ubi regnant barbara, uatis honor.
Nescio quis nunquam desistens currere Sortes,
A stadio perstat nos prohibere suo.

Hinc sibi nulla canens deportat munera Phœbus.
Sunt Musæ mule, nostraq; fama fames,

Ad Verum.

Barbara Cælarent didicere docentq; Sophistæ,
Hoc ego non studium iudico Vere malum.
Barbara cælarent tantum super omnia uellem,
Quantum Castaliæ sum sitibundus aquæ.

Ad Draconem.

Impatiente fames uisum Draco uenire puellam,
Et nouus est, illam prendere posse, furor.
Finge quod obtulerint, dari & sine corde parentes,

C 5 Non tua

L I B E R

Non tua cunctantem tuus in antra feres
 Ne, timeo, uindex ultrice Georgius hasta
 Irruat, & capiat fabula picta fidem.

Ad Metium.

Non mea perpetuum durare poemata dicis
 Hoc ego dicebam sæpius ipse mihi.
 Scribo ut prostituam, non ut mansura reponam,
 Tantisper uiuant, dum mihi des precium
 Sic omnis figulus, sic omnis cerdo laborat,
 Qui modo quod uendit cras per ipse cupit.

In Nigram.

Quod Nigra te moecham dixi furemque maritum,
 In gemini me uis sistere iura fori.
 Teste probabo nephas, non unus sufficit inquis,
 Qui nouit totus non satis est populus?

In Telefinum.

Admonet acceptus prima me fronte libellus,
 Ut dormire sinam te Telefine canem.
 Tu ne canis dormis, rabido qui mordicus ore,
 Quemlibet incurris dilacerasque bonum?
 Et per strata, uias, cauponas, lustra, tabernas,
 Balnea, constrinas, atria, templa, latras?
 Non latro respondes, uerum est, ego mentior, hircus.
 Miror post nonum te superesse diem.

In Eundem.

Crede bona protere te nos liquisse uolucris,

Et tibi

S E C V N D V S.

Et tibi matura consuluisse fuga.

Nam noua præfixit mandans edicta senatus,

Ignauos perdi degeneresq; canes.

Væ tibi si, quamuis collum signatus adesses,

Inciaderet capiti prima ruina tuo.

In tristes Conuiuas.

Quid iuuat usq; adeo tristes simulare Catones,

Vos modo conuiuas, non decet esse sophos.

Desipere est semper sapere, & non tempora nosse,

Nec qui læta uelit, quiq; seuera locus.

In Glutium.

Quàm malus es Gluti, si phas est dicere, pastor,

Curandum ne tibi Christus ouile dedit?

Quæ sua commisso pecori sunt pabulane scis,

Quod uirga, ut capras, glande cibas ut apros

Ætatis neq; sunt, neq; sunt discrimina sexus,

Est idem uerucx agnus & agna tibi.

De Cōmentarijs Philœni

Extant plurima ubiq; plus inorum

Commentaria, sed legens Philœni,

Non illis luculentiora dices.

Erro candidè, parce, lector erro,

Longa est syllaba quæ breuis fit hic Lu.

Hoc paruo uicium labore tolles

Si stanti prope litteræ pusillum

Sursum dans apicem legas, ut hæc sit

L I B E R

Mutarum ultima, quæ secunda nunc est
Et, non sum lutulentiora, dicas.

Qui mox tollitur est ferendus error.

De Crocide Anu

Ter tribus emit Anus noctem Crocis Hectora nummis?

Ille suam dedit hac conditione fidem,

Vt toties sacret, quot hians ostendere dentes

Posset, & hæc, quamuis non bene, pacta placent.

Hæc hiat, hic numerat superest uix putridus unus,

Inde semel, sed non dulcæ, peregit opus.

Et modo succensa cum uellet abire lucerna,

Vt maneat paruam, postulat illa, moram,

Inq; caua quærens radicum fragmina carne

Des, ait, hæc quantum, te rogo, frustra ualent.

Ad Iacobum Horllum.

Quod laudet paucos, multos liber iste laceffat.

Moribus adscribas non Iacobe meis.

Hæc populi culpa est, in quo rarissima uirtus.

Atq; frequens uicium, hæc reprobat hancq; probat.

De Præcipitantiâ

Dicite uos, quoniam me non uidet illa, nec audit,

Quæ prope stat pronis semicaduca rotis,

Nonne uides titulum? lege, Præcipitantiâ fertur,

Moria quam genitrix Impete Patre tulit.

Cur habet obducto cæcum uelamine uultum,

Quidq; quod auersas obstruit auriculas?

Non circum

S E C V N D V S.

Non circumspecta est, nec prouida, surdaq; nullum
Consilium admittit, det licet ipse Solon.

Quis tu, quæq; tibi socia, & quæ deniq; causa est,
Pone quod adstrictos uos dea fune tenet?

Error ego, adstanti nomen Metanœa sorori,
Nos secum comites, quo ruit illa, trahit.

In Malum Poetam.

Si malus attingit tantum sublimia liuor,
Nulla est causa libro quod uereare tuo.

Quem ridens æquò miseratur pectore lector,
Exoptatq; tibi sanius esse caput.

In Glutium.

Quotquot habes Gluti cognoscere diceris agnas,
Iam bonus ex Christi dogmate pastor eris.

De nouis Grammaticis

Est noua Grammaticæ, quæ per fera bella docetur,
Est quæ punctato luditur alucolo,

Sit modo quæ multo uini quincunce bibatur,
Et fore Germanos credite Grammaticos.

In Philenum.

Qui sit amice, tui quod nolunt currere uersus,
Et tamen his septem sunt, sine splene, pedes?

Imò leues nulla rerum grauitate premuntur,
Nec minimum quiddam, quod remoretur, habent.

Ad Sincerum.

Quod dominam tanta celebraui laude Camillam,

Vis hinc

L I B E R

Vis hinc quæ tulerim munera scire? nihil.
 Non hoc illius est uicium, sed maxima uirtus,
 Non placet hic, quem scit dicere falsa, liber.

De seipso.

Autumnale uelut sero sub tempore cordam,
 Vltimus effœtæ sic ego natus eram.
 Conueniens igitur Cordi cognomen habebo,
 Dii factum illo post mea fata uocer.

In Acletum.

Quitquot ubiq; parant magnates prandia ciues,
 Te quoq; conuiuam semper adesse refers.
 Magna mutatis ubi gratia habetur amicis,
 Qui uenias ultro, maior agenda tibi est.

De Hermogene.

Consul erat quondam, dehinc præco, deinde satellites,
 Mox tortor, demum baiulus Hermogues.
 Nunc lacer in sacra mendicus obambalat æde.
 Gaudeat Hermogenes, non magis ille perit.

De Frontone.

Cum fieret ruri uersus, chartisq; careret,
 Dicitur in planam Fronto notasse niuem.
 Dignior huic nunquam continget pagina uati,
 Hæc nisi, uel uentus uel fluius fuerit.

In Concubinariorum Sacerdotes.

Exijt à Summo mandatum Præsule, ne cui
 Vlla sacerdoti serua sit aut famula.

Non trans-

S E C V N D V S.

Non transgressus adhuc sacer illi paruit ordo,
Nulla sacerdoti est serua, sed est domina.

De Philœno

Prensus adulterio media inter tela Philœnus,
Summe tuam, dixit, Iuppiter adfer opem.
Si mea deuictum iam dextera strauerit hostem,
Tunc faciam uitulam munera magna tibi.
Cum uolet ille deo promissum soluere uotum,
Tunc pecoris custos sis Melibœæ tui.

In Eundem.

Qua tamen hoc uates ratione Philœne tueris,
Quid, faciam uitulam munera magna, re fers?
Sacrificio facio est, pueri quod sciuimus olim,
Sed uitulam facere, hoc sacrificare nego.
Si uitulam facere, est tibi sacrificare, parasq;
Ne, cum sacrifices, sacrificare, caue.
Quam meliora mihi Dametæ sacra placæ lunt,
Ille quidem uitula, non uitulam faciet.

De Ludouico Placentæ.

Mille licet ploena ponas bellaria lance,
Vel modo Romanus qualia luxus amat.
Præsent huic uni ædem ea cuncta Placentæ,
Quod magis oblectet, uel sapiat nihil est.

In Barbaram

Non tam turpe potest dici tibi Barbara uerbum,
Ut tua mutatus purpuret ora color.

Nulla

L I B E R

Nulla uerecundum faciunt peccata pudorem,
Phub pudeat saltem, te puduisse nihil

Ad Bartholomæum Gocium.

Quis furor est dulces patriæ te linquere fines,

Vasta Polonorum uelleq; regna sequi?

Tanta ne, dic, aule te Bartholomæe cupido

Cœpit, ut hoc cupias incoluisse solum?

Hac ne putas tecum comites concedere musas?

Non habitant istæ Barbara rura Dæ.

Imò non aliquam facile admittuntur in aulam,

Nullus cis locus hic, nullus amor, nec honor.

Non sinit hoc præsens cor nostris regibus æuum,

Vt poterint doctos nosse patiç; uiros.

Mimus, adulator, parasitus, morio, nanus,

Histrion, leno, dicax, ludio, scurra, placent.

Hæc sola in precio est illis & honore farina,

Nunc age dic, potes hoc aulicus esse modo?

Ad Bertramum Dammum.

Docte puer supra teneris quam creditur annis,

Candida Saxonie gloria Dammæ tuæ,

Quàm facili currunt tibi læuia carmina ductu,

Quàm ærto graditur culta Thalia pede.

Ardua scansurus Parnassi culmina perge.

Multa licet medijs, sint fructuata uijs.

Densa uides tandem cum tempore spina recumbit,

Quæ dudum nobis hoc prohibebat iter.

Nō duo

S E C V N D V S.

Non duo te scopuli sublimi caute fatigent,
Nec primo lassum tramite siste pedem.

Tota Camenarum uiridem tibi turba coronant
Nectit, & amplexus optat amica tuos.

Qui uix prima rigat multis iam labra poetis,
Castalio totum proluc fronte caput.

Ad Christophorum Hacum.

Quòd tibi donatos mauiis emisisse libellos,
Et plus quàm prostant, quam uolo das precium.

Non aliud possum doctissime dicere uates,
Quàm mea quòd pluris, quàm facio ipse, facis.

Ad Ioannem Albertum.

Te mihi munificum fama extulit, audio dixi
Hactenus, at possum dicere nunc, uideo.

Pro tantis habeo donis quas debeo grates,
Solius est illas posse referre dei.

De Fannio.

Conscendens quoties suggestum Fannius orat,
Et li quidos alto strangulat ore sonos,

Conchiferum rata mendicum uicinia prodit,
Fertq; piuntali concia uocæ, stipem.

In Praelecturum artem Memorandi.

Quam bene promissam memorandi noueris artem
Egregium specimen constat ubiq; tuum.

Quòd potes illius reminisci etatis & anni,
Quo tua adhuc mater nullius uxor erat.

L I B E R

In Furiū

Fur ego pro Furi dixi te forte uocando
 Qua tuear dictum nota figura mihi est,
 Ad Sextum.

Tres emis alaas bis quinq; Leonibus, illos
 Si mihi das, librum do tibi Sexte meum.
 Vis falsos uideo fatuo pro carmine pisces,
 Cessauit febris iam tua Sexte, sapis.

Ad quendam Monachum.

Qui uos exclusi mundo monachiq; uideri
 vultis, & insignes religione uiri?
 Qui sic errantes totam percurritis urbem,
 Omnibus in plateis omnibus inq; foris.
 Omnibus in ludis, spectaculis, concilijsq;
 Fornicibus, thermis, deniq; dic ubi non?
 Non adeo uagus ardelio, non scurra prophanus,
 Et tamen in uestra credimus astra manu.

Quam timco ne nos hæc spes & opinio fallat.
 Væ sua, cui ueniet non aliunde, salus.

Epitaphium Ioannis Pistorij.

Qui mortuum sub hac humo Pistorium
 Reris iacere falleris.
 Confors dei conuiuia ad ambrosias dapes,
 Viuus sedet Pistorius.

Hac inde nos in ualle mortales uidens
 Miser inquit ô homuncio,

Quid

S E C V N D V S.

Quid hoc putas modo cupisq; uiuere,
Quod uerius dicas mori.

De pugna duorum Grammaticorum
Certarunt duo grammatici Probus & Polidorus,

Vnus, dicendum num sit, an una dies.

Acris utrinq; fuit magna contentio uocæ,

Armatas donec conseruere manus.

Vnam dumq; diem defendit uindictæ dextera,

Tres Probus in læua perdidit hebdomadas.

In quendam Medicum indoctum.

Tam bona sunt oculis, quæ tu collyria misces,

Vt melius fuerit collinijſſe nihil.

De Perilla mendica meretricæ.

Quid pia subtrahitis mendicæ dona Perille?

Non minus est, quam quæ stat prope digna Crocis,

Penitet hanc actæ, si quid fuit improba, uitæ,

Et dolet admijſi territa mole stupri.

Audijt eſſe minus quoniam se mille prophanis,

Vni quam sacro substituiſſe uiro.

Mille sacris quondam se substituiſſe facetur.

Deſijt, & peccat iam minus illa, date.

In quendam Sophistam.

Que legis ad Verum contra te carmina dicis.

Et, licet irascens, is tamen eſſe cupis.

Falleris, hoc nemo dignum te cenſet honore,

Vt uel ab infanti ſit tibi fama libro.

L I B E R

Quilibet è uulgo potius te cerdo putatur.

Non est, quam Vcrus, quod minus esse potes.

Ad Arminium

Ad tua me semper uocitas conuiuia pransum,

Postq; doles nostrum sic properasse cocum.

En media signum dant tintinnabula lucis,

Ieiuno, si quid uis, modo fare mihi.

Epitaphium Tilomanni.

Hac, sed non totus, iaceo Tilomannus in urna,

Nam meliore mei sydera parte colo.

Hic si, quæ teneo cum diuis, gaudia scires,

Mortua tam dulcis non tibi uita foret.

In Fores Henningi Gœdi.

Adsta uiator & uide,

Hemungus hanc Gœdus domum.

Et has Fores imo ex solo,

Matri Patronæ uirgini,

Suis locauit sumptibus.

Illud tibi uolui Vale.

Epitaphium Nicolai Othonis.

Sperate posteri & timeate mortales,

Ego utroq; liberatus atq; securus

Assessor & conuiuia cœlicæ mensæ,

Inter beata mille milia Diuorum,

Non desitura perfruor uoluptate,

Huc nos lubente me sequamini uoto,

Ducat

S E C V N D V S.

Ducat propinquans, quos tamen traheret, satum,
Ad Acmerianum.

Aspicias ut castos induta sit isis amictus,
Nec soleat quoquam pergere sola foras.
Longa pedes cyclas, pendens tegit ubera peplum,
Post comes in famula cæra liberq; manu,
Tu tamen ostendis nullum, dum transit, honorem.
Qui sunt hi mores Acmeriane tui?
Ipse prophanus ei non ærnuus annuis, ante
Quam sacæ obnixo procidit ordo genu?

De Anu Rustica.

Rustica uidit anus patulum dum forte cadurcum
Præterit, expositos cum speculis loculos.
Quæ prope contrectans, rugasq; intuta seniles,
Tam mala non olim, dixit, erant specula.

In Philœnum.

Nunquam conuincas maledicti Epigrammata nostra,
Te licet illa malum terq; quaterq; uocent,
Dicere te esse malum, non est maledicere, uerum
Tam bene, quòd dici nil melius poterit.

De Vacia.

Octo prædiolum pauper sibi Vacia nummis
Emit, & id septem non reor esse pedum,
Tres in eo cœpe, duo bulbi, quinq; lupini,
Vnaq; uix gracili brassica caule uiret,
Quoq; tamen rediens hinc uestpere baiulat ille,

L I B E R

Quas non Alcinoi protulit hortus opes.

Ad Phillida.

Multus heri leuiter tecum conuenit adulter,

Et solis poteris credere Philli uiris.

En magnis sanctus monachus rem testibus egit,

Et tibi promissam uis dubitare fidem?

Nullos pauper habet neq; phas est tangere nummos,

Rus petit, hinc centum cras feret oua tibi,

Centum caseolos, & lini mille maniplos,

Has dabit hic diues Sar danapalus opes.

Ad Charidemum.

Quòd stata frugali uiolem ieiunia coena.

Me Stygio prædam das Charideme loui,

Quando ageres multo, memini, Dionisia luxu

Victus erat quondam, panis & unda, meus.

Cum non debueram siti miser esuriq;

Nunc debens uetito par ego reddo cibo.

In Macrum Luforem.

Vna te medicum fieri trieteride speras,

Nec quanto discas iura labore Maer,

Vnus ad hoc annus satis est, satis hebdomadas unæ

Imò uel hoc medicus iam potes esse die.

Et plusquam medicus, mendicus nempe rogator,

Si modo sic miser as ludere pergis opes.

De Operæ.

Irrita concipitis lasciuæ uota puellæ

S E C V N D V S.

Et uanis culta est iuno Venusq; sacris.
 Nescio plumbati num fixus arundine teli,
 Vos fugit auersans uester Opercus amor.
 Antiquum penitus quando a sisse pudorem,
 Et raram Thalami uidit hic esse fidem.
 Aonio intutus castas in uertice musas
 Has, ait, uxores liber habebō meas.

In Traulum.

Quod tam simpliciter fatear me semper egenum,
 Degeneris signum, Traule refers, animu.
 Si uerum dicis, non est te clarior alter,
 Qui Phrygias simulat indigus Iru opes.
 In libellum pro strenua missum.
 Ecce recurrentes tani uenere calendæ,
 Et leta colitur festus in urbe dies.
 Vltro citroq; uolant missæ per compita strenæ,
 Ut nouus ad uotum faustiter annus eat.
 Dat quod quisq; potest, tenues mea munera uersus.
 An placeant dixit sacculus ipse mihi.

Ad Liuorem.

Qui uenit, ut qui summa soles, petis infima Liuor,
 Quid tibi uis? nudo pasceris osse nihil.
 I alio, magni tua sint alimenta Poetæ.
 Hoc ego non dignor nomen habere mihi.

Ad Sextum.

Quod tres alios dixi, me Sexte reprehendis,

L I B E R

Et non Grammaticos scire putas canones.
 Qui lautos uno tractas aleæ sodales,
 Pluralem uitas prouidior numerum.
 In Aemulum.

Falsa quòd iniicias integra crimina uite,
 Officium peragis pessime scurra tuum,
 Disce prius nostros quàm scindas perfide mores,
 Non quo consuesti uiuere uiuo modo.
 In eundem.

Te rideo, tuasquæ contemno minas,
 Effunde, quanta scumquæ habes, iam copias,
 Extraquæ castra bellicosam educ manum,
 Et ut potest parata sit ferro phalanx.
 Tibi obuiam pusillus iste, quem uocas
 Maiorem et expeditiorem exercitum
 Mouebo, qui, uelut uagum uespæ bouem,
 Te per fragosa tesqua, per densas uepres,
 Cauasquæ ualles, alta per cacumina,
 Per atra stagna, per paludosos lacus,
 Ad infimum usquæ persequetur Tartarum,
 Tecum bona quiescæ pace si sapis,
 Et his, ut ipse me ualere uis, Vale.

In Oblocutorem.
 Me quidam oblique mordens Holophanta læssit,
 Non caligas dignus soluere docte tuas
 Scilicet exspectat uicturæ nomina fame,

Nil agit

S E C V N D V S

Nil agit, in uersu non erit ille meo.

Ad seipsum.

Stulta ne tam mens est, ut tales uiuere rugas,

Sub seraq; putem posteritate legis?

Posthuma quæ ueniet, æu quæ præcesserat ætas

Me sciet, hoc uates possumus esse modo.

Querela Crucis quondam

in tubilco erectæ

Vsq; adeo nihil est, si non sit & utile, magnum,

Et precium faciat commoditate sui.

Tunc ubi nulle dedi Romano milia patri,

Teutonicas captans Italus ames aues.

In media stabam populo uenerabilis æde,

Meq; frequens coluit supplicæ turba genu.

Hæc ubi sublato bubone annonæ quicuit,

Et per me nullum restat, ut ante, lucrum.

Ad fœdam proiecta uide sordescere cloacam,

Me temnes calcet plebs uenerata prius.

Ad Arnum Sacerdotem.

& Medicum

Es medicus simul & uespillo, feretraq; uendis,

Venalesq; canis manibus Arne præas.

Quid mirum nullos quod adhuc curaueris ægros?

Vnontentus non potes esse lucro.

Ad Simplicium.

L I B E R

Quo subsulta solo, dubitas, uestigia fixit,
 Suppositus mundum quando ferebat Athlas,
 Quid dabis et dicam? sed non nisi dixeris ante,
 Quo portans eadem pondera Christophorus.

De Erphordianis.

Exprobrant fauos tibi magna Erphordia ciues,
 Tam sapiens alibi non puto uulgus erit.
 Cui puta tam doctum sit ad omnia lauta palatum
 Ut mures taceat Pontica terra suos.

Ad Thelesphorum

Optima quis uendat iam uina Thelesphore quæris,
 Nescio, sed tenuem quis, scio, Zython habet.
 Sordida post pontem mangonum turba peti tur,
 Disperam si non dixerit illa tibi.

Denigret arcta licet multus gurgustia fumus,
 Hic tamen angusto sub lare lauca gula est.

Ad magnum.

Extremo quoties me uespere Magne salutas,
 Corde bonum serum sit tibi semper ais.
 Acce serum malle, uel si quid uilius isto,
 Usq; bonum serum conqueror esse mihi.
 Dignius hac possum nil respondere salute,
 Quam quod præproperum sit tibi Magne malum

In Aegrum.

Solus edit proprio Clemens ex uase bibitq;
 Que sit causa rogas? os habet ille malum,

T E R T I V S

Securus tamen huic Aeger conuiua coibis,
Occupat os morbus ter magis ille tuum.

In Gramaticam Marulli.

Paulisper remorans spectatum siste uiator,
Quæ noua delectent iste libellus habet.

Terrigenæ subito nati modo semine Fratres,
Instaurant forti mutua bella manu.

Sed nisi iam properes perijsse repente uidebis.
Nullus ab hac, certum est, strage superstes erit.

In Aemulum.

Vt tua iam primum contra me crimina uidi,
Vnus qui placuit uersus & alter erat.

Nescio quos illis dentes emergere sensi,
Qui tamen inflicta mox æcidere manu.

Sanguinolenta nihil laxos gingiua tenebat,
Natiuus quoniam non fuit iste locus.

Ad Thelesinum Palinodia.

Qui magis offensis sauum uelit anguibus hostem,
Infamiq; suos perdere litæ suos.

Te Thelisine bonum dicat non esse Poetam,
Quæq; facis Phœbo carmina digna neget.

Et quæ pessima sumi non optima iudicat, cheu
In tua quod mendax non ego scripta fui.

Quod non ante fui, iam nunc ero, cuncta retracto,
Quæ tibi dedecori dicta fuisse putas.

Maximus es Rhætor, summusq; Poeta, nec ullus
Hæc

L I B E R

Flactenus è sacro largius amne bibit.
 Victus Virgilius, uictus tibi ædit Homerus,
 Et quicumq; isto numine plenus erat,
 Magnus utraq; uir es lingua, & æleberrimus author,
 Teutonicæ qualem non habuere scholæ.
 Non te doctior est ex tot mortalibus alter.
 Omnia tu solus qualiacunq; sapis.
 Magna tibi à nobis facta est iniuria, non es
 Quem te mentiti diximus esse uirum.

Ad Theodorum.

Quòd careas Theodore tuæ cognomine gentis,
 Ut quòd ab euentu dem tibi sæpe 'rogas.
 Forte quòd egregium quiddam moliris, & illud
 A sera speras posteritate legi.
 Es caper, & crebri ueniunt in podicæ ficus,
 Hinc mihi non alius quam Caprificus eris.

In Philodemum.

Id quod te laudat summe Philodeme poema
 Euehis, hoc multo non sine teste facis.
 Creber erat lector qui postquam hæc carmina uidit
 Magnus in hoc, ait, es Corde Poeta libro.

Ad Lectorem.

Sunt alios inter tricæ hæc apimæq; Poetas.
 Quod uel me lector scire tacente potes.
 Sed tibi si quanto, constaret, tempore scripsi,
 Et quæ scribenti fata fuerc mihi,

Non du

TERTIVS

Non dubito fuerint aliquo quin digna favore,
 Gratâq; iudicio qualiucunq; tuo,
 Plorantes inter pueros extremaq; dura
 Bis tribus hebdomadis creuit utrq; libere

FINIS.

EVRICII CORDI EPI
 GRAMMATVM LI-
 ber Tertius.

Ad Ianum.

Sic tua iucundo populus solennia plausu
 Exigat, hinc illinc provide Iane Pater.
 Dic mihi, quis ueniat miseris iam Vatibus annus,
 Num sit perpetuus, qui fuit ante, status?
 Que tot habes genua circumfer lumina fronte,
 An sit in hac, musas qui colat urbe, uide.
 An quis adhuc nostro Mœcenas tempore uiuat,
 Quiq; suas soli non sibi condat opes,
 Qui uelit æternum meritis extendere nomen,
 Nec quondam totus post sua fata mori.

Ianus.

Non meliora miser tibi nuncio tempora Corde,
 Ni studium uelles linquere forte tuum.
 Non tot ego his oculis, nec cinctus pluribus Argus
 Cerneret, Aonum qui iuuet a se chorum.

Inuda

L I B E R

Inuidia barbaries uetat, & furiosa cupido,
 Non a sinis cordi est cantor Apollo Midis.
 Est tamen Angelicas habitans hic Sturtius ædes,
 Qui doctus bonus est, doctus & ipse, uiris,
 Quem tibi propensum sensisti nuper amicum,
 Si uelit Augustus posset hic esse tibi.
 Hunc tua quam poterit, si non tuba, fistula canet,
 Esurijt nondum cognitus ipse Maro.

De Rusticorum infœlicitate

O infœlices nimium, mala si sua norint,
 Agricolas, uenia nunc Maro dico tua.
 Elœbilius nihil est isto quàm rusticus æuo,
 Qui sua æu seruis non sibi rura colit.
 Cum riguit totum nuser & sudauit in annum,
 Milleq; sollicito dura labore tulit.
 Ex tot uix, quantum rursum serat, accipit agris,
 Quod superest deses uendicat ara suum.

Ad Herrium Ortum.

Pulsa diu toto Pietas errauit in orbe,
 Nec potuit certam tristis habere domum.
 Ad Carthustacos confugit fessa sodales,
 Hic quoq; munitæ non patuere fores.
 Ut quæ focumneum soleant excludere sexum,
 Tantus apud sanctos relligionis amor.
 Quo tamen Inuidia huc, quoq; Ignorantia iure,
 Quoq; Superstitio uenit, & Ira, roges.

T E R T I V S

Et relique, Ambitio Vindicta Cupido, sorores,

Quas etiam primas hic colit ordo deas.

Forsitan exhibitio magnæ diplomate Romæ,

Hoc ostendemi quod libet omne licet.

De Vigesia.

Iam scio memitur Vigesia, qui potes illud

Scire absens? uideo, qui? quoni um loquitur!

Ad Castricum Philosophum.

Quis nouus iste furor, uisenda Castricæ Romæ,

Quo tamen hic speras uiuere posse modo?

Nil tua te probitas, nil te sapientia tollet,

Plena ubi cuncta dolis, plena ubi cuncta strophis.

Nil tetricus uultus, nil proderit hispida barba,

Leuis ubi tantum præmia puppus habet.

Nec uideo tantæ quid opus tibi robore clauæ,

Muniat unius te modo uirga pedis.

Sola, sed ære grauis, sumatur, consulo. pera,

Hæc erit aduersum concomitante nihil.

Sed ter mille licet defessus milia portes,

Cogeris læteris mox tamen ire togis.

Si tam cara tibi danista pallia uendem,

Quàm redimunt nostri nunc tibi pontificas

In Manium

In mea te Mani scuire poemata dicunt,

Et lecto tunicam diripuisse libro.

Non ego cantantem studeo te uincere Phœbum,

Quis

Quis tamen hoc esset proposuisse furor?
 Det meritam, si quis artat tibi Marsia, pœnam
 Que, miserum, laus est exoriare Babym?
 De Phillide.

Nullus ubi, Maria quem ferret, cæceus esset
 Ad ælebrem Februi, lucida festa, diem,
 Tres se prostituit noctes pia Phillis & emit.
 Quam timet ultores relligiosa deos.
 In quendam Franciscanum.

Infœcunda deam quædam matrona per annos
 In sterili ferat non peperisse thoro.
 Hæc ubi forte nouam est enixa pucrpera prolem,
 Vis ea quod diuum sit uenerata tuum,
 Quem raucis adeo clamoribus uocibus effers,
 Ut minor huic Christi postmodo ædat honor.
 Tanta quid extollis populo bone numina frater,
 Que quiuis, etiam tute, cucullus habet?
 Vis, hoc quem captas commento, radere quæstum?
 Huic alium, foetus qui uetet, adde Deum.

Cœlum nunc pharmacopolon.
 Pœonias nihil est quod discimus amp lius artes.
 Magne uale Hippocrates, magne Galene uale.
 Vos quoq; nunc Medici uestras auferte tabernas.
 Quisq; tot expositus pixidas ordo notat.
 Fornaces, uitra, pastilli, mortaria, cæsent.
 Iste nihil uobis proderit inde labor.

T E R T I V S

Facti materie iam nunc & pharmaca diui,
Cuiusuis præsens sunt medicina mali.
Ac alias alij uarijs pro pestibus herbas,
Præterq̃ squillas, helleborosq̃, ualent.

De Neera

Tam graue miraris nanam funale Neeram,
Ferre, tulit grauius, ferret ut illud, onus.

Ad Monachos.

Tam quis aperta ferat falsæ mendacia lingue
Quando leues quidam uos ait esse uiros?
Nullus sit timor, id nos nunq̃ credere uerum,
Hac in uos nemo suspitione fuit.

De uestra uaria passim grauitate quærelæ,
Qui miseris tantum ciuibus estis onus.

Ad Henricum Ortum.

Frigida cur maneant calefacto balnea furno,
Et tamen elicitus sic mihi sudor eat.

Non aliam debes, neq̃; possum ego, credere causam,
Quam quod uersiculos occinis Orte meos.

In statuam Mariæ carculos uendentis
Hoc mihi qui sacrum transis altare uiator,

Siste, measq̃; dolens commiserare uicæ.
Illa ego quæ cœli domina & regina salutor,

Ac eadem summi sponsa parensq̃; dei.
In miseris abiecta, uide, mensaria sordes

Expositos cogor uendere carculos.

E

Vtq̃;

L I B E R I

Vtq; inhians turpi seruire propola lucello,
 Ve mihi si natus resciet illa meus,
 Ne nexis, timeo, me pellat ab æde flagellis,
 Quando uidet sua quòd facta taberna domus
 In eandem

Quid tot adoratam Lupe me sestertia poscis,
 Nonne uides obolos uener ut ipsa tuos?
 Quid dabit exponens gracilem paupercula ceram?
 Illos, qui uendunt astra deumq; pete.

Miraculum Bonauenturæ.

Sex in coniugio transegit Testilis annos,
 Et peperit iuueni pignora nulla uiro.
 Qui Franciscanis moriens graue fratribus aurum,
 Quod dedit, hac petijt corpus in æde regi.
 Hic dum mœsta situm luget, gemit, expiat uxor,
 Sæpeq; iam notam sola frequentat humum.
 Et præsens Bonauenturæ pia numen adorat,
 In uiduo tandem concipit illa thoro.
 Ad Christianum Schroterum.

Quid charissime Christiane Romæ
 Iam septem remorans agis per annos
 Orbæ filius unicus parentis?
 Num dignam rear obtigisse sortem,
 Dum seruum stabularius bidentem,
 Et fœdum strigilemq; furcilemq;
 Exercens olidum colis fimetum,

Et scd.

T E R T I V S.

Et scabros miser ex polis a sellos?
 Aut, dum purpureum sequens galerum,
 Discissis caligisq; calceisq;
 Sacra pone legis cacata mula?
 Aut dum mille gregi notariorum,
 Hoc est furi bus additus cinedis,
 Romanensis & ipse nummisuga
 Istos sacrilegos iuuas Simones,
 Qui nos ut rapidi lupi & leones
 Imas excooriant ad usq; carnes?
 Hoc tu ænere (pro oh fides) pati q;
 Germanus potes, imo Christianus?

Ad eundem

Miror quo tamen orbe commoreris,
 Quartam hæc littera fert tibi salutem,
 Ac unum ne apicem quidem recepi
 Noster te Catho, quanta quanta Roma est
 Perquesiuit, & inde ter reuersus,
 Nullum reperit ille Christianum.

in lupum

Canus & hirsutus, mordax, & auarus, edaxq;
 Quam tibi conueniens mi Lupe nomen habes,
 Sed tua te uulpem fraus, insidiosaq; reddit
 Calliditas, fœdum spurca libido caprum.
 Imo sacra fide dum flens aduolueris ara,
 Sæuis insidijs trux Crocodilus hias.

E* Ad Gea

L I B E R T

Ad Georgium Sturium

Magna tua est, quis sit nouus, expectatio, Caesar;

Et nullus, quem non queris id, hospes abit.

Quid Carthusiacos non post pomeria Fratres,

(De tantis dicant singula rebus) adis?

Qui poterint, qui clausæ habitant gurgustia ecclæ

Proq; sua semper religione tacent,

Et quorum iugis solum meditatio Christum,

Altaq; contempto cogitat astra solos

Nescio, sed quod non prima hæc examina mussent,

Tam uideo tacitum, tam procul esse nihil.

Non modo quod celebris iam Francofordia sciuit,

Sed totus, norunt, omne quod orbis agit.

Quot modo Saxonico considunt milia bello,

Quæq; in eo mixtus symbola miles habet.

Quamq; potens subitis uindex Franciscus in armis,

Sueuas imperij norunt, frangit opes,

Et quotus Oceanum mercator remigat æquor,

Quid quaeris, & quo, nauis, & unde uehit?

Quot Lupus uxores, quot habet Vigesia mæchos,

Lata quid Anna canit, mæsta quid Aula genit.

Deniq; non poteris tam clauso pædere culo,

Quin hic grex, nasus quàm tuus, ante sciat.

Ad Ioachimum Camerarium.

Vnde tot oppletis mendici ægriq; profuchis

Non est admirans quod Ioachime roges.

Si mo

T E R T I V S

Si modo quàm multis stata sunt ieiunia diuis,
Videris, & festi quot sine fine dies.

Ad Franciscanos.

Impregnatoris ne hitis magnalia diui
Qui tamen hoc castus uixit in orbe pater

Ast alium sacra potentem uirgine constat,

Quaq; ter undecies rem potuisse die.

Ipsa nec exhaustis foecundos septima lumbos,

Nilq; fatigatum questus is inde latus.

Huic ea, uel uiuo potius date numina fratri,

Si celebri plenum uultis in aede tholum.

Ad librum.

Accepture pij uenerabile nomen Erasmi

Castior a nequam siste libelle iocis.

Si non docta potes, saltem caue spurca loquaris,

Vix tamen es tantum dignus habere uirum.

De Erasmo Ro.

Quando nouas docto laudes conarer Erasmo,

Ridens auriculam traxit Apollo mihi.

Et quid, ait, tentas? tua pleetra miselle recondo,

Aoniam supra uir uolat ille chelim.

Nulla isti scintilla potest dare lumina soli,

Omnia qui radijs lustrat opaca suis.

Arduus adiecta non mica surgit olympus,

Paruula tam pandum nec mare gutta iuuat.

Hunc sua iam dudum uexit super aethera uirtus,

L I B E R

Liuida seu nolit seu uelit Inuidia.

In Quendam Erasmi Aemulum.

Ad tua me si quando uocas conuiuia, sudo,
 Atq; meæ malle[m] quodlibet esse domii,
 Non quasi lauta minus quod parcus fercula ponas,
 Tam lautus nunquam Sardanapalus erat,
 Sed quia de magno semper maledicis Erasmo
 In toto melius quo tamen orbe nihil.
 Nunc est hæreticus, nunc est hic impius author,
 Qui reprobæ sanctam destruat arte fidem,
 Qui sacra diuinæ peruertat dogmata legis,
 Infami dignus turpiter igne mori.
 Hoc ego dum reliquis ridentibus audio, rumpor,
 Et me uel surdum, uel procul esse uelim.
 Lentus in ore cibus nunc huc nunc uoluitur illuc,
 Atq; fit insipiens nobile uappa merum,
 Vis gratam super ambrosias & nectara coenam
 Ponere? de tanto dic bene, quæso uiro.

De Lupo.

Pallida confectus quod sex Lupus ora diebus
 Obtulit, amicum creditis esse febrem.
 Non est, sed maior miserum demaerat angor.
 Perdidit ingressus balnea tres obolos.
 Ad Franciscanum Concionatorem
 Dicite dum uestre flagrarent ignibus ædes,
 Et trepidas quinis ferret ubiq; preces,

T E R T I V S.

Quo Bonaventura æſabat numen in orbe,

Quoue morabatur pignora dando choro?

Non bene, quod tantis aliena negotia curis

Adiuuat, & fratres negligit ille suos.

Tu tamen hunc inter medias uidiſſe fauillas

Narras, angelico pone uolante choro.

Falleris, excierat uicinas flamma columbas,

Decepit uiſum nox inimica tuum.

Ad Famulam ſuam.

Fractam exure colum, reſolutum proijce penſum.

Hoc, uideo, nullum fert mihi nere lucrum.

Quaq; duos hora ſputas in fila trientes,

Quæ poſt uix uendit ſexta quadrante dies.

Ad Opercum.

Quot ſtata Thomicolæ ælebrent tot feſta ſodales,

Eſſe tibi mirum debet Operæ nihil,

Illis ecæ ſui naſcuntur in arbore diui

Quot rapido nunquam ſub Cane pruna uides,

I nunc & ride uellentem numina Memphim,

Et quod magna deum Terra ſit ipſa parens

De Eiſdem Diuiſ.

Quis plures? una conſpexit in arbore picas,

Hæc quiſquis tranſis forte uiator ais.

Quantus hic eſt error, paruas ſi rere uolucres

Quos colit hic magnos credula turba deos.

In Somni & Aebrietatis Iconas.

L I B E R

Tam bonus, haud mirum quod nos expressit Apelles,
Huic praesens, quando pinxit, uterq; fuit.

In Moriam Erasmi.

Ne falso imponat titulo licture uiator,
Vendens stulticiam Bibliopola, caue.

Tam sapuit nullus Cato, nullus Lelius unquam,
Et peream, si plus ipsa Minerua sapit.

Ad Conum de eadem.

Stulticiam uolui, mittis mihi Cone Mineruam,
Heus, precium codex non habet iste suum.

Vis quod adhuc pluris ualet, istis assibus addam?
Nil tantum est, animam debeo Cone meam,

In Eandem Imi. Mar.

Moria dicta fuit, quater octo leonibus emi.
Redde mihi nummos bibliopola, sapit.

Ad Laurentium Coruinum.

Sacra placet Phoebus laurus, sacra ipseq; Coruus,
Illius en nomen, nomen & huius habes.

Hinc tibi nemo negat facto Coruine Poeta
Hunc sua propensum numina ferre Deū.

Gratus ut es uates, sic grata huic omnia pangis,
Sat, mea si mulsam fistula Pana iuuat.

De Eodem.

Candidus hic noua dat populo spectacula Coruus.
Hunc sibi habens sacrum sic dedit esse deus.

Audijt hunc dulci modulantem carmina uocæ,

Nuper

T E R T I V S.

Nuper ad Aonias quando uolasset aquas.
 Et cum Castalio prope conspexisset ab antro,
 In uiridi nymphæ fronde sedere suæ,
 Consonus es nostro, sis concolor, inquit, olori,
 Ex illaq; manens arbore nomen habe.

Epitaphium Fabulle.

Tres fuerant Furia, sed ut infera regna subiuit,
 Auxit iam socium, quarta Fabulla chorum,
 Quod si fors an adhuc tres dixeris esse, nec esse est,
 Huic sua dum mansit uita, fuisse duas.

In Iuchum.

Nulla dies, magnum qua non traducis Erasmmum,
 Mendaci lapides cum uehis ore tuos,
 Vectores olim diuorum, scimus, a sellos
 Rugiæ cœlum promeruisse suo.
 Falleris hanc tibi si speras contingere sortem.
 Non fugit inuictus talia monstra gygas,
 Imo nec æthereas tenat rescindere sedes,
 Auspicæ, si nescis, hic mouet arma deo,
 Que quondam obsessum purgans Tyrimthius orbem,
 Foeta quibus multum perdidit hydræ caput.
 Quam cupis hos inter numerari Iuche labores,
 Sed potes in tantis nil miser esse feris.
 Tetra licet gliscens effundat aranea uirus,
 Non tamen Herculeas inficit illa manus,

Ad Iustum.

E / Insani

Insani mecum certant duo, Sanctra Lupusque
 Et doctoratus deposuere suos,
 Deposui totidem, populans mea prandia, lentes.
 Dic utra tu pluris pignora iuste facis?
 Ad Carthusianos.

Tanta tuæ si sobrietas Carthusia vitæ est,
 Si tantum, te non abstinuisse, scelus,
 Qui fit ut hinc sero rediens sub uespere Nasa
 Vix trahat instabiles ebrietate pedes?
 Si tuus hæc ædit populo miracula Christus,
 Tunc eadem noster numina Bacchus habet.
 Ad Erasmmum Roterodanũ

Docte superuacui sunt Roterodame labores
 Splendori Paulum restituisse suo.
 Ante cucullati Paulum nouere Sophistæ,
 Ut queat hic, quod eos iuuerit, esse nihil.
 Ad Martinum Lutherum de Capro.

Vix noua iam Christi florescere uinea cœpit,
 Lataq; diffuso palmitæ uitis erat,
 Et prope conciderant rodentes germina bruci,
 Quisquis & hac tamas ips tenuis ædit opes.
 Cum de, nescio quo grege, cuius nescio caule,
 Improbis insultat frondea culta Caper.
 Pestiferoq; salax consauciat omnia dente,
 Et necat afflatu proxima queq; suo.
 Sedule iam properans tua pastina uinitor cffer,

Quoq;

T E R T I V S

Quoq; potes dirum robore perde pecus.
 In duram cornuta licet se bestia frontem
 Tollat, & elato te pede forte petat.
 Se tamen en nulla mancam suffragine fulcit,
 Qua se sustineat, conspici, parte caret.
 Forsitan adiutos alijs admouerit ictus,
 Firma tibi, postquam te tueare, petra est.

De Romanis Bullis.

Quod tua Romulide bullas diplomata dicit
 Insipiens adeo non mihi uulgus erit.
 Nam uidet ut uerae sint & sine pondere bullae,
 Ni graue quod plumbum pictaq; cera premit,
 Nos tamen haec multo, quasi magna, rependimus auro.
 Tam stupidus quondam non puto Glaucus erat.
 Vupote mutatis aliquid qui coeperit armis,
 Haec praeter nugas nil glabra pellis habet.

De Lupo.

Aspicis extremos Lupus ut caedarit amictus,
 Hesternam madidum nocte fuisse putes,
 Nil minus, arenam dormitum se abdidit ore
 Vnum ubi pro zytho non dare uult obolum,
 Focet id in celebri portans sacra fercula pompa,
 Et si lignipedes induit ille suos,
 Fixum forte luto dum se dimisit ad asem,
 Nec fluidos potuit complicuisse sinus.
 In Quendam Theologiam,

Inijciē-

L I B E R U S

Inijcinda rogo freniens gignia clamas,
 Quodcumq; emisit Roterodamus opus
 Et tibi cum solo tanta esse negocia Christo,
 Ut nihil has nugas euoluisset uacet.

Exiguo mendax tua lingua errore uacillat,
 Nam Christon debens dicere Christon ais.

Ad Sodales de Iucho.

Audite uos mei Sodales optimi
 Hesse, Orte, Adame, & tu Draco,
 Tuq; utriusq; non leue hic lingue decus
 Ioachime nobilis puer.

Audite queso quid noui uobis feram
 Iucunda res me hercule est.

Iugiq; risu digna per nouem dies,
 Que uos iuuabit admodum.

Iucchum probe nouistis illum barbarum,
 Scatentem ineptijs uirum.

Fortissimis quinquercionem uiribus,
 Sophistico in certamine

Qui tot Bricotos & tot Occamos simul,
 Omnesq; sumularios,

Tot Gabrieles, & tot Aluaros tegit
 Violaceo hoc sub pileo.

Hem, quid loquor? Iucchum uolebam dicere
 Probum, frugi, pium patrem.

Castum sacerdotem, suis qui moribus

T E R T I V S

Sacroq; Christi dogmate
 Sibi subditam præiens regit plebeculam,
 Bonus suum pastor gregem.
 Hic cum diurnis post labores redi,
 Grauesq; sollicitudines,
 Tristem semel uellet Eatonem ponere,
 Pulsisq; curis uiuere,
 Theologicas heri apparans cupedias
 Bellum uocauit scortulum.
 Medijs ubi miser beatus lusibus
 Plenum putaret gaudium.
 En efferox riuialis huius quispiam
 Fractis subirruit seris,
 Sacrisq; corripens comis sanctum uirum
 Extra suas raptat fores,
 Per nuda nudum saxa, per scædum lutum
 Planaq; sica dedolat
 Flentem, precantem, supplici prouum manu,
 Suo timentem coleo.
 Sic omnibus tuis Erasme osoribus
 Ut semper eueniat precor.
 In Encomium Somni.
 Oblatum caueas hunc cœperis Arge libellum
 Si uacca custos uis uigil esse tue.
 Tam bona laudati sunt hic Encomia Somni,
 Ut dormituriat qui semel ista legit.

L I B E R

Ad Vegetium De eodem.

Non ueterem post hac Vegeti miraberis Iphim,
 Quod sit in indutum uersa puella marem.
 En enata modo est hoc Nocti mentula sæclo,
 Non minus hoc monstrum, quam fuit illud, crit.
 Ante grauis Furijs Acherontis pepperit uxor
 Nunc placidum, Lethes uir, tulit illa deum.

Ad Caluum,

Quid tibi uis nequam cupiens inuisere Romam,
 Quid tamen est animos quo trahit illa, tuos
 Pessima stagnanti scelerum Camarina paludes
 Vnde grauis toto surgit in orbe lues.
 Quam cuperem clausas non cassis rupibus Alpes,
 Et nullas istac Calue fuisse uias,
 Non corrupta malos generet Germania mores,
 Sed foret antiquum cum pietate decus.

De Carthusianis

Mira tui uis est, uideo, Carthusia uini
 Quam quod ei dedit & qua ratione solum
 Ex tot ut hospitibus toto quos excipis anno,
 Ebriet hoc orbos non nisi prole senes.

De Lupo,

Quando tribus nouies Lupus arrexisset in horis,
 Et decimum lassus non bene posset opus.
 Nunc, ait, heu canos nonagenarius annos
 Semio, me miserum, terq; quaterq; senem

T E R T I V S

Ad Valentinum Sifridum

Ter peiora licet, quam sunt hæc munera mittas

Tu charus tamen, ut semper, amicus eris.

Quam uerum huic titulum libro suus indidit author

Ipsa est, qua Bibulus nausæct, Ebrietas

Dum lego, quod quoq; te nuper fecisse putarim,

Quam uel ieiuno, conspici, uenire uomã,

Quare tot comites opus est & mittere pelues,

Quot tu lectores illius esse uoles.

Ad Amicum quendam.

Iuro tibi testis communita numina Phœbi

Candida quod nullus pectora liuor edit,

In tua sic iussit me libera musa iocari,

Hoc quoq; tu simplex in mea lude modo.

Est petularis mihi, quem nequeo cohibere cachinnus,

Nil moueat stomachum, splen, precor, iste tuum,

In Quendam Sophistam.

Quodcumq; enusum est authore uolumen Erasmo,

Aspectum clamas protinus esse nihil.

Hoc nihilo iste deo super, heu quot, milia Christo

A grege dispersas iam lucrifœcit oues.

Atq; cathenatas, alter uelut Ogmus, aures,

In uera post se religione trahit,

Imo sui plenam mouit stupor undiq; terram,

Ipsaq; coningens maximus astra ferit.

Quando tuum hoc aliquid pertesi hominesque deique

LIBER

Tartareo mersum sub Phlegethonte uelint:

De Donatione Constantini.

Quam tua Constantine ualet Donatio Caesar,

Qui modo sit sano pectore quisq; uidet.

Quando graues testes Paleam bullamq; tot annos

Longeuam constat conciliasse fidem.

Indulgentiarum querela.

Heu nos heu miseris, sapiens Germania postquam

Perspecta tandem sobria fraude uidet.

Heu fuimus, certa paulatim morte perimus,

Nullus ab hoc nostri tempore restat honor.

Esset in his utinam quis adhuc Te cellius annis.

Aptior ad nostram non foret alter opem.

Magna tamen spes est ualido bonus Eccius ore,

Si cadet hæc, plumbum, pictaq; cæra uale

Ad Diuum Petrum pro quodam Abbate.

Si tibi paulisper clauso sunt ocia cælo,

Committens alij limina Petre ueni.

En tibi qui sacra tam frugi præfuit adi

Vno cunctorum stat reus ore pater.

Atq; sue iussus rationem reddere uite,

Te facilem trepido pectore poscit opem

Non sine conficto tam sanctum crimine uinci.

Sed famulum præsens Diue tuere tuum.

Vno qui potuit tot milia perdere uentre?

Num quod conuiuiam fouerit ille Lupum?

T E R T I V S

Ad Georgium Sturtium:]

Prodiga quàm sit opum, quàm uecors Teutona tellus,
Et quàm peruerse religiosa uide.

Non Romanenses satis est implere truones,
Rasorumq; patrum, nulle fouere greges.

Quin & mendici diuorum nomine porci,
Tam brutæ pecudes, nos pia dona rogant,

Ad Ionam.

Aut ego dura silex, aut sim Marpesia cautes,
Si pie te Iona non uehemener anem.

Qui miserû, tam leta ferens huic gaudia, Cordum
Cœlicolam toties efficis esse deum.

Quid non immortalẽ putem me sumere Nectar,
A tanto quoties numine missa salus?

Me quicunq; manet meditari tollere morbus,
Et properet uacua sistere fila colus.

Nil aget, æternus iubet ut sim saluus Erasmius,
Et ualeam, nescit, quem uetat ille mori.

Ad Erasmum Ro.

Indignante feras timeo ne pectore, quod te.

Inserui nugis Roterodame meis.

Neue aliquis dicat, qui uidit talia, lector

Quid facis in fœdo candida gemma luto?

Oh sine te cœcis lumen prebere tenebris,

Hæc mea, ni presens sis nitor, umbra perit.

Ad Attalum.

L I B E R

Scribentis rabiem querebris denteſq; Lutheri,
 Et nimis in ſummos libera uerba Patres.
 Dum reſupinus agit ſecura Paſtor in umbra,
 Delicias ſectans mollis inerſq; ſuas.
 I mercaq; ruens non eſt qui curet ouile,
 Et miſerum populat furq; latroq; gregem.
 Vis placidam, uideo, blande obſannire Moloffum.
 Væ qui tanta uidet ferreq; damna poteſt.
 Ut taceant homines, aliquando ſaxa loquentur,
 Amplius hæc ne queunt Attale monſtra regi
 Ad Eobanum Hoſſum de Leo.
 Quid rabido fruſtra iuuat indulgere furori,
 Quid crepat occiſo Claſſicus hoſte ſonus.
 Irrita tentamus uanis iam prælia laruis,
 Nulla diu ſenit mortuus arma Leus.
 Hunc uiuumne putas, in quem ſua ſpicula fixit,
 Ille Iouis nato fortior Hercle gygas?
 Sed quis in hanc, etiam exanimem, non ſeuiat Hydræ,
 Quis queat ultrices abſtinuiſſe manus?
 Ergo age nulla ferox tangat miſeratio pectus,
 Mactemus diram poſt ſua fata feram,
 Inq; minuta iacens laniemus fruſta cadauer,
 Vipereæ donec pars quota carnis erit.
 Sic deat, & phas eſt, ſic furciſer ille meretur,
 Digna q; ter centum beſtia ferre neces,

In Leum.

Hæc

T E R T I V S.

Hec que pompa, quod hoc Rana, miserabile murmur?

Efferimus charum, conquerimurq; Leum.

Quis Leus iste? rogas? nostri decus agminis olim,

Quem dedit ex Anglo magna rubeta mari.

Quo accidit fato? crepuit, glisante ueneno?

Non, Lucam uoluit uenire referre bouem

Aliud in eundem.

Quantumcunq; potes rugi, Lee, ringere, se ui,

Vel qualis, Libiæ quem tulit ora, Leo.

Non tamen euelles mihi charum uiuus Erasmm

Mille licet tales scripseris inde libros.

Altior ille pijs infixus cordibus hæret,

Vnguiculi possint quam penetrare tui

De Iona.

Vt mixtum rabulis, & causas dicere Ionam

Vidit, & indignans degenerasse deus.

Hoc, ait, hoc pectus mihi fluxi, hæc ora poliui

Huic ego distribui quinq; talenta uiro.

Hæc electa suas mihi debent organa dotes,

Hæc canet in populo buccina deinde meo.

Illustranda per hunc uerbi uolo gloria crescat,

Insanum domino non tua redde forum.

Ad Eobanum Hessum.

Me ne putas unquam Pastorem credere Christum

Ad sua custodem septa ligasse Lupum?

Quam multas hic oues, quam multas occupat agnas

L I B E R

Quot, qui la sciui profiliere, capros.
Sic tamen in placidos coepit mansuescere mores,
Ut subigat tantum, non ferus ille neat.

In Leum.

Marmoricum uoluit lepus æquiparare leonem
Deficiens mansit mixtus utroq; Leus.
Si leo, rugiret, uagiret, si lepus esset,
Nunc neutra hirritum uox magis illa sonat.
Non igitur mirum quod cum tot proinus hostes
Ut rabidum clament ex ægumq; canem.

In quendam Theologistam

Authores scel. rum clamas nequamque Poetas,
Et cane uitandos peius & angue, mones.
Ipsum tu scelus, & bipedum nequissimus idem,
Ex quo tam mala, dic, sit tibi uita Petro?
Ex quo nam Paulo, dic ex quo deniq; Christo?
Quos legis, & solos dicis habere libros.
Castalis unda nihil, nihil Aoniæq; sorores,
Deprauant animum scorta merumq; tuum
In musarium Sacerdotem.

Afficis ut tristi querulus tibi rusticus ore
Lachrymet, & trepido suppliant usq; genu.
Et sua differri petat unum debita mensem,
Dum terat inuectas proxima messis opes?
Tu uehemens tamen exactor nul segnus urges
Perq; tot exclusum cogis ab eds dies.

Nec

T E R T I V S

Nec numerata mouent te pignora, nuda nec uxor,

Quæ sedet & uascuos esurit ante focos.

Vos Epicureo dum pingues è grege porcos,

In plœnis simplex turba saginat hærns.

Hunc debere pios, respondes forsân in usus,

Vt solitum fiat manibus inde sacrum.

Atq; autore negas te posse remittere Christo,

Quæ ueniunt domino persoluenda deo.

I omnes potius confla simulachra per aras,

Vtq; iuues fratres, dirue templa, tuos.

Hæc Deus exequias, hæc de te iusta requirit,

Nullas defunctos crede bcare præcs.

Ad Ionam.

Quæ uideo? Ionam Ionas legit et suus idem

Ipsius interpres, se ipse Propheta docet.

Sed facile hoc faciet qui semet nouerit ipsum

Admonitus titulo Delphicæ Phœbe tuo.

Oenomaus ad Bullarum redemptores

Consulo non fragili sapientes fidite cæræ,

Non ad speratum uos uebet illa locum

Id quondam experto si non mihi creditis, unde

Icarijs uenit, querite, nomen aquis.

In Leum.

Magnus ut Alcides Lernæam contudit Hydram,

Repsit ab immundis deprope canær aquis.

Egregiosq; parans interpellare labores,

L I B E R

Strinxit in apprensū, sed pede, tela deum,
 His tamen aetherae meritis hic additus arcī
 In medio clarum uerticæ sydus habet.
 Quod Leus expendens, erit hoc imitabile dixit,
 Non aliam uidit, qua petat astra, uiam,
 In eundem.

Quod, cum Stymphalis sic ferris in alta uolucris,
 Exurgensq; studes obtenebrare iubar,
 Decidis Herculeo traiectus pectora telo,
 Omnis Io Pæan musica turba sonat.
 Et concurrat humi fusum uisura cadauer,
 Atq; stupens unguis deuouet ille tuos.
 In eundem.

Non alio poterat orbi innotescere pacto.
 Quam tibi quod magnus Iesus Erasmus erat
 Perpetuos uiues, sed qualis Zoilus, annos,
 Lethæo satius suppresserere lacu.
 De Eodem

Quod magnū uocitem, Leus indignatur, Erasmus,
 Quodq; sit hic humili corpore forte refert.
 Ardua sublimi qui sydera uerticæ pulsat,
 Totq; Gyganteo monstra labore domat,
 Lapsa cui innitens Pietas nunc undiq; surgit
 Quo sacra supposito sistit Atlante fides.
 Deniq; quem nullus poterit coningere Liuor,
 Hunc ego non magnum dixero iure uirum?

T E R T I V S.

Ad Sabellum.

Audi quæ fuerant besternæ somnia noctis,
 Et reputans num sint uana Sabelle uide,
 Visus es Hesiaco iuuenis seruire Poetæ,
 Ille nouus forsân Gymnasiarcha fuit:
 Nescio quæ tacito prætendens tedia uultu,
 Hac plus nolebas conditione premi,
 Effugis, & timido portatur sarcina dorso,
 Pone sequens alto clamat ille sono.
 Quo malefide ruis? sic me sic pessime fallis?
 Hancine com nerui credulus ipse fidem?
 Cur istos tecum libros? non hic tibi pannus
 Pertinet, induuias fur mihi redde meas.
 Hæc mihi non per ebur, sed cornu uisa putabis.
 Arboreæ quando non cecidere comæ.

Ad Linum & Arrium.

Tu Line uis monachi, tu uis cacodæmonis Arri
 Inuentum, cita quæ machina saxa iacit,
 Nil ita diuersi uerum puto dicitis ambo,
 Impius est idem cum Satana monachus

In Leum.

Vis Lee uis dicam, quam te sit maior Erasmus,
 Et tibi si magnus tu uideare Gygas?
 Ac ipsum Enceladus tentes rescindere coelum,
 Imo suppositus ferre puteris Atlas,
 Quotquot sunt usquam terrarum congere montes,

L I B E R

Nil dubito uires id quoq; posse tuas,
 Accumula Rhodopen, Parnaßum, Pelion, Oßam,
 Pyrenen, Eryam, Caucaßon, Heman, Athon,
 Et toties trifido Iouis icta Ceraunia telo,
 Quiq; stat immenſæ maximus Alpis apex,
 His ſuper extremos ſtans ex porrectus in ungues,
 Quantum ſyderæus fert Draco tolle caput.
 Nulla tamen ſpes eſt imos contingere talos,
 Sat tibi ſi tanti ſit uola preña uiri.

In Eundem.

Quod miſer à multo Lec ſic proſcinderis hoſte,
 Et uelut Actolus ſollicitaris aper,
 Non noſtra eſt leuitas, nec edens præcordia liuor,
 Nec malus Eumenidum concitus angue furor,
 Sed communis amor, qui publica commoda ſpectat,
 Et quæcunq; uidet ſurgere damna cauet.
 Quo ſi ſic agitur reprimens incændia uulguſ,
 Inſectansq; ſerum ruſtica turba lupum,
 Cur tibi parcamus, cur non tibi peſſime ſerpens,
 Frangimus inuiſum conterimusq; caput?
 Qui rotum iam tabe tua ſic inficis orbem,
 Peſtiferoq; pios ſibilus ore necas,

De Mela.

Nuper adorta Melam letali tubere peſtis,
 Cunctantes iuſſit fila ſecare deas.
 Sed medica properans cum pixide Cinthius inquit,

T E R T I V S.

In comites possunt nil fera fata meos.

In Lupinam.

Quaq; ter hebdomada castas accedit ad aras,
Et capit angelicum prima Lupina cibum,
Quo nihil indignans exemplo offendere coniux

Hic illi merito iustus habetur honor.

Vt quæ quindecimo mystæ consuevit ab anno.

Inq; sacras æquum ius sibi poscit opes.

Hanc si quando tuam, quare caue, resciet iram,

Coelestes stabis floebilis ante fores.

Quandoquidem dominas cum gestet ad omnia clauis,

Illius quoq; uult accipietq; sera

Ad Georgium Forchemum.

Docte uir, & ueræ seruens pietatis amator,

Cui data Christicolæ caula tuenda gregis.

Quid te uesani uicors, dementia uulgi

Afficit, hæreticum quod uocat illa uirum?

Dum synæra docēs diuini dogmata uerbi,

Quoq; decet nostrum corripis ore nephas.

Scis quod sortita est uiciorum nomina uirtus,

Et graue iam probitas integritasq; scelus.

Non ideo acceptum sub terram conde talentū,

Fac referat lucrum, qui dedit, inde suum.

Ad Martinum Lutherum.

Chare mihi in Christo Iesu super omnia frater,

Imo uerende magis religione Pater.

L I B E R

Quam gemo quam doleo, tua quam discrimina plango,
 Et quas mille subis pro pietate uias.
 Heu quotus è cœcis serpens prosibilat antris,
 Tristeq; uibranti uirus ab ore uomit,
 Quanta tibi diram meditatatur factio mortem,
 Quam multus passim te crocodilus hiat,
 Et potes hos cœlo fidens contemnere rictus?
 Virutis specimen grande profecto tuæ.
 O uere fortis super omnem miles Achillem.
 Firmet in hæc auspex te modo bella Deus.
 In te iacta sator non perdit semina Christus,
 Quanto luxurians fœnore surgit ager.
 Liuidus hanc segetem zozania iudicat error?
 Hei mihi quam demens regnat ubiq; furor,
 Ityphallus.
 Heus tu præteriens uiator heus tu,
 Nosti uersificam, ædo, ne Cordum,
 Tristem grammaticæ scholæ magistrum?
 Qua turrita foro minatur ædes,
 Et grandi tremefacta mugit ære,
 Hic illum sibi nuper emit hortum,
 Et iussit sua poma me tueri,
 Quo nil munere durius subiui,
 Tot furtum faciunt mihi puellæ
 Quæis nulli mea tela sunt timori,
 Quantumuis miner, & quam præhensæ.

T E R T I V S

Imo plus ueniunt ob hasæ poenas,
 Quam quod surripiant, age ergo uade
 Ipsi dic domino meo poetæ,
 Si quid uult reliquum quod inde carpat,
 Ut castret faciatq; me spadonem,
 Et tutam misero ferat quietem,
 Aut tanti socium Lupum laboris.
 Quamuis rancidulum senecionem
 Alternis mihi subroget diebus.

In Ioannem Eccium.

Quod, quoties aliquam nouus intras hospes in urbem,
 Monstreris digito, turbaq; clamet, hic est,
 Non ita fastosas tam turgidus erige cristas,
 Nec tibi, tanquam hoc sis dignus honore, place.
 De te tanta fere toto est iam fabula mundo.
 Ut uultus cupiant, saxa uidere tuos.

In Aurelium.

Charus mihi quondam sodalis Aureli
 Eras, cui meum omne consilium ac pectus
 Concredidi, studiumq; & officium impendi.
 Quod integer bonusq; tum uidereris,
 Sed cum tui tandem mihi liquent mores,
 Quod omnibus doctis, probis, pijs, sanctis,
 Qui pristinam cum litteris Fidem instaurant,
 Infensus hostis inuides & obrectas,
 Longum tibi iam dissidens uale dico.

Frustra

L I B E R

Frustra ergo missis inde muneribus captas,
Iam desitum nec ut prius frequens Salue.
Veri una seruatrix amoris est Virtus.

In Effigiem Mariæ, cæreolos uendentis.

Sit diua parens factam iuuat esse propalam,
Nec pudet indignis inuigilare lucris,
Hanc potes utilius Romæ diuendere cæram,
Vncia qua multis milibus una licet.

Aliud in Eandem.

Non pia turba tuos credas me poscere nummos,
Hanc siquidem cæram non tibi uendo meam.
Has miseram in sordes me perditus ordo redegit,
Conspicui ficta religione patres.
Quorum tanta fames auri, tam sæua potestas,
Ut seruum subigant in sua lucra deum.

De Ioanne Eccio.

Visus in hac leuibus bullis grauis Eccius urbe
Fertur apud caluos delinuisse patres.
Qui tamen intuiti monstrum agnouistis amici,
Nulli cui frons est, nulla cui facies?
Hunc ego nec faciem, nec habere putauero frontem,
Quem non tantorum totq; pudet scelerum.

De Lupo.

Vult canus famulum Lupus ministrum,
Istam quisquis obire seruiturem,
Sic cogente, cupis, nec sinitate,

T E R T I V S

Mox, ne praeueniaris, aduolato.
 Queris quae tua sit futura merces?
 Antiqui duo calcei dabuntur,
 Et par lignipedum, sed id quod ante
 Attriuuit medias ud usq; calces.
 Et si te modo gesseris fidelem,
 Donabit lacram tibi tiaram,
 In qua dormijt octo iam per annos.
 Contentus quoq; simplici anme uiues.
 Incisoria, crusta, miculaeque;
 Et quas de tribus offulas selibris
 Post quartum putridis diem reliquit,
 Coenae lauticias tuae putabis.
 Tanta, perfide, liberalitate
 Insignem sapiens herum recusas?

Ad Ioannem Draconem.

Hec tibi poma meo pauper de rure Priapus,
 Has tibi seruauit dulcis amice nuces.
 Nil mihi lasciuæ reliquum liquere puellæ
 Quæ nimis huc audax insilicre cohors.
 Non resupina tamen tulit hoc ignauia damnum,
 Custodis nocuit strenua utrga dei
 In Laute prandentes Philosophos.
 Sardana paliato dum uos conuiuia luxu
 Ducitis, & tantas hora ligurit opes.
 Sorbile cum tenera mihi crambe ponitur ouu.

L I B E R

Vtra sophos potius dicite mensa deat?

In Eosdem.

Nunc agite ô sancti potate, uorate, Catones,
Tendite nunc auidam quo iuuat, usq; gulam.

Triste supercilium, erissamq; remittite frontem,
Libera iucundis ducite nerba iocis.

Ficta tota procul uirtutis hypocrisis absit,
Nullus qui possit carpere Cordus adest.

Ad Adamum Cratonem.

Ad sua contemptum non plus conuiuia Cordum,
Inuitant tetrici, liuida turba, sophi.

Contrectata meis temerem ne pocula labris,
Qui feror incestos euomuisse iocos.

Interea multus tamen hic conuiuia recumbit,
Quem dedit huc ciuem foeda Gomorra suum.

En mala qui patrant saclerosi crimina praudent,
Qui nequit hæc æquo pectore ferre, famet.

De Lupo.

Effuge festino cursu miser effuge Corde.
Nonne nides quam te magna pericla manent?

Ille tibi plusquam Lupus infestissimus hostis
Aducnit à pransis ebrius ecæ sophis.

Hei mihi quam toruo scintillant lumina uultu,
Væ si me media prenderit ille uia.

Omnes excutiet, nisi me subtraxero, dentes.
Quo fugiam? pugnos librat utrinq; suos.

Sed be

T E R T I V S

Sed bene, ad offensum lidens uestigia saxum
Corruit, & foedo mergitur ille luto.

Quid tanto rides circumflua turba cachinno?

Quin adiutricem, quam petit, adfer opem.

Sed uideo tua quod sit, cum perijsse, uoluntas

Qui malus ipse cupit quemq; perire bonum.

Ad Eobanum Heßum.

Hoc te nescio quæ dare uestpere mactæa dicis,

Cum cupis ad cœnam me properare tuam.

Nullis lauticijs opus est, nullog; parati.

Tantum scribe reuans esse poema tibi.

Et uolucris subito uentam pernicior Euro,

Ambrosius, ci bus hoc, nectareusq; latex.

Ad Ancum.

Octo pollicitum petij te quattuor ursos

Plena quibus fossis conditur olla solo.

At tibi nunc iuras non quattuor esse leones,

Quod malus inuenus fur popularit opes.

Hanc propter peius nihil imprecor Ancæ repulsam,

Hæc quam quod salua uerba loquere fide.

Ad Seipsum.

Blandiri nescis, nec uerum Corde tacere,

Et mirare tuos displicuisse libros?

Ad Cæsarem.

Hunc tu contemptim diuum colis impie Cæsar,

Ac inter superos ambigis esse deos?

Quia

L I B E R

Qui tamen ut merito quotus infereretur Olympo
Ter dedit Ausonij mille talenta Patri.

Ad Fœniliam.

Te cruciare tuos quereris Fœnilia dentes,
Et medicam iugi me præcæ poscis opem.
Vis semel hunc ut non redeat cessare dolorem?
Postremos fac adhuc extrahat Vdo duos.

EVRICII CORDI EPI
GRAMMATVMLI
ber Quartus.

Ad Georgium Sturcium.

Regie Mœcenas, & diue Auguste Valetè
Fert similem, uestri Sturcius instar, opem.
Qui graue pro leuibus reddit mihi uersibus aurum,
Mittit & Aeoi lucida dona maris.
Non tantum, per auara quidem ne somnia, munus,
Vix erat in uotis curta selibra meis.
Iam nihil Aonij pertesum pœnitet oci,
Hec dare si tandem grata Thalia potest.

Ad Eobanum Hesium,

Quid tua Lethæo torpescit Musa ueterno,
Mutâq; æstanti pollicæ pleetra silent?
An nouus hac quod sit, nescis, Augustus in urbe,

Qui

Q V A R T V S.

Qui placido Clarium respicit ore chorum
 Sic mihi in æternum dicendus Sturtius æuum,
 Pro paruo magnas carmine qui dat opes.
 Si tantum mihi dat, qui uix sum Choerilus, aurum.
 Quæ tibi non speres munera doctæ Maro?
 In Iuchum.

Fruzi, bonus, castus, probus, pius, sanctus
 Meo uocatus est Iuchus in uersu,
 Quod ut uidet, tumultuatur, insanit.
 Quare rogas? iniuriam nequit ferre.
 Vt ergo placetur uocabo cum nequam
 Malum, improbum, incæstum, impium atq; pollutum.
 Ad Vrum.

Ipse suas iam carpatinas attriuit Quillus
 Dum uidet an soleas fœceris Vre meas.
 Sat si tot poterint saluæ durare diebus
 Quot iam dudum ipsas consuis hebdomadis.
 De Lupo.

Sex Lupus asiduo Gabrielem legit in annos,
 Extendens uires pectore & ore suas.
 Vnus, & hic multa uictus præ, uenit alumnus,
 Et longas deses dormiit usq; moras.
 Qui leuium tandem pertesit frivola rerum,
 Maluit infernum tristis adire cahos.
 Ex hoc sola die soli subsellia restant.
 Discipulos Doctor nunc habet ille suos.

L I B E R

In Eundem.

Quòd mihi sit tenuis gaudes obicisq; facultas,
 Nec melior, Codro quam fuit ante, domus.
 Teq; refers omni post uelle studere labore,
 Ut nullas habeam prorsus egenus opes.
 Hæc tua religio, crucifixi hæc dogmata Christi?
 Hæc est, Rabinus quam profiteri, fides?
 Taliter affectus stas sacra in ueste sacerdos,
 Hoc age, tu magnum conficis ore deum?
 Hoc solitas animo supplex prostratus ad aras
 Vis sanctum credat te pia turba uirum?
 Ter licet innocuum te uellere finxeris agnum,
 Qui tamen es nunquam desinis esse Lupus.

Ad Schalbum.

Sacrificaturus subit altam funiger aulam,
 Forte pedes lignis exiit ante suos.
 Que foris ut ludens hinc iactat & inde iuuentus,
 Et ferit ad duram comminuitq; petram,
 Profiliunt fuluæ duo ferme pondo monetæ,
 Sub sacris ibi quæ deliuere uolis.
 Hunc quis Schalbe neget superis intendere fratrem,
 Terrenas qui tam sedulo calcat opes?

Ad Sedecianum.

Quattuor interpres pia Christi dogmata menses
 Discipulis legi Sedeciane meis.
 Quod modo resciscens rase Lupus Alpha farinæ,
 Proieci

Q V A R T V S.

Proiectum porcis clamat amaracinum,
 Mæq; scabros medicos iubet obscenosq; Poetas
 Curare, & sacris linquere sacra uiris.
 Non mihi de tantis phas dicere scireq; rebus,
 Ut cui non glabra sit calua, nec uncta manus.
 Nec data laxarunt reuerendos prandia uentres,
 Et possum nullis esse sophista modis.
 Deniq; quod maius super hæc tam magna piaculum,
 Est mihi legitimo uncta puella thoro.

De equo in templum irrucme.

Ad sacrum Paulus prope Geræ flamina fontem
 Rasit sacrificos illiniq; nouos,
 Excusso subiens hic inæssore caballus.
 Se media uiso miscuit æde choro.

Nempe rudes ærnens quod tonderentur aselli
 His dignum sacris se quoq; duxit equum.

In Antonianos Stationarios.

Venit ad æthereum defunctus pistor olympum,
 Quem repulit clausas ianitor ante fores.

Tunc ubi diuus, ait, pater est Antonius ille,
 Cui pinguem pauis bis duo lustra suam?
 Obscuro latet hic, inquit Petrus, ille sub antro,
 Non oculos audens huc aperire suos.

Tam pudet istorum scelerum quæ tantæq; totq;
 Illius nequam nomine uirba patrat.

Quando prophana uelens immensum sacra per orbem,

L I B E R

A fatua tantas plebe coauget opes.

De Furibaccho.

Quidam, quam nunquam uidit, quod coecus amatit.

*Magnus, qui mihi nunc excidit, autor ait
Hoc ego non adeo mirabile duxero monstrum.*

Ignorans Sophiam sic Furibacchus amat.

Ad Lectorem.

Quis sit hic in nostro Furibacchus carmine queris.

Vt tacam signis proditur ille suis.

Nempè bonas totus furit & bacchatur in artes,

Hoc sibi qui meritis conspicit nomen habet.

Ad Franciscanos.

Dicite qui nullum mendici attingitis assem,

Et geritis mundas prorsus ab aere manus.

Vnde sit hæc uestri tam magna pecunia fisci,

Vt quater Attalicas equiparetis opes?

Si pia stips tantas nummorum cogit aaruos,

Non dubitem Phrygius dona rogare Mydas.

Ad Coniugem.

Garrula nil cures quid cras uicinia dicat,

Cum tuleris nullas in sacra templa faæc.

Ostentent aliæ ciues quantaslibet hastas,

Quas etiam totus nãttit Hymettus opes.

Tu cape saluifici cœlestia dogmata uerbi,

Et iugi Paulum uolue Petrumq; manu.

Scilicet hæc coecas animi candelâ tenebras

Discus

Q V A R T V S.

Discutit, & claram pandit ad astra uiam.
 Hic ubi perpetuo collucant omnia sole.
 Et nostra superi nil ope lucis egent.

De Franciscanis.

Vix erumpenti flagrans stetit igne lupanar,
 Et medium nondum nox faciebat iter.
 Altus ubi agra hominum sopiret corpora somnus,
 Primam lignipedum turba ferebat opem.
 Nulla hæc sedulitas nulla hæc uigilantia, uerum
 Hic pernoctantes exiliere uiri,

Ad Candidum.

Sex petis aureolos credam tres candide menses,
 Heu mediam uellis dulcis amix manum.
 Sacrificum potius Furibacchum quære, sed huic tu
 Reddere post illos, cogeris octo, dies.

Ad Bedam.

Parce tuis digitis & manæ Bæda sinistra
 Quis furor est quod sic mortua ligna feris?
 Si qua Lutherani te lesit concio Iusti
 Ipse luat, mensam nec mihi frange meam

De Eodem.

Antilutheranis conuixit Bæda cucullis
 Væ mensæ, modo si uenerit ille, meæ.
 De ruri mendicante Monacho.

Rasus ubi nuper rus caseolarius isset,
 Et medio pressus nocte fuisse agro.

L I B E R

A quodam petijt communia tecta colono,
 At lectum strauit non gr auis ille suum,
 Et se stramineo procul in ætione locauit,
 Tanta boni pietas religioq; uiri.
 Antc uocata alio Lucina ad munia coniunx
 Tunc obstetricam forte ferebat opem.
 Qua redijt decimam, sed rerum ignara, sub horam,
 Altus ubi presit languida membra sopor.
 Hanc uigil indomitæ exæpit hypocrita uotis.
 Consortem patiens credidit illa suum.
 Tot mirata uices tandem, & graue uentris omasum,
 Caluum per lunam conspicit esse caput.
 Mox quendam stupefacta putans cacodæmona clamat,
 Et uocat amissum terq; quaterq; uirum.
 Irruit hic, & ut id sacro audit in hospite crimen
 Turpe statim iuxta scemina scindit onus.
 Et, tantos eunuchus habes tu perfide testes,
 Tam potes indignum sumere nomen, ait.
 O miseros ciues, infœliæsq; maritos,
 Qui magno saturant talia monstra malo.
 Multa Semiramis hac sit Pasiphaeque, necesse est
 Illi qua regnant urbe boues & equi.
 Ad Argum.
 Iam tribus assistis Ruffo conuiuia diebus,
 Et non, quod, luscus lippiat, Arge uides.
 In cochleare tuo tenuem uidet ille capillum.

Q V A R T V S.

Quam non conueniens hoc tibi nomen habes.

Ad Floram.

Non ita testanti fastidia corde superbi,
 Nec tot te dignos Flora repelle procos.
 Insigni fateor facie pulcherrima uirgo es,
 Sed, quo tu potius reijciaris, habes.
 Conspicuo syluas anagyris flore decorat,
 At quæ causa quod hinc nulla corona placet?

De Rustico.

Deprensam leporem portauit rusticus Alcon.
 Obuius huic pagi forte magister ait.
 Sex numera libras edictam per sive mulctam,
 Prendisti quam seis principis esse feram.
 Portaturus eram tibi, mendax rusticus inquit,
 Quamuis cauliculos roseri: illa meos.
 Non uoluit nudis præfectus credere uerbis,
 Sed sancte adstricta ærtior esse fide.
 Itum est uicinas rasi pastoris in ades,
 Iuret ut hic Christi per sacra uerba dei.
 Quasitusq; Euangelij liber omnibus antris,
 In tota nullus sed fuit ille domo.
 Hic ficto intrantem puerum grauis ore sacerdos
 Corripuit, quis ohe biblia nostra tulit?
 Cui puer, hesternò bene potus uespere nescis,
 Fregisti nostram dum fureres in heram.
 Et simul ostensas ibi post cunabula partes,

L I B E R

Collegit laceri sedulus alueoli-

In Ephemeridas.

Quis regat instantis uaga tempora Iuppiter anni,

Consule dicentes lector Ephemeridas.

Illius admonitus prius, ut contraria dictis

Accipias, sic non tam rata Phoebas crit.

Si tristes pluuias tempestate s̄q; m̄nantur,

Expecta placidos & sine nube dies.

Si rapidos soles, penetrabile frigus aduret.

Si dubias auras, tunc stata suda mane.

Deniq; quodcunq; est in eis sic semper habeto

Tanquam quæ uariis scœdera Papa ferit.

De Monacho.

Dum lecturus ijt ruri pia munera frater,

Conspectum cœpit sollicitare lupum.

Quo clamore citi subito accurrere molossi,

Dimissaq; uirum corripuere fera.

Quippe magis nocuum potuerunt noscere monstrum,

Et nos hoc diuos credimus esse genus?

Ad Coniugem.

Chara uale coniunx, Italas proficiscor ad urbes,

Hic studijs latum pilea digna meis.

Interea frugi communia pignora mater,

Qua consueuisti sedulitate foue.

Teq; tuumq; mihi serua sine labe pudorem,

Altera perpetua Pænelopæa fide,

Contra

Q V A R T V S.

Contra non infidus ero, neq; lentus Vlyſſes.

Me reduam, ſpera, prima reducat hiems.

Nullaq; me Circe retinebit, nullaq; Siren,

Nullaq; plus dulcis te mihi locus erit.

In imaginem Crucifixi pro Mercuriali

ſtatua iter monſtrantis.

Si te multifidus uaria in ramalia trames

Duxerit, & dubium ſoccerit error iter,

Aſpice qua fixus media inter compita Chriſtus

Indicat, hac rectam noueris eſſe uiam.

Aliud.

Quod tetrici nunquam potuerunt ante ſophaſtri

Indicat hæc ueram lignea dextra uiam.

De Georgio Sturcio.

Intentis oculis patuloq; ſtupescis hiatu,

Dum numerat gemmas Sturius ille ſuas.

Intima ſi reſeret candemis ſcrinia cordis,

Maiores illis conſpicerentur opes.

Ad Carolum Ceſarem in Conicijs

Bormacianis.

Signandus niuco dies lapillo,

Dilutoq; mihi notandus auro

Inter maxima feſta primus, in quo

Preſentes licuit uidere uultus

Illius Dominiq; Principiſq;

Qui totum regit & tuetur orbem.

L I B E R

Augusto imperio, suaq; diua
 Maicstate serenat, ornat, auget.
 Hæc fausti tua sæptra dij secundens
 Inuictissime Carole Imperator,
 Vt te Cæsare Christiana tandem
 Fœlici pietas resurgat auctu.
 Hoc fiet, pius ille si Lutherus,
 Coram te modo qui citatus adstat,
 Seruetur, quod & orat audiatur,
 Nec des tam faciles benignus aures
 Vaftris fraudibus Ausonum Simonum.
 Querunt interitum tue salutis,
 Et tantum sibi consulunt uidebis.
 Hoc prædicere me tibi memento
 Vatem Laocoonta diue Cæsar.

Ad Martinum Lutherum.

Heu frustra suauem Christi dispergis odorem,
 Taleq; diuino nectar ab ore fluit.
 Hic ubi tot uentres contra peduntq; cacantiq;
 Et tantus pecorum sordet ubiq; finus.
 Hæc nouus Alcides opus est ut septa repurget
 Si modo doctrinam uis redolere tuam.

Ad Dominicanum Monachum.

Quod securus abit uictorq; impune Lutherus
 Iusta quidem peccatus commouet ira tuum.
 Quippe tot, ut dicis, qui mersit ad infera uitas

Q V A R T V S.

Deberet merito publicus igne mori.

Quando, cum uellent unum dijs iungere diuum,

Quatuor è uobis sic periere patres.

De Mulomarito Bormacia
submerso.

Posse pium uinci, pareret si mula, Lutheram

Quidam deridens Pontificis uir ait.

Audijt hæc gaudens Itatorum cœtus & inquit,

Maxima nunc causæ est spes Ale andre tuæ.

Scilicet hoc Galbæ æsit foeliciter omen.

Vt Latia fieret summus in urbe pater.

Et simili ostento uictor Babylona Darius

Cœpit, & hic uerax esse propheta potest.

Quare si quid habes Iudææ fraudis & artis,

Perdendo sollers insidiare uiro,

Nos solito uxores pectemus strigile mulas,

E tanto pariet forsitan una grege.

Post paucos manifesta dies fraus illa patefcit,

Phub inter scœdum prenditur unus opus.

Quem post dum rapidis Rheni submergeret undis

In medio ridens agmine lictor ait.

Tunc tua conuictum superabit Roma Lutherum,

Istud ubi ebiberis Mulomarite uadum.

De Eodem.

Dum stat ad undantis subterflua brachia Rhoeni,

Poturus meritas antilutherus aquas.

Respi-

L I B E R

Respicit uxores miserando lumine mulas
Non mea sed, dicens, mors mihi uestra dolet.

De Eodem.

Mirata est subito caros Bor matia pisces,
Et uacuum toto mense fuisse forum.
Consultus tandem quæ nam hæc pænuria Rhenus,
Iste mali caussa est mulomaritus ait.
Scilicet horrendum hoc atq; execrabile monstrum,
Squamea ad Oceanas turba refugit aquas,
Ad Mantuam urbem.

Exoptata diu tandem te Mantua ærno,
Incluta diuini patria Virgilij.
Hic patule recubans olim sub tegmine fagi,
Pascentes æcinit Tityrus inter oues.
Hos Melibæus agros, hæc dulcia rura reliquit
Hic uitreis undis Mintius ille fluit.
Hanc duxere pedes hac tristem Mœrin in urbem,
Amisos Lycide dum quereretur opes.
Salue perpetuo notissima nomine sedes,
Qua madet extremis ultimus orbis aquis.

De natali solo Virgilij.

Quis die nauit a remigamus undas?
Stagnans Mintius hanc facit paludem.
Sed qui gurgitibus statim retractis,
Angusto fluet incitatus aluo,
Et mixto celeres Pado uehemur.

Hic

Q V A R T V S.

Hic quis pagus in hisce populetis?
 Nostris iam Pietula nominatur,
 Sed quondam fuit ille dictus Andes.
 Que nam quæ prope lusitant puellæ?
 Ipsas Aonides uides sorores,
 Quæ natale solum sui Maronis
 Leto conælebrant choro, ille Vates
 Hac primas ibi sede traxit auras.
 Sanctas præteriens Deas honora

Ad Ioan. Manardum.

Paucos discipulos pasans ubi uidit asella,
 Dum uacua legeres doctæ Manarde schola,
 Quam præciosa cadat sine fructu lectio dixit
 Doctrinæ auditrix sim prius ipsa tuæ.

Ad Eundem

Cur homo te magnum dubitem profiteme Galenum
 Discere? bruta tuas intrat asella scholas.
 Asella ad expulsorem.

Non ita me duro miserandam uerbere cede,
 Quam condiscipulam da residere tuam.
 Hanc uenio auditum quam uos hic discitis artem,
 Huic operam studio nunc dabo uestra comes.
 Tot siquidem, uideo, medicina becauit asellos,
 Mutabit sortem forsitan & illa meam.

De Lyco.

Ima Lycum crebri pulias per tempora pungunt.

Cur?

L I B E R A V D

Cur nitet in rutila plurima gemma manu.

Ad Nicolaum Leoniceum.

Ergo relicta mihi magno Germania sumptu,
 Hec, quod sum tantum, caussa, profectus iter?
 Ut Latie in Latio faciam dispendia lingue,
 Quam potui in media discere Barbaria?
 Mirum est quæ infectus traxit contagia sermo,
 Dum me licos uerso, Barbara scripta, libros.
 Tu tamen id docto uicium mihi corrigis ore,
 Atq; tua, quod in hoc perdo, reponis ope.
 Qui tot scabra polis, tot quæ sunt aspera tornas,
 Cogis & excultis mundius ire togis.
 Nec parcis grauibus nonagenarius annus,
 Quin tuus hic feruet nocte dieq; labor.
 Tanta iuuandæ urget te sollicitudo iuuentæ,
 Tantus communis commoditatis amor.
 Vna igitur pergas opera clarum tibi nomen,
 Et uitam populis conciliare suam.

De Accio.

Perdedit ex una sex Accius arbore ficus,
 Ve tibi qui carpsti uæ miserande puer.
 Multa tibi duræ munitatur uerbera uirgæ,
 Ve natibus, si te prenderit ille, tuis.

Ad Nicolum:

Sex propter ficus seuo fremit Accius ore,
 Dixeris iratum Nicole iure uirum.

Qui

Q V A R T V S.

Qui sua fictum tantummodo gaudia ducit,
 Tam gnauaq; frequens sedulitate coit.
 Ad Coelum Calcagninum

Prælegis ex nudo uix inspectoq; libello,
 Tot tamen autorum condita sensa citas,
 Cultaq; perpetuo decurrunt uerba lepore,
 Qualiter è plantis Attica mella fauis.
 Scilicet adstantes tibi dictant omnia Musæ,
 Afflat & aspirans numen Apollo suum.

Ad Lycum.

Aspicias hunc Lyæ mendicum manumque breuemque,
 Vna cui, sed & hæc demutilata manus?
 Solus in hac pollex, quiq; illi proximus index,
 Desecuit reliquos Marius octo chalybs.
 Non contemne uirum nihil est crudelius illo,
 Complures homines perdidit his digitis.

Ad Tuccam.

Dixisti mihi te lectum dare Tucca superbum,
 Dixisti uerum Tucca, superbus is est.
 Cedit enim nulli, dura sed mole resistit.
 Hunc ego non palmam Tucca tenere negem.

Ad Sigenum

Accipio grato tam pulchrum pectore munus,
 Ac animi pignus, non mihi uile tui.
 Ista noui foelix crit, omen zona sodalis,
 Mutuus ut nunquam dissoluatur amor.

Hæc flui

L I B E R

Hac fluidam quoties mihi quondam strinxero uestem,
Sis ubiuis dicam chare Sigene uale.

Ad Eundem,

Quod dederas munus uelut exprobrare uideris,
Et totum speras hinc tibi forte librum.

Tu mihi contextam das serum uellere zonam,
Ipse meos aliquot reddo Sigene modos,

Plus utrius donum? non sex manet integra menses
Illa, sed æternum carmine nomen habes.

Ad phœbum

Emtheca quid seruent immisso corda furore,
Quid uis quod Vates maxime Phœbe canam

Quanta, pape uideo, rerum mutatio surgit,
Quam sum in dubio turbida cuncta statu.

Quid quod præpetibus gessit Iouis armiger, alis,
Confixumq; suo subuehit ungue capum?

Fœlix augurium, deuicti roboris Galli

Profligans niueis Cæsar ouabit equis.

Quod uero triplicem uane scire æris coronam

Non ita post multos uel tibi Roma dies.

Dicere caligans prohibet me cætera nubes,

Vos sperate boni, uosq; timete mali.

Ad Calliodorum.

Pellicibus furiosa suis male Galla precatur,

Dij seruent dextram Calliodore tuam.

De Pollione.

Q V A R T V S.

Emit & aptauit flauos sibi Pollio crines,
 Scilicet hoc cupiens Teutonius esse modo.
 Sed dolus, insidiae, fraus, impostura, libido,
 Perfidia & liuor clamitat est Italus.

Ad omnes doctos Italiae

Quod reprobos mores uestratis mordeo gentis,
 Non ego celebres pectore ferre uiri.

Quam non hos simili meruistis crimine dentes,
 Tam uos Pierio plenus amore colo.

Cum foedis nostrae uicijs est pugna Thaliae,
 Quae uos ut doctos sic putat esse bonos.

Ad Diuum Petrum.

Diue tuas ego te per clauas ianitor oro,
 Sic referant sacrum ter data festa diem.

Dic mihi num caluos omnes admisseris istos,
 Quos pictos monstrant templa domusq; Deos?

Quot non Icario uolitant sub sydere muscae,
 Quot nec in Alburni quercubus astra sonant.

An suus hos tantum uictus cultusq; sodales,
 Et data Pontifici multa talenta beant?

Sicq; salutaris Christi doctrina faecit,
 Nulla magis pietas, nulla iuuat ne fides?

In Hortum Laomedonis.

Siste proterue puer furtiuas carpere ficus,
 Vis ficus, dominum Laomedonta pete.

Ad Baccaram.

H

Quod

L I B E R

Quòd rarus ueniam pransum conuiua requiris,
Appositis possum non saur esse feris.

Quas puta siglinus cum testa excocerit ignis,
Ad stomachum uictus non facit ille meum.
Ad Alcimum de Eodem.

Ex Agatocleis edit Alcime Baccara uasis,
Et mensam æruis ornat aprisq; suam,
Quos non pluris emit quam quiro forte quadrante,
Et tamen extrema marcuit ecce fame.

De Eodem.

Tres una lepores apponit Baccara lance,
Numquid sic coenans Baccara lautus homo est?
Ad Nicolaum Leonænum

Docte senex alium quem candida fama Galenum,
Atq; simul Coam prædicat Hippocratem.
Si tibi non incommodum erit, nec forte molestum.
Mitte Dioscoriden huc mihi queso tuum.

Tum quem Virgilius modo, tum quæ Barbarus ante
Ornatis compsit perpolijtq; togis.

Vt uideam tua quas foelix industria gemmas
Addidit, & tantas ditior auxit opes.

Ad Georgium Sturcium.

Quòd proni obstipa monachi æruicæ uagantur,
Quæ sit uis uersu disare causa meo.

His innixa uiris nescis? ecclesia sistit,
Sub Stygijs alias mox riuura lacus.

Q V A R T V S.

Quin & confesse suscepta piacula plebis,
Fert humeris grauius pressus hic ordo suis.
In Amilutheros.

Non ita captiuum læti gaudete Lutherum
Non uctitus calamus, nec religata manus.

Quando suos scripsit (quos hic habet arma) libellos,
Hoc etiam uinctus tempore Paulus erat.

Ipse propheta potest indigna in uincula trudi,
Committens sua uult libera uerba Deus,

Quæ totum nihilo minus ille refundet in orbem,
Et nouus hæc iterum gaudia luctus erunt.
Iuppiter ad Mercurium.

Dulcis ades pennasq; apta & talaria fili,
Et patris auscultans iussa capesse iui.

Despicias Aemilijs surgentem tractibus urbem?
Ad ueterem pingui quæ sita rura Padum.

Clara ducum sedes, gratum Ferraria nomen,
Si non armigerum temneret illa meum.

Fidus eò leuibus delabere nuncius alis,
Hæcq; meo medicis nomine uerba refer.

Protractum facilis concedo ciuibus ænum,
Ast immortales hos ego nolo Deos.

In Ludos Florentinorum,

Sæua bis hæreticum combussit Roma Lutherum,
Discerpitq; uncis infera turba suis.

Aedit idem leto munus Florentia uulgo.

L I B E R

Dum colit agniferi lucida festa patris.
 Talia de coelo spectans ludibria Christus,
 Quam post hæc olim gaudia flebis ait
 Ad Bartolum.

Rus abeo, si non egre latura sit uxor
 Huc tua mittatur Bartole mula mihi.

Ad Phœbum de Coelio Calcagnino sub ingru-
 ens solstitium prælegere cessante.

Non ita festinis Cancrum pete Phœbe quadrigis,
 Attrahere uectores, ut remorentur, equos.

Et sine cantet adhuc aliquot Philomela diebus,
 Que mea tam dulci pectora uoce iuuat.

Nil moror instanti cuculos cessare sub æstu,
 Hæc mihi continuo dum moduletur auis.

Ad Florentiam.

Quam proba tu fueris Florentia nescio, uerum
 Florentinari turpe malumq; sonat.

Horret ad hoc, si quando audit, Germania uerbum.
 Quo quod signetur, dic mihi queeso, salus?

Si facis infamis quod dicit fabula, miror

Quod non sulphureus sit tua terra lacus.

Ad Scipsum.

Infandos iuuenum fugis execraris amores,
 Et que sunt Itali cetera monstra soli.

Eos potius lauda, si uis hic uiuere, mores,

Imò uoca sanctum, qui facit ista, uirum.

Hæc

Q V A R T V S.

Haeretici ne discipulus uideare Lutheri,
Et Florentinis exhibere rogis.

Ad Vxorem.

Si quis Gerisflua me non amat hostis in urbe
Gestit in externis quòd peregrinor agris.
Quasq; mihi fauet arumnas, durosq; labores
Concipit infraëta me modo mente pati.
Ut sequar hic uilis captatum uappa eatinum,
Et laer in media plebe rogator eam.
Ut ue subornatis enectum forte uenenis,
Me raptent auidi dilacerentq; canes.
Nec quicquam exultans hæc fingit gaudia liuor,
Candida foelicem net mihi Parca colum.
Fauista & leta meo succedunt omnia uoto.
Iucunda in sano corpore uita mihi est.
Quòd si te charaq; frui mihi prole liceret,
Nulla foret curæ sollicitudo meæ.
Hoc ideo, ut dolcant inimici, uuncio, tuq;
In tacito gaudens exhilarere sinu.
Viue uale, & cum Strimonie claxerere uolucres,
Expecta reducam (sit modo uita) uirum.

Ad Diuum Petrum Rome

Quam bene quòd superã quondam consænderis aræm,
Cum precio nondum constitit illa suo.
Mascula quando dedit diuis accedere uirtus,
Inq; pia constans religione fides.

L I B E R

Nunc hæc prostituunt uenale, heu, sæcula cœlum,
Et facit insignes fulua moneta deos.

Diuus Petrus ad Germaniam.

Non opus ut missis Romam Germania numis,
Aut peregre fesso me uenerere pede.

Quæ tua iam plures insania durat in annos
Quam deæt illius fortia corda soli.

Non ita præceptor Christus, non sancta uetustas,
Sed Latæ docuit fœda cupido gulæ.

Quæ summum sibi Pontificem me fecit, ut essem
Seruus captandis, hic ego bubo lucris.

Diuinæ potius custodi seria legis,
Talibus in nugis non sita, crede, salus.

Quis furor iste, domi uiuum contemnere uerbum,
Mortuaq; externis finibus ossa sequi?

Milleq; dum spectas ea, sannas auriculaq;
Te clam ridemis sustinuisse chori?

Quomodo Papa Monachis utatur.

Scis cui cucullatos rei adsimilem patres?
Bibule uelut sunt spongiæ.

Nam quicquid aurei est ubiq; fluminis,
Siticulosi ad se trahunt,

Sed quos statim siccis subinde faucibus
Romanus exsugit crotor.

Ad Pollionem.

Omnes per superos, per trinaq; numina iuras,

Perq;

Q V A R T V S.

Perq; incarnati mystica liba dei.

Esset habenda fides uel nudis Pollio uerbis,

Si coma temporibus uiueret ista tuis.

In laudem Ferrariensium Medicorū

Quod raras in gens animas Ferraria mittat,

Obstupuit dubitans portitor ipse Charon.

Quæ situs quæ nam ratio Cyllenius, inquit,

Hanc sedem præses seruat Apollo suam.

Is medica multos ibi suscit at arte Galenos,

Qui cymbam uacuent, si modo plena, tuam.

Ad Eobanum Hessum.

Nescio quæ capiunt Itale me tedia terre,

Quando sodalicij sum memor Hesse tui.

Tot puta amicorum tristi quos corde reliqui,

Et modo post multos opto uidere dies.

O iucunda tuæ quondam solatia mensæ,

O doctæ cœnæ, dulcæq; colloquium.

Innocuiq; sales, hilares risusq; iociq;,

Candida libertas, & pia simplicitas,

Fœlix hora redux tibi qua conuiuia recumbo,

Et licet alternos concinuisse modos.

Ad Nicolaum Leoniceum Atropos.

Parce caue, & quamis medicans potes utere curis.

Atq; tuos septem protrahæ sæcla dies,

Deniq; sis magni Phœbi doctissima proles,

Hæc q; suas repares manibus arte colus.

L I B E R

Ista tamen, quamuis sero, tibi fila secabo,
 Ius nulli fas est uincere posse meum.
 Inuiclabilibus succumbunt omnia fati,
 Inclyta uirutis gloria sola manet,
 Quam peperit doctis speciosa sciencia famam
 Hanc nostrae possunt non abolere manus.
 Illo perpetuus fateor, tu nomine uiues.
 Tale decus studij dant monumenta tui.

Ad Dominicanum Monachum.

Ad tua sancte uocas semper me prandia frater.
 Vis semel ut dicam, quod uolo non ueniam.
 Non tamen ut renui credam te uiuere mensa,
 Quis sit uestrarum qui scio luxus opum.
 Tam bona ne lautus, timeo, mihi fercula ponas,
 Forte domi ut canem non ego deinde meae.

Ad Georgium Sturcium.

Saepe mones positus ut tractem seria nugis,
 Ausonio recolens cur peregriner agro.
 Dum rapido feruens ita sydere iulius ardet,
 Qui cauet ut ualeat sat mihi discit homo.
 Ergo sine Aonia spacier paulisper in umbra,
 Et referent utres grata uireta meas.
 Haec meus est finis, meus est haec cura fritillus.
 Viles, quam numos, perdere malo schedas.

Ad Nicolaum Leonianum.

Nō quod te laudem, sed quod sim doctus ais te

Q V A R T V S.

Ex tota charo mente fauere mihi.

Agnosco nullas adeo quibus esser artem,

Infima Castalij me fouet aura Iugi.

Et mea nota mihi est nimis ignorantia, quare

Affectu loqueris clare uir illa tuo.

Quo patet eximius sub amico pectore candor,

Quantus & Aonij cultor es ipse chori.

Ad Marcellum Virgilium, quod Dioscoriden
interpretatus sit & annotauerit.

Hoc quis docte tuum studium Marcellè rependet,

Dignaq; pro tanto dona labore feret?

Si media totus consurgas aureus urbe,

Dent et opes Medices terq; quaterq; suas.

Debita non poterit digne tibi gratia solui,

Plus es in hoc meritis quam peritura libro.

Ad Georgium Sturcium.

Italicam nolo, si possem, disare linguam,

Nam uereor mores ne trahat illa suos.

Barbarico potius sic duriter eloquar ore,

Teutona dum probitas, sanctaq; uita manet.

In obscenam picturam.

Vnde quod infandos facis hic Ityphalle soloeos,

Tantus es in media barbarus Italia?

Qui tot ubiq; frequens in porticibusq; scholisq;

Multa bonos audis secula grammaticos.

Ad Catulinum.

L I B E R

Nil moror hunc, imò inuisum mihi noris amorem,
 Cum scribis fratrem te Catuline meum.
 Injicis hac duplicem bis mendax parte pudorem,
 Non uir es, & monacho non ego patre noctus.

Ad Georgium Sturcium.

Tu Veneta auscultas Vrbanum Gnauius in urbe,
 Hic ego sepositis ocia duco libris.
 Non tamen rapida quòd sol me lampade torret,
 Maior desidia est altera causa mea.
 Que nos à patrio distantia separat orbe,
 Quotq; hæc, scis, montes, quantaq; saxa leuat.
 Fessa satis mens est omni que iugiter hora
 Hanc tantam pernix itq; reditq; uiam.
 Nunc fidam sociam, nunc charos cogito natos,
 Dulcis amicorum nunc mihi turba subit.
 Vis igitur post hac studiosum disære Cordum,
 Delicijs reduam flagito redde suis.

Ad Nicolaum Endinum.

Illustri sate Nicolae stirpe
 Vera nobilitate clara proles,
 Futurumq; nouem decus sororum,
 Et uictor trepidi rei patronus,
 Hic si perpetuus flagrabit ardor
 Feruentis studij tui & laboris,
 Audi quid tuus ille Cordus orat,
 Ille inquam tuus ut dato emptus ære.

Q V A R T V S.

Meo nomine plurimam salutem
 Ipsi dicito Sturcio, deinde
 Hortator patrios ut ad penates
 Maturer, cupidumq; me reducat,
 Hoc non amplius orbe commorari
 Infansosq; placet uidere mores

Ad Nicolaum Leonicum.

Si non est senio tuo molestum,
 Et uectore potes sedere mulo,
 Promissam redimas fidem, simulque
 Quæsitum medicas eamus herbas.
 Quis alter Theophrastus atq; Cræus
 Illo noscere diceris sub æuo
 Supra rancidulos uolans magistros,
 Docta iudice perspicacitate,
 Te monstrame iuuat semel doceri,
 Quæ dediscere non sit hinc neesse.

Ad Eundem & Ioannem

Manardum.

Quòd uestrum uideo celebres certamen amici,
 Dum dare pilcolum gaudet uterq; mihi?
 Nullum ex me sperare licet, mihi credite, munus,
 Nil pauper præter carnina Cordus habet.

In Gallum Gallinaceum.

Pessime Galle tace, sic cras tua colla secentur,
 Et glaber infixo transfodiare uerū

Quid

L I B E R

Quid mea conturbas inuiso somnia cantu,
 Nec finis hac semper posse quiete frui?
 Non adeo foelix fuit ista nocte Micyllus
 Qua subitas misero Morpheus auxit opes.
 Iam mihi Germano sum uiuere uisus in orbe,
 Ad dulcesq; domum me rediisse lares.
 Iam cum dilectis iucunde ludere natis,
 Et dare consorti basia mille meæ.

Hæc mihi tu strepera frustraris gaudia uocæ,
 Meq; per immensum tam cito uertis iter.
 Ad Nicolaum Leonianum.

Accepi clarum titulum, insignemq; tiaram,
 Magnum id, at est maius te tribuisse, decus.
 Quo nihil hæc medica uidet ætas doctius arte.
 A tanto laus est præmia ferre uiro.
 Ergo quas dignas nequeo persolvere grates,
 Tam merito debens semper habebo tibi.
 Quocunq; in populo quocunq; uel orbe residam,
 Te præptorem concelebrabo meum.
 Et tua dum uiuo mecum quoq; uiuet imago,
 Ac memori data nunc oscula mente geram.
 Aeterna uenerande senex hac uiue salute,
 Extremum, tibi quod colloquor, illud erit.

Ad Venetias.

Vos quoq; post longum tandem mihi ærnere uotum.
 Contigit Adriaco condita tecta sinu.

Quid

Q V A R T V S.

Quid uideo? tantus non sat mortalibus orbis,

Quin etiam medijs ædificant in aquis?

At quid in hac homines miror considerare sede,

Ad se eum diuum traxerit illa chorum?

Nempe relinquentes tota amœna uireta Camœnæ

Grata magis quouis hæc freta fonte colunt.

Ad Nicolaum Endinum.

Quis te clarorum genitum de sanguine patrum,

Et multa ælebrem nobilitate neget?

En suspensa tuæ sunt hic insignia gentis,

Et uehit Endinam candida fama domum.

Plus speciosa tamen decus ars & mascula uirtus

Quam tantum tribuit stemma genusq; tibi.

Ad Eundem.

Magnus amicorum patrium me coetus in orbem

Hinc trahit, at studio tu trahis inde tuo.

Quòd nisi chara domus proprio magnetè ualeret,

Omnibus his unus fortior ipse fores.

Tam tua me uirtus uero tibi iunxit amore,

Et mea cœu quodam pectora fune ligat.

Ad Apollinem.

Dum iacet Aethæo febriens Aegnatius æstu,

Te Medicam credam præses Apollo deum?

Cui rear esse datam te seruatore salutem,

Si non auxilium senserit ille tuum?

Qui te præcipuo semper ueneratus honore,

Claruit

L I B E R

Claruit Aonij candida fama chori.

In Chryfopociam Aurelij Augurelli.

Candidus Aureli merito celebrabere Vates,

Qui qua ſim Crefo ditior arte, doces.

Sic ſex ſi dedero numos ipſe indicat Hermes

Quo mihi theſaurus ſit fodiendus agro.

In Eandem ad Lectorem.

Ipfam qua facies aurum ſex aſibus artem

Non emiſe eſſe miſer ſemper egenus amas.

Ad Aurelium Augurellum.

Quam recte & bene, commodeq; factum

Hanc quod docte Poeta Chryſopociam

Summo pontifici dicas & offers.

Nunc nunc Romula techna, fraus, tyrannis,

Quæ totius opes ſitiuit orbis

Exhauſitq; peribit & faeſſet.

Nam, qua, quod cupit, ipſe formet aurum,

Transmiſſam Leo Papa cepit artem.

Ad Eundem.

Quid dandum captas miſiſ pro uerſibus aurum

Qui quibus id fiat ſciſq; doæſq; modis?

Ad quendam Venetum.

Triftia funeſti monſtras ueſtigia belli,

Quo ueſtras Ceſar fudit & hauſit opes.

Sed Veneto ruruſum nunc ſubdita cuncta Leonè

Iactas, & ſtupidos nos ais eſſe uiros.

Q V A R T V S.

Barbaricoq; quidem deuincere quæq; tumultu,
 At partum ingenio posse tenere nihil.
 Audiat hæc positis utinam Germania poclis,
 Et uestros caueat sobria facta dolos.

In Alpium angustias.

Aspicias hærentes pronis amphractibus Alpes,
 Quam sint angusta præcipitesq; uia.
 Has ut nulla, uide, rota, nullus triuerit axis,
 Quas peragrans non se uerteret Astur eque s.
 Hac tamen ingentes Romam Germania monies
 Transtulit, æqualis uix quibus ossa patet.
 Quod tu non adeo stupidus mirare uiator,
 Grandius hac Tauro reddidit illa sælus.

De quodam Eure.

Constitit horrendum furti reus ante tribunal,
 Et uinctas tenuit post sua terga manus.
 Hunc ubi formosum iuuenem paupercula uirgo
 Cerneret, in socium poscit habere utrum.
 Ad quam conuersus morti modo proximus ille
 Argutum nasum pressaq; labra uidet,
 Moxq; adsistentem lictorem hortatur, & inquit
 Ad iussam propera, uiuere nolo, neæm.
 Mortuus utilius quia q̄ tabesco superstes,
 Atq; breue in malo quam sine fine cruam.

Ad Georgium Sturcium.

Vt solis medicis toto me pectore dedam

Et sic

L I B E R

Et steriles linquam, dicis amice, Deas.
Vtilis est Medicina mihi, dulcis mihi Musa,
Omnia, miscuero hæc si duo, puncta feram.

Benedictio Mensæ.

Præstita diuino nobis alimenta fauore
Auctoris dextra sunt benedicta Dei.

Gratiarum actio.

Debile qui corpus largito pane refecit,
Et uerbo mentem recreet ille suo.

Ad Georgium Sturcium.

Quando tribus uix hinc Erfordia milibus absit,
Multaq; sublimi luceat igne dies

Quid iuuat hic seras ruri expectare tenebras,
Et trahis innexis seruida uota moris?

Nil numerata moror dandæ mihi mactæ a cœnæ.

Quam patior nequeunt hæc satiare famem.

Finis.

Q V I N T V S.
E V R I C I I C O R D I E P I
G R A M M A T V M L I
ber Quintus.

Ad Georgium Sturcium.

Tanta ne chare putas in me benefacta Georgi
Ingratas unquam posse tacere fides?
Non crit ut, totam licet epotauero Lethen,
Officij possem non memor esse tui.
Pauca rependisti multo mihi carmina dono,
Non semel hinc tenues commiseratus opes.
Postq; tua Ausonius ope perlustrauimus urbes,
Et datus est capiti pileus iste meo,
Nec solum his in me meritis tua gloria crescit,
Tota fere debet musica turba tibi.
Taliter adiutus Crotus, Hæsus, Questor, & Hunus,
Et quos non istis est numerare modis.
Cognita perpetuis hæc munificentia sæclis,
Si sua carminibus uita manebit, erit.
Sic potes æterna diuis accedere fama,
Et qua te speras posteritate frui.
Quod si continuo quo iam pede cœperis ibis,
Præsentem prohibet te nihil esse deum.
Scilicet Aonidum musarum maximus Hercules
A doctis Sturci ritè colère uiris.
De morte mimicorum suorum.

L I B E R

Quis putet indignos lectu me scribere uersus,
 Cum Clario curæ sit mea caussa deos?
 Nanq; uenenatis immissa peste sagittis,
 Ofores ultor sustulit ille meos.
 Vnus adhuc uiuit Lupus, ut quem pluribus annis
 Tristi liuoris uult superesse cruci.

Epitaphium Veri.

Prima Sophistarum situs est hic gloria Verus
 Barbara lugubri quem schola corde gemit.
 Cui, sua neglectis ubi fata instare cucullis,
 Conspicaret, tristis uiuere pœna fuit.

De Eodem

Vt misera uidit pereuntes morte cucullos,
 Indignans querulo pectore Verus ait.
 Delitia ite mee, ucterum decora ite Sophorum,
 Vos ego Tartareum sub Phlegetonta sequor.

De Eodem.

Si, quàm pro tetrica fuit olim ueste, fuisset
 Tam tua pro doctis sollicitudo uiris.
 Grata precaretur requiem cœlumq; iuuentus,
 Que te nunc diris deuouet usq; suis.

De Phalesco.

Liuida tabescens spuit excrementa Phalescus,
 Vnde sit illius, queris, origo mali.
 Sedulus ut docuit Græce aspirare magister,
 Pulmonem rupit flatibus ille suum.

Q V I N T V S.

Ad Papam.

Hactenus in templis accinit tua turba, quòd omnia

Nomine Martini palleat hereticus.

Hoc ubi, si quis eum nunc nominat, accidat illi,

Heretica ex uerbis proditur ipsa suis.

In Priorem quendam.

Qui canis Prior es patribus sanctissime frater,

Quis furor est pueros praeposuisse tibi?

Ad Victorem Pileatorem.

Quinq; tuam lustris hac artem Victor in urbe

Exercas, nec adhuc propria tecta locas

I pete festino Romana palatia cursu,

Atq; statim magnas accumulabis opes.

Vnum ubi pileolum iam mille emere talentis,

Funigeri, quibus hic das pia dona, patres.

Ad Delicianum.

Tum nequeunt orti radios & lumina solis,

Ferre cucullati Deliciane Patres.

Vt pro uenali dent mille talenta Galero,

Tantas mendicis crescere miror opes.

Praesertim uetitos solitis non tangere numos,

Hos superis curae quis neget esse uiros.

Ad Ioannem Diderichum.

Grande scelus, nostris si praetercare Camenis,

Duxero, totius dignus honore libri.

Sic collata in me toties benefacta merentur,

L I B E R

Me quibus astrinxisti tempus in omne tibi:
 Huc ubi Thuringa me pestis ab urbe fugauit,
 Pinguia qua diues rura Fridislar arat.
 Hic tua me pietas tota cum prole recepit,
 Et dedit ad multos tecta cibumq; dies.
 Rustica propterea fictum te musa Menalcam
 Cantat, in hoc uerum carmine nomen habes,
 Doctorumq; simul sine fine per ora uirorum,
 Etis modo si nugis sit data uita, uolat.

De quodam Mendico.

Germanicum iactatur hoc prouerbum,
 Habentibus panem datur panis uiris.
 Quod audiens potator Oenodysius,
 Dum rem suam iugi gula decoxerat,
 Emptum duobus assibus panem tulit.
 Et ad sacram mendicus eadem prostitit,
 Illius expertum fidem prouerbij.
 Sed cum diu sterisset & nemo daret,
 Tandem subindignans ait, sapiens homo,
 Ne credat insano nimis uulgo, cauet.

Ad Orthum.

Tale quid Orthe putas mundo portendere monstrum?
 Foeta cucullata prole iuuenca fuit.
 His ego speraui monochos cessare diebus,
 Ast illos parium nunc quoq; bruta uiros.

Ad Bardum.

Q V I N T V S.

Quosq; cucullatos incedere cogis alumnos,
 Qui sua dant uestra nomina Barde scholæ.
 Monstruosum nescis factum nunc esse cucillum?
 Hunc ubi pro uitulo bestia uacca parit:
 De eodem monacho uitulo.

Hac a simos monachos tenuis omnis terra ferebat,
 Nunc uitulos monachos patria nostra dedit.
 De Eodem.

Magnus erat tuus hic iam dudum Erfordia risus,
 Quod factus mulier parturijt monachus,
 En noua iam sanctos inæstat fabula fratres,
 Enitens monachum turgida forda parit.
 Ad Ioannem Langum.

Quam niger ille diu, feralis imago, cucullus
 Candorem obsuscatur maxime Lange tuum?
 Factus ut hic, nescis? est execratio culus
 Propter atrox horum, quos tegit ille, scelus.
 Ut quoq; iam toto monstruosus habetur in orbe,
 Postquam quadrupedem bos peperit monachum.

In syluam de laudibus & origine Gosolarie
 Que sita decliui Gosolaria ualle latebas,
 Vix è uicinis conspicienda iugis,
 Ardua iam sublime ferens super astra cacumen
 Perpetuos toto ærneris orbe dies.
 Hoc etenim sacri munus solet esse poetæ
 Ut nequeat, uitam cui dedit ille, mori.

L I B E R

Ad lectorem.

Me medicum simul & uatem miraris eundem?

Vtrumq; amistes munus Apollo dedit

Ad Senatum Gosolariensem.

Quam sit uestra bonis studijs propensa uoluntas,

Egregium specimen, claraq; signa patent.

Quando leues tanto grati mihi pondere uersus

Penditis & largas adnumeratis opes,

Quas ego tam magno referam pro munere grates?

Id supra uires me modo posse meas.

Me tamen has uobis semper debere fatebor,

Dum mihi Castalias Musa ministrat aquas.

Ad Lathomum Gosolariensem

Heu quam non iustam trutinat fortuna bilancem,

Quam nullo meritis lumine pendit opes.

Centum forte pedes surgentem ponere turrim

Iusso sunt totidem pacta talenta tibi

Inserui summis ego totam nubibus urbem,

Et mihi dimidiæ non data quadra minæ.

Ad Michaelem Lisarium.

Quod celebrata meo Gosolaria carmine uiuit,

Conijæ rectores quid retulere Patres?

L. Centum pannonios C. ha centum, L. plume? C. qd inq;?

L. Non tantum? C. minime, L. dimidiumne? C. tac,

L. forte quadraginta? C. non, L. trigintaue? C. nec illos

L. Dignum se tantis quid potuere minus?

C. TAM

Q V I N T V S.

C. Tam malus expectem tam grandia premia uates?

L. Dic age quid? C. Tricæ quod meruere meæ.

Tres lætus cœpi, regale numisma, Bohemos,

L. Garris? C. non ærte, magnane dona satis?

L. O in perpetuos huic urbi dedecus annos,

Et nulla æsans posteritate pudor.

C. Imo mihi oblatum est hoc summo manus honore,

Nempe per egregios, æu Iouis arca, uiros

L. At tulit agrippis ingens pro uersibus aurum

Pessimus in Clario Choerilus ille choro.

C. Hoc isto gratis fuit olim tempore Musis,

Dum suus bis nostris sordibus esset honor.

His modo contemptis nugis prudemior ætas,

Vidit quid fulgens utile nummus habet.

Quæ, præsens ubi res, nil posthuma uerba moratur

Candida non cineres nigraue fama mouet.

Ad Martinum Hunum Gittelid anum.

Quas mihi rettulerit diues Gosolaria grates,

Pro miisso, quæris Gittelidane, libro.

Tres ferme cœpi Ioachimos, grande ne munus?

Quid plus in uotis debuit esse meis?

Dimidio constant quater octo didragmate uersus,

Talia quis pluris carmina stultus emat?

Ad Gosolariam

Non ingrata meis Gosolria uersibus, ad me

Tres mittis latum reddita dona uiros.

L I B E R

Quid tanta tamen hæc opus est ad munera turba,
 Que queat exiguus æmupla ferre puer?

Ad Eandem.

E primore tui choro popelli
 Tres numos? mihi tres uiri tulerunt,
 O quàm falsus eram poeta quando
 Fortes te æcini tenere ciues.

Ad Amenum.

Exutis monachos uidi saltare cucullis,
 Inter conuiuas nuper Amene Lupas.
 Nudos dixisses sua reddere sacra Luperos,
 Ni quòd pro februa mentula pelle fuit.

In Furibacchum.

Totam te logiæ iactas Phisicæq; tenere,
 Sed peream si scis quid logiæ aut phisice.
 Crede mihi non sunt istæ dialectica nugæ
 Quas cogis pueros edidicisse tuos.
 Sed magis occæcans teneram fuligo iuuentam
 Ne rectum studij cernere possit iter.

De Eodem.

Quid fatuum poses peregrinos uulgi apellas?
 Sanctus eas partes hic Furibacchus agit.

Ad Attalum Episcopum.

Tam pius & sanctus tam doctus es Attale præsul,
 Vt similis fuerit non Petrus ipse tui.
 Imò nec agnifero Baptista cesseris unquam

Q V I N T V S.

Tam dura uita strenuitate tua.

Nullam hic carnem edit, nullo tu uesceris offe.

Hic uinum fugit, tu pie praesul aquam.

Hic nulla in pluma, nullo tu stramine dormis,

Serica noluit hic, non tibi lana placet.

Ad Ioannem Draconem.

Romanus postquam petijt Leo Tartara pastor,

Glubendas dubitas quis modo captet oues?

Quis nisi non alijs aequae atrox unguibus ursus,

Aut aliquis rapido sauior ore Lupus?

De Cotta.

Nullas exequias defunctae Cotta parenti

Soluit, ob id sacrum constitit ante forum.

Institit uncta manus ueteres hunc temnere ritus,

Haereticamque piam mente negare stipem.

Ille suam dudum uectam super aethera matrem

Respondens nihil his dixit egere sacris

Hic ridens, quae te coepit uesania, iudex,

Hoc mihi quo uerum teste probabis ait?

Tum Latij ueniale patris breue monstrat & inquit

Sancta ne nos unquam fallere Roma potest?

In Centones Ioannus Fabri

ad Lectorem.

Turgida Leuconicum promittit culcitra, sed tu

Non eme cirænsi stramine farta tumet.

De Cochlea.

Se cœcâ

L I B E R

Se caeca in speculo, qui uescio, Cochlea uidit,
 Estq; sibi simili fronte putatus equus.
 Hinc ubi sublato produxit cornua collo,
 Se mox aripidem credidit esse feram.
 Ut conspecta domus lento quam tergore uectat,
 Sum trux qui castrum fert elephantaus ait.
 Et dum magnanimo sic grandia pectore spirat,
 Armigeri praecipis altis esca perit,

In Aulam

Cum sis foemina tam pusilla miror
 Quod magnum uociteris Aula scortum
 De quodam Episcopo
 in Noricis Comitibus
 Teutonico quotquot prostratis Laides orbe,
 Et nullum facitis, mūdula turba, lucrum
 Querite Noriciam festinis cursibus urbem,
 Donec adhuc celebris regibus ille locus.
 Pauper ubi in Christo numerat duo milia praesul
 Vnius tantum praemia concubitus.

In Eundem Episcopum.

Heu quot diebus & quibus laboribus,
 A quotq; ciuibus atq; rusticis tibi.
 Corrasus est thesaurus iste, quem male,
 Et nequiter libidinoso pomifex
 Adeo breui turpiq; mixti a gaudio
 Profundis, ille num pia usus est stipis?

Q V I N T V S.

De Simio Ludente.

Præbuit intento nuper spectacula uulgo,

Punctato ludens Simius alucolo.

Quem mediastinus quidam dum cerneret inquit,

Tam uultus hominis bestia nulla refert.

Cui prope consistens respondit morio. nunquid

Vidisti nudum perfide tu monachum?

De quodam Sponso.

Dicem pauper anum iuuenis sibi duxit, & ipsam

In socij ut coepit mutua iura thori.

Omnes in Geniale uiros conclaue uocauit,

Estq; graui exorsus taliter ore loqui.

Vos chari affines, uos quotquot adestis amici,

Appello testes hac ego nocte meos.

Quòd mendax fuerit coniunx si obiecit olim

Hanc nudis natibus me subiisse domum.

Ac simul has picta redimitas syndone partes,

Reiectis pronus uestibus exhibuit.

Ad Tranquillum Dalmatam.

Iam quater à uetulo surgens Aurora marito,

Aurea sublatis astra fugauit equis.

Hac nostra postq; cessas nouus hospes in urbe,

Et tibi me sanctus scribere iussit amor.

Et uolui, sed te ueritate timuere Camene,

Seq; per hos tacite proripuerunt dies.

Quantus hic est, nescis, dixerunt Corde Poeta,

Quis

L I B E R

Quis uelit hunc, etiam doctus, adire uirum?
 Quem tota Italidum comitatur turba sororum,
 Cultior & melior uocæ lyraq; chorus.
 Quem, si tam nullo nos uiderit ire nitore,
 Posse putas risum continuisse suum?
 Hæc & plura diu causatas ire cogi
 Quæq; colis æleri querere tecta pede,
 Et, si te uacua post prandia mente uiderent,
 Ista tibi fari nomine uerba meo.
 Si potes indocto conuiuia assistere Cordo,
 Vulgaresq; boni consuluisse cibos,
 Hoc ad se uenas cœnatum uestpere poscit.
 Nil uidet Aonijs gratius ille uiris.

IN Furibacchum.

Pessime nobilium deperditor ingeniorum,
 Tam ælebris labes hic Furibacche scholæ.
 Quo tuus usq; furor rectas bacchatur in artes,
 Quoq; doctæ istas barbarus usq; strophas?
 Has redimet semper nugas tibi tradita pubes,
 Et foeti partum credet inepta Iouis?
 Hoc tu pro moscho diuendere pergis oletum?
 Pro tali quæ sint stigmata fraude satis?

De Sophistis.

Rauca Sophistarum reticent collegia, quando
 Doctrinam Christus dat rutilare suam.
 Namq; coaxantes nocturno tempore rane,

Q V I N T V S.

Dum matutinus surgit apollo silent.

In Quendam Furem.

Inimicus esse litteris uidere hostis,
Tantum trium te literarum hominem dixi
Et infrenus, sed his meus fauet Ruffus,
Omnes cui dum litteras tribuo, ridet.

De Iucho.

Quando Thelephoriana sua ieiunia plebi

Seruanda eueheret pastor Iuchus ait.

Hæc autor quondam instituit solennia Christus.

Exemploq; tenens sancijt ipse suo.

Et nulla his totis est usus carne diebus,

Ni semel, id fratrum suasit avara fames.

Quorum cheu nimio est tunc ille coactus amore,

Paschales citius quam decet esse dapes,

Non tamen hoc impune nephas, quia captus eadem

Nocte truam subiit luce sequente neam.

Sic omnes quoq; discipuli pro talibus ausis

Vltori pænas inde dedere deo.

Quid rides tantum summa quem laude magistrum

Amelutberanus prædicat ordo suum?

In imaginem Diui Georgij

Aspicis aurati fortissima bella Georgi,

Artificam fabre picta referre manum.

Hæc uetus à multis rasorum est fabula sæclis,

At seram tandem nunc habet illa fidem.

L I B E R

Quod se traiecit monstrum circumplicat hasta,
 Romulus est, glutit qui modo cuncta, pater.
 Ad cataphrattus eques foediens necat ipse Lutherus,
 Talia qui supera praelia tentat ope-
 Quae iuxta pavitat, Christi est Ecclesia, uirgo
 Illius in ricium penè uorata feri.
 Omnis io Pean & io iam turba triumphe
 Clamet, hic inuicto concidit ense draco.
 Erinaeus ad Cordum.
 Nescio cui cogor reiectus cedere monstro,
 Quo tua nunc mittens carmina Corde notas.
 Nulli de decori tibi eram licet hispida pellis
 Horreat, & teneras pungat acuta manus.
 Tale sagax nobis tegmen natura creauit,
 Nullius ut possent ora nocere canis.
 Qui si me patulo ferus insectatur hiatu,
 In tutum subito colligor ipse globum.
 Nil se uos oberit mihi tunc audire latratus,
 Artubus est clypeus spinea seta meis.
 Quod si me nimij lacerant sine fine furores,
 Sit mihi phas tensa mittere spicula cute.
 Quod quoq; uisceribus me rere fouere uenenum,
 Non nisi supremo fundere crede metu.
 Sed nullis bene nolo feris, nullum infero damnum,
 Innocuam praebent scrobisq; rubusq; domum,
 Huc ego perpeuo rursum me tempore condam,

Q V I N T V S.

Quando placet signis simius illeuis-
Cynocephalus ad posteros Cordi.

Quicumq; Cordi filius me uel nepos
Vel scior futurus hares aspicias,
Meis memor uelis moneri symbolis,
Que te bonas iubent amare litteras,
Autore dependere iugiter à deo,
In omnibus bene prouidum rebus fore,
Fugacis obseruare lapsum temporis,
Habere communes tuas aures, feram
Compescere iracundiam & loquax labrum,
Tegere pudenda, stare promissis tuis
Terrena conculcare, quatenus licet
Famelicæ mortalitati obsistere.

Ad Pacidianum.

Quis me nobilitarit & hæc insignia Cesar
Sanxerit, irridens Pacidiane rogas.
Falleris, ut nequeo sic nobilis esse recuso
Illo, quo credis te tamen esse, modo.
Nullo collatore uenit, uirtute parente
Nascitur illustris ueraq; nobilitas,
Et perimenee cadit uicio, nunc aspice quot sint
Et qui, quos claros efficit illa, uirt.

Ad Aulicum Quendam.

Ad quascunq; tuus præsul profiscitur urbes
In niueo meretrix concomitatur equo.

Hunc

L I B E R

Hunc illi tribui non indigneris honorem,
 Debet co uictrix Pentesilea coli.
 Imò triumphali fuerit dignissima curru,
 Nam tantum subigit fortior illa patrem.

Ad Eundem.

Non magis inde tui uires mihi præsulis effer,
 Quem scortum subigit Pentesilea suum.

De Stosso.

Non uero poturum, quoties hunc retraho, Stossum
 In magnum timeo, ne cadat ille, scyphum.

In quendam Medicum Adulatorem.

Paræ obsecro quòd te meis in litteris
 Hypocritam uocauerim, quia ne scio
 Quo nam modo mihi uoleui dicere
 Hippocratem, hoc subincidit uocabulum.

Hunc melius errorem noui mores tui,
 Quam quisq; culter aut Stylus, correxerint.

Ad Portium.

Ter tibi promisi uolui quoq; scribere Porci,
 Ter frustra coeptum penna reliquit opus.
 Scilicet egressæ nuper mea limina Musæ
 Quam dederant secū surripuere lyram.
 Et medicam donans mihi pro fide pyxida Phœbus
 Altera nunc, ait, hæc munera sume tibi.
 Si crudus stomachus, si languet debile corpus,
 Præsentem postcas, non tibi carmen, opem.

Quam

Q V I N T V S.

Quas si ferre tibi nequeo, promittre possum
Hoc medicum facile est quemlibet esse modo,

De Ida.

Tam studet augendis tam sordida & inuida rebus,
Ausferri pulias ut gemet Ida suos.

In beneficia exprobrantem.

Quod mihi tres dederis frumenti sorte quadrantes
Et silue fascies sexue nouemue tue.

Vis Mœcenatem uis Augustumq; uocam te,
Ac seruatorem presidiumq; meum.

Ista meus dudum sibi nomina Sturtius ille
Vendicat, in seros dignus habere dies.

Qui tristes studij percussus amore Camœnas
Aduuat, & larga dat sua dona manu.

Grande dat argentum doctis & grande dat aurum,
Atq; suo meritis auget honore uiros.

Hunc ego dum uegeto calet istud sanguine pectus,
Ardua, quæ meruit, gratus ad astra ueham.

De Materno.

Quisquis conceptum Mariæ celebrauerit Abbas,
Perpes in officio permanet ille suo.

Qui i subsannantes me deridetis amici
Forte quod hæc, leuis ut fabula, uerba sonent?

Sic docuit plena nuper Maternus in æde,
Creditis hunc tantum dicere uana uirum?

De Manno & Hectore.

K

Quin.

L I B E R

Quinquaginta uni iuncti duo Mannus & Hector,
 Aequiualeat, triplici nec tamen ære merent.

In fores Georgij Sturtij

Georgium quicumq; Sturcium uoles
 Hic pendulum trahere sobrius funem, sed heus,
 Has candidas Libethridum noris fores,
 Aperte nigrum, quisquis uenis, hinc hospitem.

Aliud.

Candida musarum, qui pulsas, limina noris,
 Si niger aduentas hinc procul hostes abi-
 In Paulum

Hereticum populo traducis Paule Lutherum
 Et comburendos illius esse libros.

Quos tamen haud unquam contempsisse fateris,
 Talia cordati sunt tua uerba uiri?

Quam te tota, uide, sic fatum concio ridet,
 Plus ne prophana sacro presule turba sapit?
 In Quendam Crocaviensem Poetam.

Quòd tenues Phœbæ iubaræ anteferebat auanas,
 Non ita uesanum Tmole stupefecit Mydam.

Pecius iudicium tam Barbara Croca ferebat,
 Atq; adeo quidam, quem tenet illa, Babys
 Ipsos Germanis ausus præferre Polonos,
 Auriculas stupidum miror habere suas,

In Opus Ioannis Fabri

En quo pellicæus tollit se æmo timore.

Arboreo

Q V I N T V S.

Arboreo factum uellere forte, putas.
Erras, fabrili turgens distenditur aura,
Qui facili punctus mox residebit acu.

De Sacerdote militem salutante.
Pax tibi sacrificus dixit fera castra sequenti
Ille subindignans cœu maledicta tulit.
Moxq; ait, & pereat tibi purgatorius ignis,
Qui te, non secus ac me mea bella, fouet.

Ad Fabullum.

Si, que litum quondam tulit sacerdotem
Beata, quod uulgo loquuntur, est alius,
Ter millies tua est beata Priscilla.
Et adhuc nouas Fabulle nuptias queris?

De Locis communibus Philippi

Melanchthonis.

Communes sapidus locos Philippi
Aeterno madidos cedri liquore
Summa quam potes eleganter arte
Mox compinge poli; leuigaq;
Et picta tege pelle, sericisq;
Auratum mihi ligulis adorna.
Monstrami insuper affabre Minerua,
Albis stipa oneraq; margaritis.
Nam qualis liber hic opes recondit,
Tali debet & eminere cultu.

De Lycoride.

L I B E R

Secorressa nothum dixit peperisse Lycoris,
 Quem natum coniunx crederet esse suum.
 Hac graue lege scelus glaber aufert frater, ut illud
 Erranti dicat quomodocunq; uiro.
 Ut non iniustus fuerit quondam ille coheres
 Diusse contra phasq; piamq; rei.
 Illa reuersa domum plorantem forte puellum
 Repperit, hinc subitus est mediata dolos.
 Innuat adita uilax uam simulare marito.
 Pellicium uertit proctinus ille suum.
 Ac malus, inquit, ubi est, hic qui modo uagijst, infans,
 Ut mea pertractum, scenius in antra uorem?
 Tum gremio illa suo pauitantem abscondit & inquit.
 Hinc apage non est filius ille tuus.

De Memnone Milite.

Afficis horrendum distorto Memnona uultu,
 Transuerso & gladio terribiliq; sono,
 Et sua iactantem stupido magnalia uulgo,
 Quam ualeat forti corde, potente manu.
 Fami crede uiro, uerissima singula narrat.
 Tercentum, solus, non timet ille uiros.

De Eodem.

Sic cinctus gladio uinat cacodæmona Memnon
 Si uerum est uisam quod fugit ille crucem.

Ad Fabium.

En enixa duos habet Heliadora puellios

Pulchra

Q V I N T V S.

Pulchra Lini coniunx sed tua nata Fabi.
 At nec factus auus, quemquam nec habere nepotem
 Dicaris, hoc uerum qua ratione putem?

Ad Schalbum.

Quare papicula caluo sunt uertice mystæ
 Aonijs dicam uis tibi Schalbe modis?
 Vidit cœligenam Sathanas afflamine Christum
 Verbum discipulis indere furte suis

Quo post magnanimos illi uiare tyrannos,
 Totq; retraxerunt e Phlegethonte uiros.

Indoluit, lectosq; suos dimisit alumnos,
 Qui sererent falsos in pia corda dolos.

Hos quoq; dum diro pronos afflaret hiatu,
 Exussit summos halitus ille pilos.

Tale dehinc hæres testans succæsis factum
 Illa glabret adhuc impia parte cohors.

In Quendam parum syncærum.

Eccæ tibi sparsi ueniunt per tempora cani,
 Incipis in senio candidus esse tuo.

Ad Decolampadium.

Conspicuo doctus uerbi splendore coruscas
 In sacra domini uiua luerna domo.

Ex hac uel sola, si nullo stemmate, causa
 Cognomen possis dignus habere tuum.

In Imaginem Diæ Apolloniæ.

Si ualidos seruas solidasq; ut credere, dentes

L I B E R

In manibus foræps quid facit iste tuis?
 Si non sers aliquam, quin hoc utare, salutem,
 Tunc eadem quiuis numina tonsor habet.

Ad Fœlicem.

Vt diuæ promissa tue, uis, munera ponam,
 Non uolo, cur? dentes perdere nolo meos?

De Iuho.

Dum concionaretur ad populum Iuchus
 Incredulos redarguens Lutheranos,
 Quod non suorum constituta maiorum
 Ieiunia amiquo tenore seruarent,
 Quo nam ad futurum pascha gaudio, dixit,
 Fruemini, quam habebitis uoluptatem
 Iam quoq;, carne, bis die saturi uentres?
 Nos qui, probata turba, Romulo patri
 Solis fabis, & piscibus, merisq; herbis
 Nunc uescimur, sacram colemus hanc lucem
 Læti fideles, & nouis cibus, nempe
 Solemnibus pernīs litisq; scriblitis,
 Alijsq; festiuæ cupedīs mense,
 Auidi incitatem explebimus stomachi orexim
 Huic immolatus Pascha nunquid est Christus?

De Lyæ.

Tecta Lyce tenui redimit sua tempora peplo,
 Et plusquam medio uertice nuda coma est.
 Esse quid hoc aliud credam, quam scœnina quod sit
 Inferi.

Q V I N T V S.

Inferius, supera uirgoq; parte Lyce.

Ad Labronem.

An quis tuam fuitat proteruus uxorem
Ignoro, non eam osculatur est certum,
Tam longus incuruusq; nasus est illi,
Et tam tibi porrecta labra proturgent,
Ut præter unum te Labro, queat id nemo.

De Rustica Puella.

Rustica consændit noctu scænicæ puella,
Hanc sequitur poscens dulcia furiæ puer.

Ad quem correpto scæni, conuersa maniplo

Te misere feriam me nisi linquis ait.

Diua Apollonia ad Populam.

Computruere mali cunctis æcidercq; dentes,

Quotquot adhuc uotis me coluere suis.

Hoc igitur mihi que sinxit uesania numen,

His ut me medicam ferre putetis opem

De Eadem ad Fœlicem.

Incepere tui quondam putrescere dentes,

Dentifere factus cultor es inde Deæ

Nunc ex armato cum sis edentulus ore.

Que fuerint diuæ numina fare tue?

Annua iam poteris feste solennia lucis

Temnere, nec certas adnumerare præces.

Nec statim marcescens opus ut ieiunia serues,

Nam nihil amplius, hæc quod tuatur, habes.

L I B E R

In Clementem.

Qui te Clementem quondam baptista uocauit
Indidit Euxinis is quoq; nomen aquis.

Et simili immutes Parcas ratione sorores
Dixit, & Eumenides sub phlegethonte deas.

Sic quoq; de claro tenebrosum lumine lucum.

Nil quia te dignum uox ea falsa sonat.

Quod tamen exiguo faciet correcta labore,

Coniungant primas si duo puncta notas.

Ad Typographum pro Eobano Hefso.

Excudenda mei uis ut monumenta sodalis

Commendam paucis conœlebremq; modis.

Non opus est, autor titulo si proditur Hefsus.

Omnis in hoc uatum nomine fama nitet.

In Auitum.

Romani quoties meminit plebecula patris,

Iactas cum tanto te cubuisse uiro.

Id uelut ingressus sanctorum sancta sacerdos

Tum fueris, laudi ducis Auite tibi.

Qui tamen hoc magis es pollutus nomine quam quis

Surgit ab immundo sordida seropha luto.

De Caballo.

Forte trienta uolens dixit tringenta Caballus,

Et se rhœtorico credidit ore loqui.

Cuius ut à docto monitus uitij esset amico

Hoc quis ansorum est tempore finis ait?

Q V I N T V S.

Ipse quibus nescit Romane dicere Christus,
 Quis pudor est errans si reprehendar homo?

De Eodem.

Ditior hac uiuit quam Fuccharus urbe Caballus.

Plures quam paterit dicere condit opes.

In pictam Gloriam.

Quae dea? Virtutis sum filia Gloria, qui grex

Ille? petitores, improba turba, proci.

Cui nuptura fauces? omnes fastidio, quare?

Clam quia matre uiro rubere nolo mea.

Quem dabit haec dignum complectar grata maritum

Perpetua (fugiat me licet ille) fide.

Ad Saburram,

Cum bibulus tota potasset nocte sacerdos

Dormijt in medio mane Saburra sacro,

Dumq; moneretur calicem mox prendit & inquit,

Hunc tibi, quamuis amor praebibo Læda scyphum.

De quodam Franciscano.

Funiger ille pater qui tanto iactat hiatu

Seruata superas uirginitatis opes.

Fœdo depensus tauri riuualis in actu

Vix celeri euasit turpia busta fuga,

Ad Franciscam confugit asyla cuculli,

Sub quo nunc magnus religione uir est.

Cernere non una est homines ratione uocari,

Et sua spirantem munera ferre deum.

L I B E R

De Labracc Episcopo.

Quod tribus oppletam Labrax bibit haustibus urnam
Electus magna praesul in urbe sedet.

Hec una est uirtus qua tanto dignus honore
Prae tot reiectis ducitur ille uiris.

Nam Paulina diu cessauit regula, cui qui
Congruit, haereticum mox sibi nomen habet.

Ad Quendam ciuem.

Quercidas ad opes secors est filius, at si
Vis dicam mores mutet ut ille suos.

Qua ratione rogas, sacrum mittatur ad unguen,
Et nulle cupido diuitiae sat erunt.

De Frontone.

Obtulit Aonio mecum contendere uersu,
Apparens totam Fronto uorasse Claron-

Afensi, & data mox offlato charta Poeta.
Materia est, doctos non amat aula uiros.

Non mora perfectum est facili mihi distichon orsu,
Dum meditans unguis exedit ille suos.

Hinc madidum rapiens calanum uenieme furore,
Quantam habeant primam, doctus & aula rogat.

Ita Pertinacem.

Paucos ante dies tuos uidebam

Iam iactae similes nui capillos

Indum qui modo nigricante lignum

Idemq; pices colore uincunt.

Ut qui

Q V I N T V S.

Vt qui nauta prius Charon fuisſi
 Atris ipſe comis puteris Orcus,
 Omnem confuge Pertinax ad artem
 Canos non ſenium potes morari.

De Urfulo Piſtore.

Magnas & multas piſtor locat Urfulus ædes,
 Quæ, cum nullus ei det bona ænſus, ope?
 Paruos & paucos uicinis reddere panes,
 Quanta etiam fuerit miſſa farina, ſolet.

De Aulo.

Victorem quidam laudauit forte Lutherum,
 Audiſt hoc & atrox taliter Aulus ait.
 Produſta hæreticus ſcriptura ærtat & inſtat.
 Hac nos maiores conditione ſumus.
 Non habet ille alios præter ſua biblia teſtes,
 Sex nos librorum milia proferimus.

Ad Glaucum.

Romanum emiſi breue multis Glaucæ ſclibris,
 Tu tamen id paruo ſtultus habere putas.
 Si ſexænta forent appenſi pondo ſigilli,
 Ipſe datum præcium reddere forte uelim.

Ad Decium & Clericum de Cane Sacerdote.

Annua ſolenni dum baptiſteria ritû
 Ebrius in plena poneret æde Canis,
 Et ſolito uellet de more inſtare, pepedit,
 Inq; ſacræ uouuit præandia pronus aquæ.

Dic mi-

LIBER

Dic mihi chare Deci, die optime Clerice nunquid
Talis se dignum bestia nomen habet?

Ad Lectorem.

Quod numerem digesta libris Epigrammata rides,
Et nugae tanti non ais esse neas.

Vendunt es numerant pyra poma nucesq; propole.
Vilia plus illis carmina nostra putas?

De Batracho Franciscano.

Nuper ad Elisios migravit Batrachus hortos,
Quem uiuum fratres occulere sui.

Hunc pater ut uidit stupuit Franciscus, & inquit,
Extat adhuc sectae funiger ordo meae?

Tam plenus nostri est, respondit Batrachus, orbis,
Ut plures habeat nullus Hymettus apes.

Cur igitur post multa unum te secula arno?
Insignis quino stigmati diuus ait.

Tunc ille, hoc inter tot amicta examina cului,
Solut ego in Christum credula corda tuli.

Cætera Romanum ueneratur turba Babalem,
Illud ubi renui me necuere, sælus.

Ad Franciscum Fabrum.

Lectæ tua est nobis diuine Bohemia uates,
Et quod ad Aurbacchum concomitatur opus,

Hei quantum è sacris traxisti fontibus haustum,
Quam plenum dexter pectus Apollo dedit.

O stupidos homines, ô barbara tempora, quæ non,

Talibus

Q V I N T V S.

Talibus ingentibus muneribusque fauent.
 Fausta sub Augusto site Lucina decessit,
 Proximus à primo crede poeta fores.

De quodam Tubicine.

Ad clausam sera tubicen sub nocte tabernam
 Venit, & in solo tecta rogavit agro.
 Quem repulit planos causata marita grabatos,
 Quid faceret? longum nix noua sparsit iter.
 Proxima pistrini domus adstitit, hac quoque luce
 Extracto tepidus pane ibi furnus erat.
 Huc miser exerto tacitum se condidit ore,
 Et pernox ægre pertulit hospitium.
 Huc pactam monachus perduxit forte puellam,
 Dulcique, depositis uestibus, egit opus.
 Tum uigil obscuro mox hospes cepit ab antro
 Inflata ad numeros increpitare tuba
 Territus affugit pater, & sua pallia liquit.
 Hinc factam tubicem nunc gerit ille togam.

De patria sua.

Francobergica Marpurgum forsitan ab urbe,
 Iam medium faciens siste uiator iter.
 Sparsaque; sub dextro magalia respice monte,
 Que gelidis paruus Bestaua lambit aquis.
 Appellat ueteris Simesusas nomine pagi
 Proxima qui circum rura colonus arat.
 Hic humiles, sator, sed imanes labe parentes,

In senio

L I B E R

In senio Cordum me genuere suo.
 Hic quadrupes repsi puer, hæc per prata cucurri,
 Et teneros ægi per duo lustra dies.
 Non procul uberibus fons ultra profluit undis,
 Ad quem post Claræ me rapuere Deæ,
 Et sua sublimem faciles in sacra tulerunt.
 Vnde nouus leuibus ludo poeta modis.
 Est quo iam celebris toti patet Hæssia mundo,
 Sat mihi si patriam nouerit illa meam,

FINIS.

EVRICII CORDIE PL
 GRAMMATAVMLI
 ber Sextus.

Ad Georgium Sturcium,
 Chære uale Særci, dulcæsq; ualete sodales,
 Totaq; gericole musica turba scholæ.
 Hinc ego Saxoniam migrans proficiscor ad urbem,
 Quam rigat Hercinijs perfluus Occar aquis.
 Inclyta magnanimis Ducibus que nomina præbet,
 Qui fera nunc isto bella sub axe gerunt.
 Det melius fautrix mihi ibi Rhamnusia fatum,
 Quam simili claris hæctenus arte uiris,

Falsæq;

S E X T V S.

Falsaq; dicatis uani presagia uates.

Imò meo tandem diues honore colar.

An Stauam Diui Christophori.

Quem fers alte Gygas? torquentem sydera Christum,

Quo nam? qua dignos se uidet ille uiros.

Hæc ergo qui ab urbe fugis? mala turba cœgit.

Quæ? sub hypocriticis uestibus uncta cohors.

Hos ego precipua sanctos pietate putau.

Non magis est expers religione genus,

Nonne colunt pleno quem iactant semper in ore?

Non, sed regnantem Romula in urbe Bahal.

Cur? quia tranquille pigra confert ocia uite.

Quæ dabit æternus, sunt potiora Deus.

Plus rata uenturis illi presentia curant.

Hanc habet in Superos ista ne secta fidem?

Non aliam. tamen hereticum damnare Lutherum

Non dubitam? pius hoc nunc homo nomen habet.

Vera putas igitur quod sit doctrina? profecto,

Ipsa dei magnus uerba propheta doat.

Cui dociles adhibe, tibi consulo, credulus aures.

Hosq; Epicuro de grege linque sues.

De Quodam Saxone.

In concione quidam ut audiit Saxo,

Futura quondam uerba iudicis Christi,

Ego esuriui & uos cibum negauistis,

Sitij & nihil dedistis ut biberem, dixit,

Venit

L I B E R

Veni ad meas aedes, & unico uerbo
 Te prode, sat tibi superq; depromam,
 Anniculum petasonem, & integrum uentrem,
 Danq; suffitas adhuc bouis carnes,
 Et optimo te liberaliter Zytho,
 Donec uomas inebriatus, opplebo.
 Qui honestus, qui te suauius tractem?

In Assem Budei.

Quod liceat multis unus centussibus Assis
 Non ideo frontem sic caperato tuam.
 Tam ualet ut, si nulle etiam sestercia soluas,
 Non habeat precium carior ille suum.

De Anticrate.

Vnicus Anticrati uacuo dens haesit in ore,
 Molli luxatus qui modo pulte cadit.
 At constringentem gingiua ille farinam,
 Vendit, & hac magnas meræ coegit opes.
 Sic non falsa patet docti sententia Plini,
 Mendaces medicos plus rude uulgus amat.

In Clauis Papæ.

Ecce duas clauis Romani insignia Patris.
 Vis cuius nam sunt symbola scire rei?
 Hæc aperit Stygium claudit cœli altera limen,
 His illuse diu Teutone quando sapis?

Ad Blandietanum.

Quando uidebaris, quem docto prouehis ore

Dictanti

E X T V S.

Dictanti Christum credere mente deum.
 Nostra ter adscriptum dixit tibi littera Salve,
 Et mihi dilecti tunc uicæ patris eras.
 Nunc ubi Romanis blandiris hypocrita laruis,
 Accipe perpetuum Blandiciane Vale.

In Spongiam Erasmi.

Qualis Erasme tua est hæc spongia, qua modo cum te
 Abstergis, non ut, candidus, amc nites?
 Imò per abstersos liuorem contrahis artus,
 Ut minor indecori gratia deinde tibi.
 Aspersa satius fuerit, puto, labe notari,
 Quam tali te sic emaculasse modo.

In Eandem,

Appellata meo domino sum Spongia, uerum
 Lectori populo tetrica spina uocor.
 Ut cuius dura confossus cuspide nuper
 Concidit Hutteno stemmate clarus eques
 In Hectorem qui nobilitatem emit.

Raptor es & potor, superum contemptor & aequi,
 Vsurâq; tuas congeris Hector opes.
 Scortaris, dirum maledicis, & omnia iuras
 Per sacra, præfractus terribilisq; tumes,
 Gallica prætere a te uexat psora, quid ergo est
 Quod non nobilibus connumerere uiris?

Ad Simplicianum.

Cæca quod urinas disarminat foemina, credis

L

Te prorsus

L I B E R

Te prorsus stupidum Simpliciane puto.
 De quadam puella confitente.
 Funigero peccat i s a t e n s uirguncula fratri
 Cum trepido cœpit pauca timore loqui.
 At mox in medijs reticens sermonibus hæsit,
 Quam sic exhortans sanctulus ille monet.
 Dic, age, ne pudeat, quicquid mea filia nosti,
 Omne licet tuto nunc aperire sælus.
 Tunc ait, hesternò uestrum sub uespere patrem,
 Cum domina uidi concubuisse mea.
 Hic, tetricò indignans Veh dixit hypocrita uultu,
 Talia de casta uirgine uerba tacæ.
 Diuus ab exælsò fuit hic Franciscus Olympo,
 Cuius sub nostris est soror illa togis.
 Is solet (intenta quoties nos mente precamur)
 Consolans seruis numen adesse suis.
 Quisquis erat, tum uirgo, suum femorale reliquit,
 Hac num phas diuos credere ueste tegi?
 Est, ait ille, caue digitis ne forte prophanis
 Id temeres, sanctæ sunt quia relliquiæ.
 Quas in nostrâ pio eras templa feremus honore.
 Has sterilis, dum uult gignere, turba colit.
 De sacro quodam Iudice.
 Sacrum citati ad iudicem sacerdotes
 Certam dabant pro scortulis suis multam,
 Quos inter ut quidam senex diu nullam

S E X T V S.

Se concubinam habuisse diceret, indignans
Iudex ait, si non habes, tibi procura,
Non est suis fraudandus aureis praesul.

In Diatriben Erasmi. Humana
uoluntas loquitur.

Quid me magne manu nec quicquam mittis Erasme?
Sum domini, ne scis? non tua serua dei.

Qui, scio, perpetuam quod me sibi uendicet, & tu
Cōiunctus Plagij percutiare reus.

Ad Ciues.

Squamigerum pauit Babilonia turba draconem,
Et sibi praesentem credidit esse deum.

Cui post dirupto letalis pulte moreti

Interpres regis fata propheta tulit.

Romana tamen is tandem rediuiuus in urbe

Exhaustit cunctas totius orbis opes.

Sed quem fulmineo nunc iudex ense Lutherus

Sub Stygias iterum praecipitauit aquas.

Hae grauius pressam qui terram peste repurgat,

Insani dignū dicitis esse rogo?

Que uos impietas, que uos insania cogit,

Tam bene promerito tam male uelle uiros?

De quodam Franciscano.

Exiit accitas contemplaturq; puellas,

Hic quidam cingens illa fune pater.

Non nouus ut studeat Luzonem pingere Zeusis,

L I B E R

Gentilem sanctus non colit ille deam.
 Contemplatur, quam fert se ducere, uitæ
 Magnus, ut hoc faciat, suspicor urget amor.
 In exequiales Misarios.

En iterum indutus lugubri ueste sacerdos
 Octobres celebrat manibus exequias.
 Aeternam requiem resonant sacra templa, micantq;
 Ceratæ circum nigra feretra faës.

Fert pia lucentes uarium plebs munus ad aras,
 Et quas quisq; potest dat miseratus opes.

Argentum, panes, uinum, farcimina, pernas,
 Quæ mox lasciuæ sunt alimenta gula.

O plus q̄ stupidam sine corde & lumine turbam,
 Cui non Belis adhuc prodita crypta patet.

In aræm Sifridi Debenij

Hanc charites Genius, Venus, & Tritonia sedem,
 Et placidus posita Mars feritate colunt.

Scilicet hos omnes uno tibi corpore præstat,
 Debenia clarus gente Sifridus eques.

His qui numinibus dignus conuiuia uideris,
 Hospes ades noster cætera turba Vale.

Aliud in eandem

Visa foris stupidus miraris moenia, quid si
 Ornatus uideas interiora mei.

Et magis his omni morum & uirtutis honore
 Cultum conueniens experiaris Herum?

Nullius

E X T V S.

Nullius Alcinoi similes contenderis ades,
Et renuas si te Iuppiter ipse uocat.

Aliud in eandem.

Heus quisquis hac iter uiator intendis,
Subsiste, dum breui morabor affani.
Equitem Sifridum a Deben arbitror nosti,
Sue perenne nomen & decus gentis,
In militariibus inclytum uirum rebus,
Adeoq; cunctarum integro orbe uirtutum
Mire absolutum, comiumq; festiua
Morum suauitate præditum heroa?
Is hanc graui pulcherimam domum sumptu
Sibi suisq; hæredibus posuit primum,
Deinde letis candidisq; conuiuiis.
Quicumq; talis hospes aduenis intra.
Similem tui gratissimus dominum offendes.
Cui factus adessor suam Ioui mensam
Sines, propinantemq; negliges Heben.
Illud uolebam nunc ubi uoles perge.

Ad Quendam Euangelij persecutorem.

Dum prohibes ortum populo illuassere Christum,
Atq; pijs queris damna necemq; uiris.
Vt subito illapsi percussus fulminis ictu,
Amittas oculos, sepius oro, tuos.
Sic tamen ut quondam committens talia Paulus,
Vt uera, uelut hic, erudiare fide.

L I B E R

At suus hunc patria gelus pro lege repurgat,
 Tu furis ut salua: contuearis opes.

Ad Erasmum.

Qui tam doctus, Erasme, & eruditus,
 Tam solers, sapiens, catus, disertus,
 Præsemi omnia iuâicas Minerua,
 Et certa Tenedi secas bipenni,
 Tam te desipere haud puto atq; falli
 Vt non, quod modo desinente nocte
 Omnis fœmina, uir, puer, puella
 Nouit, Romuleum scias tyrannum
 Esse ipsum Sathanan & Antichristum.
 Quare, si bonus integer, fidelis
 Vis dici, & simul esse Christianus,
 Non istis nebulonibus cohere,
 Iniustam neq; contuere causam,
 Vanali eloquio, quod ipse Christus.
 Vt sancto populo patrocineris,
 Tam largo tibi dat benignus imbres.
 Te maior licet eloquentiorq;
 Orator fueris, uel alter ille
 Forti traxeris Ogmius cathena
 Omnes, quas tua lingua mulcet, aures,
 Persuadere nequis quod hi Nerones
 Sint Ecclesia, quæ sit audienda,
 Dum per phasq; nephasq; nulle technas

Commē

S E X T V S.

Commentantur, ut omne ubiq; regnum
 Sub uires subigant suas, & ipsum
 Sic Euangelium docent coluntq;
 Optatum faciunt ut inde questum,
 Lucrosasq; negotiationes.
 Et quoscumq; pie uident fideles
 Insanis odijs, fero furore,
 Condemnam, abigunt, necant, trucidant.
 Tandem lucida ueritas patefcit,
 Cui nullus Balaham potest noerre.
 Ter centum licet id uelint Balachi.

Ad Eobanum Hessum.

Quo me respiciat, quæris, Rhamnusia uultu,
 Quoq; suæ positum uoluat in orbe rotæ,
 Integer est annus, bona dum me fama leuauit,
 Nec me quis medica clarior arte fuit.
 Exhibuit dignum cædens mihi consul honorem,
 Et mea non paruo res fuit aucta lucro.
 Donec rassa cohors sacra ad solennia cæus
 Confessi populi credula corda tulit,
 Heretici me discipulum, menita Lutheri
 Peruersa nullum credere mente deum.
 Hinc ego carnuorus nebulo, malefidus Iudas
 Despuor, infesti foemina uirq; mihi,
 Ac omni refugit me plebs cane peius & angue.
 Et media tutam uix sinit urbe uiam.

L I B E R

In Commissarium,

Diceris hac, sed non bene, commissarius urbe,
Verum, prima sit ad syllaba, nomen erit.

In quendam qui se nobilem finxit.

Si de tam claro, quod iactas, sanguine prodis,

Quid faciem foedat lurida lepra tuam?

Multaq; per scabrum phagedona est psoraq; corpus,

Obscure arte sanguinis illa nota.

In Eundem.

Hec que nobilitas tua? tot conuiximus annis,

Et de qua genitus nescio stirpe uenis.

Nec te de claro sciuissem stemmate, ni tu

Dixisses, genis nomina fare tua.

In inimicum.

Quid, quod, commissus mihi dum conuiuium recumbis,

Me clausis niuens intucare genis?

Forte nigrae tenebris quia caligantia mentis

Candorem nequeunt lumina ferre meum?

De Festo die Diui Francisci-

Annua stigmatici uideo solennia Diui

Concelebrat festus emula turba sacris.

Nunc tibi de sancta ædendum sede, tuicq;

Linquendum patris est optime Christe latus.

Nam te maius habens hodie ille cucullio numen

Noster apud superos conciliator erit,

Imò diuini titulo decoratus honoris,

S E X T V S.

*Ipsemet accipiet uota precesq; deus.
Væ nunc hæretico cum complice plebe Luthero,
Quos feriens huius Veiuuis ira teret.*

Ad Aldum.

*Nos fers hæreticæ fauere sectæ,
Et sacris operariet diebus
Contra Romulei statuta patris.
Mentitur mala fama, feriamur,
Nanq; ex omnibus his quot ipsa sanxit
Consuetudo & ephemeris notauit
Nullum præterit hac in urbe festum
Quin cessemus & otitemur, imo
Ludamus simul & simul bibamus.
Quare tam grauis hinc caue reatus
Nos falsa insimules opinione.
Romani sumus Adde Christiani.*

De Monachis Historia.

*Sex una monachi dum consedere latrina
Cæpere arumnas commemorare suas.
Quod mala ridendi facti essent fabula mundo,
Nullus & ipsorum religionis honor.
Quos solans pater, ô chari, inquit, fidite fratres,
Viuuit adhuc ultor, qui uidet illa, deus.
Ille suos ex hoc nos tandem stercore seruos
Tollet, & hæreticos merget in ima uiros.
His dictis subito subitus tabulata fragore,*

L I B E R

Atq; simul putres increpuere trabes.
 Subsidenſq; trahit miſeram ſtructura ruinaſ,
 Et liquidis forijs obruta turba natat.

Ad Vulgus.

Quid fatuum trepidas iungi tot ſydera uulguſ
 Deucalonzas quæ mutantur aquas?
 Illius authores qui nam rumoris habentur?
 Scrutantes cœlum dicis & aſtra Sophi.

Quis furor eſt mendaci homini falſiſq; libelliſ
 Plus quàm ueridico credere uelle deo?
 Illius æternum non uis admittere uerbum.
 Talia ſed facili ſomnia mente rapis.

Ad Clementem Papam.

Sancte tuum quidam dum nomen Papa uideret,
 Pro Clemens demens legit ineptus homo,
 Non ita magnus eſt error ſi conſona uita
 illud, ut eſt ſimilis, littera uoxq; refert.

De Latrima Franciſcanorum.

Si quis Dedalea faber bipenni
 Sculptor Praxiteleſq; Phidiaſq;
 Vis artis ſpecimen tuæ exhibere,
 Ingentemq; tibi referre ſummam.
 Feſtimo propera aduolaq; curſu
 Huc ad ſunigeros cuculliones,
 Qui magnis modo ſumptibus uolentes
 Inſtaurare nouam ſibi latrimam,

Nulloſ

S E X T V S.

Nullos esse queruntur architectos
Qui digno fabricam struam paratu.

In illitteratum oblocutorem.

Quòd nemo me, nisi litterati pauculi,
Probet, obijcis, turpem uelut fame notam.
Sed stulte nescis summa quòd sit ista laus,
Si quis probatis approbetur à uiris.
Perge ergo quam uimuis mihi inuiso obloqui.
Non est bonus quem tu & tui similes amant.

Ad Vxorem.

Nulla tibi ad gelidam quereris fore pabula brumam,
Et nimia uitulam tabe macere tuam.

Ad Benedictini uicina bouilia claustri
Mitte, & mox paucis uacca diebus erit.

De Dorcade.

Serica promisit sterilis mihi munera Dorcas,
Si clausos facrem gignere posse locos.
Curauit, peperit, promissas exigo uestes,
Illa meam ridens inficiatur ope.

Seq; sacratarum per plurima uota sororum,
Et iuges grauidam fert peperisse preas.
Fœcundans procul hinc omnis medicina facessat,
Hoc Monachæ possunt si dare membra modo.
Iam nihil inuentos apud has in stercore foetus
Suspicio, à diuis hos petiere suis.

In Hannonem Pistorem.

L I B E R

Muneris Hanno tui uetitum cur suspicor usum?
 Que commisisi crimina, quodue scelus?
 Tam crassis manibus tam paruos fingere panes
 Qui potes, insignem te reor arte uirum,

Ad Eobanum Heßum.

Audio Noricum te dulcis amice senatum
 In sua non parua tecta uocasse stipe.
 Fœlicis utrinq; utri, tu cui licet inter
 Cordatos homines uiuere & esse pio.

Illi, qui summum, quem fert Germania, Valent
 Se penes æterna non sine laude fouent.

Interea, ingenuo quod Christum corde fatetur,
 Hic miserum Cordum frigida saxa terunt.
 In Alcimum circulatorem.

Quod mille hydropticos uno curaueris anno
 Dicis, & id credit stulta corona tibi.

Si uerum est, alter fieri potes Alcime Cosmas,
 Ut qui gratuitus sis inopum medicus.

Nam quod ab his nullum tu coeperis omnibus aurum
 Testatur lacæe plurima rima togæ.

In Eundem.

Quemuis in triduo promittis pellere morbum,
 Forte quod hinc quarto uis properare die.
 Ad Sacerdotes.

En iterum hoc anno submersa Erffordia sidit
 Sub Stygium (sic fers impia turba) cahos.

Et,

S E X T V S.

Et, qua tanta prius fuit urbs, mera sulphra fumant,
 Et pia surgens nube mephitis olet.
 Hinc ille est toto qui iam uapor halat in orbe,
 Et ferrugineos solis obumbrat equos.
 Scilicet hanc mala plebs fœdo pro crimine pœnam,
 Hæreticum quod sit dogma secuta, dedit.
 Omnia quæ fingi possunt mendacia fertis,
 Ut uerus Christi conticeatur honor.

Ad Lauardum.

Tam manifesta queunt nunq̄ mendacia dici,
 Quin hic qui credunt talia semper erunt.
 Inuisum contra dum sint modo ficta Lutherum,
 Et, ne sancta fides hac miæt urbe, iuuent.
 Omnia seria sunt, est unus fabula Christus,
 Hunc hodie profitens cras abituro uale.

In Concionatorem.

Num noua fingis adhuc stulta miracula plebi
 Sermocinator impudens?
 Hoc cum te toties falsi conuicerit anno
 Secus docens tandem fides.
 Non durabile, quod firmant mendacia, regnum est,
 Fictæq; fabulæ struunt.
 Quæ quia iam toto, sic uult Deus, orbe patescunt
 Micansq; luæc ueritas,
 Vana supersticio cadit, & Phanaticus error,
 Et mentiens hypocrisis.

L I B E R

Parce leues igitur nec quicquam perdere uoces,
Scimus rapaces uos lupos.

Ad Capellam.

Vnde sit ille rogas iam toto sumus in orbe,
Qui rutilos tingit sanguine solis equos?
Scis quem lustralem Pater urbis struxerit ignem,
Quoq; pios manes ufferit ille focos.

Hic modo diuini restinctus flumine fontis
Fumat, & hinc implens cuncta mephitis olet.

Ad Papam de diuo Bennone.

Factus ut incoleret coeli consortia diuus
Sex fisco est factus Benno talenta tibi.
Nunc tria cum dederit sed adhuc tria debeat ille,
Quem medium faueas dic mihi Papa locum?

De diuo Bennone.

Cum diuus celebri Benno effoderetur in aede
Inuenta pueri sunt nisi reliquiae.
Quid rides? superum nulli dat Christus Olympum,
Ni fuerit factus paruulus ante puer

Diuus Benno ad Emserum.

Saeue quid in sanctum serues Emserum Lutherum,
Quid uomis insanè dirà uenena libros?
Nulla est impietas, nulla est blasphemia crede
Stulticiae fauos admonuisse suae.

In sua lucra nouum qui me fecere Bahalem,
Et quasi diuino numen honore colunt.

S E X T V S.

Me, quod scis, homines hominem genuere parentes

Qualia sunt uobis membra fuisse mihi.

Ergo suo cura reddantur ut ossa sepulchro,

Meq; mea liceat posse quiete frui.

Et tu tabificum tandem de pectore uirus

Pone, nec heros liuide perde tuos.

Ad Caluum.

Maxima Bennonis populo miracula narras,

Vt modo tot sanos fecerit ille uiros.

Si non falsa, quod es solius, mendacia dicis,

Tunc quoq; te Misne Calue fuisse uelim.

Diuus Benno ad Aeolum

Vt claudos reparem tibi me petis Aeole gressus,

In manibus non est id dare posse meis.

Ipsè, uides, expers neruis ac putida tabes

Exanimè quoq; non queo ferre pedes.

Quin empta multis ope milibus hanc modo sedem

Conscendi, & numen tu uenerare meum?

Saluificum potius sapiens pete consulo Christum,

Quis furor est tansum me eoluisse deum?

Ad Aeolum.

Stulte tuos ut Benno pedes petis Aeole curet,

Imò pete insanum curet ut ille caput.

Diuus Benno.

Aeternam requiem qui dem tibi? quam queror ipse

Non istos inter Stentoras esse mihi.

Qui

L I B E R

Qui me continuo miserum clamore fatigant
 Ut resonans fuerit gratior Aethna domus.

Idem ad Populum.

Quiquis ades signis & nutu sare precator,
 Nec quicquam uoces audio, crede, tuas.
 Iugibus obtusa surdant clamoribus aures,
 Hac mihi quos multus Stentor in aede sonat.
 Esto quod audierim tua sunt tamen irrita uota.
 Quae mihi das unus numina Christus habet.

Ad Gallum Medicum.

Te quoq;, quod dixi tibi praescius ante prophetes,
 Despiciunt domini reijciuntq; tui.
 Id magis hoc miror quod uerbi maximus hostis,
 Et perromanans anilulherus eras.

Epitaphium Ducis Friderichi.

Electus, sed qui renuit diademata, Caesar
 Hac pius ille cubat Dux Friderichus humo.
 Omnibus insignis uirtutum laudibus heros,
 Excellens cui fama decusq; sui,
 Credula quo Christum Germania Principe coepit,
 Quamq; diu praesit pessima Roma fidem.

Aliud.

Hic situs ille pater patriae clarissimus heros,
 Inelyta Saxonici laus Friderichus agri.
 Aspicias eratum, uulgare toreuma, sepulchrum,
 Inuitus tamen hoc accipit ille decus.

Quod

E X T V S.

Quod si pro merito digne tegetur honore,
 Aurca & ex gemmis lucida tumba foret.
 Tranquillam retulit sic uita ut nomine pacem.
 Qua nullus melior laude triumphus crit.

Dux idem ad Ciuces suos.

Tandem flere tuum pia me plebs desine patrem,
 Et noli, quod sis orba relicta, queri.
 Ecce mei similis post me te suscipit heres
 Aequali dignus frater honore coli.
 Nobile cui sua dat, & u pax mihi, gratia nomen.
 Post hunc qui referat dulcis utrunq; nepos;

In Icona Ducis Ioānis.

Stulte quid alloqueris, responsa quid expetis hospes,
 Supplice quid frustra me uenerare genu?
 Mortua sum, quem tu me rere, illius imago
 Egregium Luca sed properantis, opus.

Ad Ducem Ioan. Fridericum.

Nobile mixta cui dat pax & gratia nomen,
 Ciuibus inuisus qui potes esse tuus?

Ad Typographum,

Nullus in ædendis modus est finisq; libellis,
 Vsq; nouis alijs omnia plena scatent,
 Vt non tot cerasis ueniens quintilis abundet,
 Plura nec Augustus sub cane pruna ferat
 Nec tot in apricis æruceas frondibus unquam
 Aut Mato uermes uideris ire solo.

M

Si quo

L I B E R

Si quotus est lector tam multus debet & autor
Esse, suum scribens dat quoq; Cordus opus.

De Arria.

Confessura Cadum semper petit Arria, quare?
Nequitias lapidi uult numerare suas.

De Monacho Medico.

Heredem monachum ælebs Antonia scripsit,
A quo nunc medicam languida poscit opem.
Que uestra in sanctum est hæc dissidentia patrem?
Non smet hac illam, credere, febre mori.

Ad Humum.

Venerat huc quidam uicina pulsus ab urbe,
Ob ærium facinus ne scio quis rabula.
Quem postquam comitans profugum torqueret egestas
Qua rabidam peilat cogitat arte sanem.
Forte iacet posito laer hic herbarius orbe.

Quem legit, & medicam mox proficitur opem.
Illico æu fatue uiso bubone uolucres,

Stipat honoratum maxima turba uirum,
Missæ ferunt passim uetule urinaria sage,
Et nouus it magnum rumor adesse sophum.

Quid inuat externa peregre regione uagari,
Totq; annos uarijs inuigilare libris?

Huc ades, & paucis quod uis potes esse diebus,
Magniloqua tantum grandia uoce tona.

Ad Aphram.

S E X T V S.

Hos peccare putas qui tam sua corpora curant,
 Ut medica seruent & tueantur ope.
 At te continua sic ebrietate gulaq;
 Dum perdis, sanctum quod facis Apher opus

De Libris Emseri.

Exceptura nouas Emseri carcha linas
 Quo potuit tales extulit ore sonos.
 In quamcumq; libet potius deserte cloacam,
 Ne merdis temeret me caper ille suis.

Ad Hacum.

Quod nihil Emserus quod recto consonat edit,
 Sed nisi que furiant frivola scripta, stup. s.
 Sic agitans hominem luorq; podagraq; cogit,
 Et simul instructrix edocet impietas.

De Lucia.

Tabida semestrem mactauit Lucia porcum,
 Quem pavit tantum stercore parca suo.
 Tres habet hæc eadem gallinas, nullus & illis
 Præter que tussit liuida sputa, cibus.
 Siue igitur Lardo seu lucia uescitur ouis,
 Sese edit, & macies unde sit illa, rogat.

Ad Coppum.

Displiat Emsero meus audio Coppe libellus,
 Nunc scio quod docto cuiq; bonoq; placet.

De Emsero.

Aggressa Emserum uehemente podagra dolore,

L I B E R

Fatalem uoluit claudere forte diem
 Id ærens liuor non recto lumine dixit,
 Nil agis à telis concidet ille meis.

In imaginem Eiusdem.

Errans Liuorem credit me forte uiator,
 Vera sed Emseri sum senis effigies.

Ad Heinrichum Buerbinum

Vnde fit ut rasi quo confedere sodales
 Hoc bona sit tellus & mala uita loco?
 Hinc puto, sola sui prouentus commoda spectant,
 Et prauis homines moribus inficiunt.

In mortem Tilonis Brandi.

Vt canum senio uidit languescere Brandum
 Sic ait abscindens ultima fila soror.
 Non tua te nunc iura iuuant, facunda nec ora,
 Ad legem mutus cogcris esse meam.
 Nummorumq; feres adeo nihil inde tuorum
 Vt Stygio nequeas soluere naua seni.

Ad Cosum,

Qua tibi pingue queas medicina reddere corpus
 Queris, & has rugas pellerè Cossè tuas.
 Ex uarijs methodum possem tibi scribere libris,
 Ast emperica plus ista ualere puto.
 Ieiuna, uigila, duro te pone grabato,
 Ora perpetuo, continuoq; stude
 Rides, & solito me tecum ludere more

S E X T V S.

Reris, crede, tibi serua uerba loquor.
Hoc quia compertum est monachos crasse scire pacto,
Cuius quæ tumeant, æernis, omasa gregis.

In Monachum Medicum.

Fert anus urinam Monacho Lenonia, dicam
Qua de re sanctum consulit illa uirum
Cuiusdam queritur menses non ire puellæ,
Cui medicam poscit, ne tumefiat opem.

In Franciscanum.

Multa tuæ populo iactas durissima uitæ
Alta quibus meritis nos quoq; ad astra uehis.
Scilicet insomnes noctes, tristesq; grabatos
Assiduum studium continuasq; precæs
Insuper indomitæ frenos ieiunia carnis,
Et mendicati uilia serela cibi.
Credo, sed unde tibi crassi palearia menti,
Isteq; quo scropham uineis, aqualiculus

Epitaphium Tuccæ.

Hoc ubi defunctus tegetur Tucca sepulchro
Sic uno est adstans ore iocata manus.
Tandem rupta cutem, sed morte, reniisit irudo,
Extingui ponit non secus illa suis.

Ad Hunum

Omnis iniqui heres, aut ipse est diues iniquus,
Mitrato repetens ex patre uulguis ait.
Si sanctus uerum dixisse uir ille putatur,

L I B E R

Tunc ex hac iusti nos duo parte sumus.

Ad Carolum Cæsarem.

En ut uerus eram uates tibi maxime Cæsar,
 Promissam rupit transfuga Papa fidelem.
 Mox tamen ut fausto uictor tu Marte triumphas
 Consilium uertet subdolanus ille suum.
 Utq; tuis rursum se posset iungere castris,
 Tentabit uarias, qua solet arte, strophas.
 Sed noua non mendax iterum presagia dico,
 (Ne dubita uerbis pondus inesse meis)
 Hunc modo deiectum si quando leuaueris hostem,
 Iratis superis terrigenisq; cades.

Ad Eundem.

Fœdis fragum tandem tibi consulo desere Papam,
 Et tua iam uindex asserere iura tibi.
 Ne, sic inuisum caelo terræq; tyrannum
 Dum colis, amborum destituaris ope.
 En ut læta suis dudum tibi Roma columnis
 Annuat, & dominum te uelit esse suum.
 Ut tandem hic pulsus Corybantibus ac Megabygis
 Incipiant fortes induperare uiri.
 Ut prisceum redeat decus & ueneranda potestas,
 Quiq; sub Augustis floruit ante status.
 Hic sua Cæsari bus sedes heredibus olim,
 Hinc uetus imperij nomen honosq; tui.

Ad Eundem.

Dum

S E X T V S.

Dum tibi Romanus complex Salmoncus esset,
 Ingenti poteris non superare manu.
 Mox ut is aduersum nunc est mutatus in hostem,
 Deuicto Gallo Maxime Caesar ouas.
 Que caussa est: toti iam dudum inuisus Olympo
 Viuit, & hæc nocuit tum quoq; culpa tibi.
 Ad Eundem.

Regnauit referens quondam te nomine Caesar,
 Ob sua qui Magnus gesta uocatur adhuc.
 Quem cum tu celebri fama uirtute q; uincas,
 Pro meritis debes Maximus esse tuis.
 De Gallo.

Insultantem Aquila supero de uertice Gallum
 Vidit, & iratus sic Ope natus ait.
 Quid quem constitui tibi remnis per fide regem,
 Atq; adeo armigerum non uenerare meum?
 Vt discas igitur domine parere uolucris,
 Semiuir exemptis testibus esto capus.
 Capus

Quam sit non eadem semper fortuna uidete,
 Et mecum sortem queso dolete meam.
 Ante suum Galli me regem habuere, sed eheu
 Factum pullorum cornutis esse duam
 Ad Heinrichum Ducem Brunsvicensem
 Nuncia Cesareum cum spargit fama triumphans
 Et susam Galli succubuisse manum.

Exhibet

L I B E R

Exhibet innumeros hilaris Germania lusus,
 Et circum rapidos cantat ouatq; rogos.
 Sed sua quimelius quam tu iam gaudia prodat
 Ex tot non unum milibus esse puto.
 Vt pote cui sub idem tempus simul edita proles
 Carolus hinc Victor nobile nomen habet.
 Quod, uanum dum cessat Io tenuesq; fauillaq;
 Huius mnemosinum non leue Martis erit.

De Carolo Cesare.

Ex solis aliquot iam Caesar fercula cristis
 Fertur conuiujs apposuisse suis.
 Id leuis huic potuisse labor, facilisq; facultas,
 Qui tot Gallorum milia fudit, erat.

De Lagello Saardote.

Multos unctus habet nothos Lagellus,
 Quos ex fratribus esse ait nopotes,
 Qua uerum id ratione dicat, audi,
 Fratres testiculos solet uocare.

In Scadricium.

Claro maiorum te natum sanguine iactas,
 Dictus ab antiquo nomine Scadricius.
 Sed cum plurima te scabies & psora fatiget,
 Appellandus eris nunc mihi Scabricius,
 Epitaphium Hainrichi Oscarolebjs
 Hac situs Hainrichus tegor Oscarolebius urna,
 Inter honoratos candida fama uiros.

Qui

S E X T V S.

Qui mei ut antiquis maiores semper ab annis
Pro placida patriæ commoditate fui.

Chare uale frater, quæq; in te tota stat uno,
Fac serues nostram perpete prole domum,

Ad Diuam Catharinam.

Si uera abiectum fama est te temnere mundum,

Quid facit in digitis anulus iste tuus?

Illo me Christus nuptam sibi pignore iunxit.

Esset ut æterno tempore castus amor,

Si tuus hic sponsus, rata si connubia, quare

Hac uerbum non uis illius æde pati?

Non hæc culpa mea est, rasæ male seruiio sectæ,

Cui nihil est, si non fert sua lucra, pium.

Ad Gallicum Medicum.

Surdastrum curare ferunt te Gallicæ Cosmam.

Et quòd ei certam polliciteris opem.

Sed nihil efficies licet omnem extenderis artem,

Nam male perpetuos audiet ille dies.

Ad Bertramum Damnum.

Amnicole in sanctum Pauli uis scripta Lutherum,

Conuiuas cupiens exhilarare tuos.

Non habeo sed habet secretæ capsula latrinæ,

Nuper in exiguas dilacerata schedas.

Qui suauem uerbi tam foædus spurcat odorem,

Ille decet talem bibliotheca librum.

In Quendam malum.

L I B E R

Ex albas certo defricatos puluere dentes,
Iam satis hi candent, nunc nigra corda frica.

Ad Quendam amicum.

Ex quo pluribus hinc sagax ab annis
Romani iuga noscis antichristi,
Immanemq; tyrannidem faceris,
Et fraudes tibi displicent, doliq;
Cur iam, quando tuum istud institutum
Possis linquere honestiore uita,
Illius quota pars manere regni
Gaudes, et magis in dies opima
Sacerdotia, fomitem nefandis
Captans illecebris auarus ambis?
Vis, quæ suspicor esse uera, dicam?
Nec Christo nec es æquus antichristo
Sed pro delicijs tuis iuuandis
Vel hoc neuter abuteris uel illo.
Tu dic ergo bona fide uicissim,
Nunquid, quem magis omnibus prophetis,
Cunctis deniq; biblijs reuoluis,
Lectus cœperis esse Lucianus?

Epitaphium Petri Mosellani.

Parua Mosellani claudit breue membra sepulchrum,
Sed magnum uasto nomen in orbe uolat.

Aliud.

Quòd docto uitam poterant abrumpere Petro

Inuisibile

S E X T V S.

Iniustum *Parcas* nomen habere liquet.

Ad *Lauardum*.

Non alia hic *Euangelium* ratione *Lauarde*
 Accipienti *stulti*, *saxea* turba, *sophi*
 Quam, cum *conficiunt uernam*, *sua pocula*, *mumam*,
 Ut quis id huic *furtim* *miscet*, *hincq;* *bibant*,
 Qualiter, ut *pereant mordentes* *uisera uermes*,
Inuitis pueris *pharmaca* *testa* *damus*,
 Tam nec *amara* *illis* *aloe*, nec *Santonis* *herba*,
 Quam *mera* *dans* *uite* *nectara* *Christus* *olet*.

Ad *Sacerdotes*.

Saxea turba meo *dieti* *estis* *carmine* *patres*,
Mentior, *id* *falso* *parcite* *quaso* *mibi*.
 Nam *potius* *mollis* *debetis* *spongia* *dici*,
Arida *quandoquidem* *non* *ita* *saxa* *bibunt*.

In *Tantalum*.

Sex *annos* *claudo* *tibi* *leua* *Tantale* *coxa*
Est *a* *me* *fateor* *arta* *negata* *salus*.
 Hoc *tamen* *a* *morbo* *te* *rustica* *dextra* *leuasse*
Fertur *in* *inuidiam*, *sic* *ego* *credo*, *meam*.
 At *te* *non* *artis* *sed* *fati* *ope* *crede* *ualere*,
Sepe *potest* *casus* *quod* *ratio* *ipsa* *nequit*.
 Quamquam *quod* *specimen*, *uel* *que* *miracula* *dicam*,
 Quodq; *Hippocratico* *de* *decus* *inde* *choro*?
 Si *medicus* *pecorum* *pecori* *medeatur* *agaso*,
Sarandos *homines* *nam* *schola* *nostra* *doct*.

Ad *Hu*

LIBER

Ad Hunum.

Hunc rogas qualem se Dama ostendat amicum,
An, quam promisit nunc quoq; prestet opem?
Omni candorem ridenti suauiter ore,
Nimirum dentes, exhibet ille, suos.

In Hyperaspisten Eras.

Si quibus offensus scriptis male Papa saebat
Hoc tibi placatus niuet Erasme libro.
Sed non, quos ab eo melior pietasq; fidesq;
Vertit, ei rursus conciliare potes.
Hæc tua delectat, fateor, dulcissima Siren,
Dulichio tamen hic nos docet esse dolo.

Liber ad Autorem.

Si me Centuriam uis dicere de sine Corde.
Si librum quauis sistere parte potes.

FINIS.

EVRICII CORDI EPI
GRAMMATA LI

ber Septimus.

Ad Georgium Sturcium.

Si te quæque mei celebrarit pagina libri,
Et geminum uersu tollat ad usq; polum.
Non tamen æqualis merito tibi gratia reddi,
Nec digna poteris tu mihi laude cani.
Candide uis igitur solui quod debeo Sturci,
Cum rota uitam re tibi tolle meam.

In Ioannem Mensingum.

Tam nihili tibi uisus homo est Mensinge Lutherus,
Hoc ut cum speres uincere posse libro?
An captata leuis male iudicis aurula uulgi,
An placet hoc etiam nomine partus honor?
Languida quid fragilem tu musca proboscida figis
Hic ubi tam multus nil elephamus agit?
Tu tamen euieta ueluti tibi lire triumphas,
Quod tacet ad nugas hæctenus ille tuas.
Vno te leuiter digitorum triuerit ictu,
Si uiuam pungas huic penetresq; cutem.

Ad Emblicum.

Sunt hic qui diuum te dicunt Emblice Petrum
Quod tacito Christum pone sequare pede.
Stas tamen ad gratas intra Caiphæ atria prunas,
Te calidum lapsa cœlitus igne uelim.

Ad Franciscanos.

Dicitis

L I B E R

Dicitis Hispanos uestrum petiſſe Miniſtrum
 Dum tribus in ſacra menſibus æde tacet.
 Vel memiti eſtis, magicam uel nouit is artem,
 Vt queat aſcenſo quolibet ire capro,
 Hac quia depreſſus quodam eſt in fornacæ nocte
 Inter laſciuus ebruius ille Lupas
 Ad Heluicum.

Mirariſ impia quid uxor Alcaei
 Medicos quotidie petat cucullatos.
 Turgentibus peſſum cupit locis ſubdi
 Hac arte maxime pij ualent fratres.

De Monacho cui Scrofa cognomen.

Ex alto media ſuggeſto cœpit in æde
 Plebi ſermonem dicere Scrofa ſua.
 Cumq; Lutheranos ferus inuheretur in hoſtes
 Fraſta pedum ſtrepitu per tabulata ruit
 Subtruſiſq; togis imam delapſus ad aluum,
 Ridiculum nuda pube pependit onus.
 Impoſuit falſo mendax cognomine frater,
 Arcadicum uerres cuſpide uicit aprum.
 Ad Mulieres quaſdam.

Quod ſine cinctos & glabros cucullatos
 Medicos habetis atq; uſitis uestros
 Mirum nihil, quia integros uiros ſcitis,
 Quod uero præciſos ſubinde Iudæos
 Non ſecius celebratis oro quæ cauſa eſt?

Non ſe

S E P T I M V S.

Non febre uestros coniuges mori uultis.

Ad Numam.

Nullam progeniem bis quinq; uel amplius annis,

E tenera iuuenis coniuge Varro tulit.

Donec in extrema iuxta ultima stamina tabe

Funigeri medici perpetue iutus ope est.

I nunc & sacra Francisci femoralia ride,

Nilq; cucullatos dic Numa posse uiros.

Nude Luperæ uale, uale uem Iunonia pellis,

Hæc uestrum uestis turbaq; numen habet.

In G. rebinum.

Qui tibi uisus inops, & non curabilis æger,

Huic nostram monstras mox Gerebine domum,

Atq; ais ille potest hac alter in arte Galenus

In paucis certam ferre diebus opem.

Pluraq; de docto iactas præconia Cordo,

Quæ sit didurus scilicet ille mihi.

Hoc te consilio uis fidus amicus haberi,

Vis fore, primates huc mihi mitte uiros.

Magnus adulator blando quos allicis ore,

Et studio insensos efficis esse meo.

Quos didici medicum sine me depellere morbos,

Tu potius misce Pharmacopola tuos.

Ad Eundem.

Per tibi dilectæ dulcissima furta puellæ,

Per Plutum queso te Gerebine tuam.

Dic mi

L I B E R

Dic mihi quam nosti, quod sic extolleris, artem
 Quod tantam tibi habet forma uirq; fidem.
 Prorsus es indoctus, reliquorum more, sacerdos,
 Vixq; legis musæ barbara uerba scheda.
 Tu tamen hac magnus celebraris in urbe Galenus,
 Et te uult medicum quilibet esse suum.
 Forte quod egregius blanditor palpoq; nosti
 Seruili, cuius quod placet, ore loquitur
 A mulsaq; leues plumas abstergere ueste,
 Et dominum supplex ferre supercilium.
 An quoq; ficta iuuat pietas, Phariseaq; corda,
 Quodq; Lutheranum non ita dogma probas?
 Hoc si querendus fauor est & opinio pacto,
 Infasum semper uulgius habebo mihi.
 Cui, quos antiquos habuit Germania mores,
 Candida libertas simplicitasq; placet.
 Monedula Cordi ad Brunsvicenses.
 Que parulis admunt hic solis lumina pennis,
 Cœnum Stymphali ferre potestis aues,
 Atq; pio rapidas Harpyias corde fuetis,
 Que uestras foedant & populantur opes.
 Cur ego, que nullum plane insons infero damnum,
 In festis odijs insidijsq; petor?
 Sed meliusne mihi fatum uolo serua uolucris,
 Quam meret officijs hic herus ipse suis?
 Dissplicet huic quisquis bene uult & consulit urbi,

3 E P T I M V S.

Qui noct, is summo cultus honore placet.

Hos ut uestrates patienter suffero mores,

Nec minus inuisum clamito Papa uale.

Que nisi tu mecum Brunsuicum uerba loquaris,

Non tibi propitium noueris esse deum.

Epitaphium Eiusdem.

Hic sita sum uestras imitata monedula uocis,

Cordinae lusus deliciaeque domus.

Omnia ridenti populo mea uerba placabant,

Præter dum coepi dicere Papa uale.

Tunc rasorum odio patrum instigata inuentus,

Que sise indignam suste lutoque necem.

Hæc tamen euasi pernice pericula uolatu,

A sene dum perij duriter ista Cado.

Qui tanta nam stulta grauem leuitate putarem,

Vt miseram sapiens insequeretur auem.

Quo nocui queris, crebra fur uoce sonabam,

Id grauiter nomen conscius ille tulit.

De Triphone sacerdote.

Nou ego confesse mihi dicta piacula plebis

Prodo, docens sacra dixit in æde Triphon.

Sed proprium qui uis ut curet ponere furnum

Consilium tibi do concio chara meum.

Ad Lectorem.

Ne te nocturni pulicis pædesque fatigent,

Hunc exorcismum candide Lector habe.

L I B E R

Manstula correbo budigofma tarantula calpe
 Thymmula dinari golba caduna trepon.
 Hos nouies lectum scansurus concine uersus,
 Tresq; mert calices ebibe quaq; uice.

Ad Truonem.

Suprema credens Truo te discumbere sella
 Efferris, noli, est infimus ille locus.

Ad Heracitum.

Quid Brunswicensi faciam me queris in urbe,
 Qua medica nullum suppetit arte lucrum?
 Alter Democritus stultos hic rideo mores,
 Quos madidis potius tu lachrymere genis.

Ad Hunum.

Pulmonem sub uentre, iecur sub gutture ponit
 Ignorans qua sit splen quoq; parte Corax,
 Et sitiens hydrops quod sit putat hectica febris,
 Vna omnes morbos deniq; curat ope.
 Et tamen hac alter celebratur in urbe Galenus,
 Nec fatuos homines crebra feretra mouent.
 Ast ego si reduces reuocem in sua corpora manes
 Hinc artis nullum nomen habeo meæ
 Sceliæt ob sacrum plæbes huic credit amictum,
 Meq; Lutheranum deuouet hæreticum.
 Quare huc accitus Medicus si ueneris unquam,
 Tunc factus Christi dogma nega monachus.
 In quendam Franciscanum doctorem.

Vides

S E P T I M V S.

Vides recaluastum & cucullatum Patrem
 illum, nigro superbientem pileo
 (Insignis hoc quod esse Rabi proditur)
 Tortaq; cannabe & recisis calceis,
 Plane alterum hac in urbe Franciscum, cui
 Tam multa semper est in ore castitas,
 Cum simplici sermocinatur plebei,
 Qui beluina tam ferox libidinem
 Abornizatur, execratur, despuat?
 Hunc Rostochi nuper suo in cubiculo
 Quidam irruens non obdito hospes pessulo
 Offendit incautum peractis a sacris
 Cum nuda & infidente mensa uirgine.
 Non suspicare de bono malum uiro
 Audita confesse expiauit crimina,
 Que debitas sic uapulans penas dedit.

In Eundem.

Si, quod ais, socia qui uinctus coniuge uiuit
 Non poterit soli rite uacare deo,
 Dic age quo nam tu potes huic te dedere pacto,
 Multa distractum Laide sancte Pater?
 Epithaphium Cadi.
 Franciscana suo, qui mos est, secta cucullo
 Induit egrotum iamq; in agone Cadum
 Qui cum sub Stygias uenisset mortuus umbras,
 Distribuens penas sic Rhadamanthus ait

L I B E R

In socio potuit potorum hic agmine sisti,
 Nunc factum Monachum non locus ille decet,
 Extremos igitur petat, infima Tartara, luctus
 Ultra Ephialt. eos Aeolidaeq; focos.
 Horum ubi ter centum spectrorum milia plorant,
 Pro Christo Latium quod coluere Bahal.

Ad Damam.

Quod facili arrides humaniter obuius ore.
 Virtuti tribuo non ego Dama tue.
 Hoc facis ut pulchros possis ostendere dentes,
 Concolor his intus te cor habere uelim.

In Coenaculum Cuiusdam.

Hinc grauis anxietas hinc mordax cura faesbat,
 Nam saer est Genio laticiaeq; locus.
 Non eris hic gratus nisi collataberis hospes.
 Si quis Chrisippus uel Cato uiuis abi.

Ad Linum.

Quod Paulina petunt crebra Line claustra puellae,
 Non debes sanctos insimulare uiros.
 Qua laceras ille reparent utcumq; corollas,
 Est ibi perpetuis multa Sabina comis.

Ad Ciues.

Vidistis hesterno die optimi ciues,
 Qui concionans caluus ille Rabinus,
 Qui cannabina sanctitate praesulget,
 Ras cretur & tumultuaretur,

Nonumq;

S E P T I M V S.

Nouumq; testamentum ut impias nugae

Rabido impetu abiecit, uetatis id indoctis

Mulierculis legendum & inscio uulgo.

Is unde sit miramini furor, dicam.

Formosum habebat castus hic pater scortum,

Id hunc librum emit legit & deum Christum

Agnouit. exactamq; corrigit uitam.

Nec amplius mutoniatum amat eunuchum.

De Franciscano.

Ex istis qui se praeingunt cannabe, caluis

Quidam rus lectum munera frater iij

Quem duo dum prensum spoliassent ueste latrones

In solo redijt nudulus indusio.

Hunc pater ut uidit rem coepissetq; minister

Corripuit medium summa ubi crura uirum.

Et, tibi saluus adhuc, ait, est quid ringere? penis.

Hic ablata ijs atim reddere cuncta potest.

Ad Schadum.

Dat gentile tibi damnum cognomen, id ipsum

Ex signis poterit cuiq; patere tuis.

Nimirum nato Monachi & lupi imagine monstro,

Plus utroq; rapax est uimante nihil.

Supra orbicularem mensam.

Omnes ad medium conuiui accumbitis orbem,

Sic poterit summum quisq; tenere locum.

Ad Ianum Cornarium.

L I B E R

Bis tua Cornari doctissima littera uenit
 Vtraq; Pierio conspicienda choro.
 Quam me a tu plenus effers præconia buccis,
 Meq; breui ex musca grandem elephanta facis.
 Quo me sic nimius persundas rere pudore?
 Qui uires norim conscius ipse meas,
 Quam, puta, sit tenuis mihi res, quam curta supellex,
 Exiguo est maior calæus ille pede.
 Attamen ignoti gratum est mihi pectus amici,
 Et facile errorem dono ferôq; tuum.
 Si modo æu talis fuerit tibi Cordus ametur,
 Est aliquid Iano posse placere meo.

Ad Langum.

Qui, quod rogas, sacrum hic dei audiat uerbum,
 Ex hoc potest amicæ Lange constare.
 Inter potentes hac in urbe primates,
 Qui publicæ rectorem habent rei clauum,
 Quidam, putatus tertius Cato, consul,
 Vbi de nouato Ecclesie statu sermo
 Frequente nuper incidisset in mensa
 Quid est, rogat, pleriq; quod sacerdotes
 Crebro suis in concionibus dicunt
 Marci atq; Matthæi, quid hæc sonant uerba?
 Cunq; assidente à quo piam moneretur
 Noui esse testamemi eos quotos libros,

S E P T I M V S.

Apoge, inquit, improbos uiros ab hac urbe,
 Nunquid sciunt quod uterq; noster hic Rabi
 Hic Dominicum professus, ille Franciscum,
 Sancta ambo religione maximi patres,
 Id ut impiam atq; pessimam heresim dudum
 Abominantur, execrantur & damnant?

Ad Senatum.

In tribus omne malum se pellere posse diebus
 Ad sacras quaedam clamat inepta fores,
 Id si tu posses facere sq; uerende Senatus
 In quarto non hic afforet illa die.

De Catulina.

Non insame magis Catulinam credite scortum
 Conuersam Christo se dedit illa deo.
 Nanq; cucullato rasum caput obsita cultu
 Inter funigeros armitur ire patres.
 Hic quo peccauit poenam quoque corpore suffert,
 A cunctis quando uapulat ira uiris.

In Vulgus.

Infestum medico non hic mirabere uulgus
 Diligit assiduam, quam uetat ille, gulam.

De Cimra.

Deposito semper pedit ructat pudore
 Et putat hos mores Cimra placere suos
 Scilicet uile quod fuerit contendit honestum,
 Nunquid Stoicus hac est ratione Sophus?

L I B E R

Ad Eundem Cinnam.

Ad quamcumq; sedes inter conuiuia mensam
 Eructas claro Cinna crepasq; sono.
 Nunc tibi cum medica, quæ talia præcipit, arte
 Conuenit, hoc saltem grata sit illa modo.

Ad Hainrichum Stapensium.

Iucundissime mi sodalis audi
 Rem perridiculam sed & dolendam.
 Usurarius ille scenerator
 Indoctus, rudis, & tenax sacerdos
 Mercenarius in tua æde pastor
 Iam post quinq; semel coactus annos
 Vnam nuper habere concionem
 Commissas ad oues suas parauit.
 Huic ter continuis decem diebus
 Nauauit studio, omniumq; uoluit
 Commentaria summulariorum,
 Quos à doctriculis quibusdam amicis
 Accepit miser ille commodatos.
 Cum iam singula sensa crederetur
 Sacrorum didicisse bibliorum,
 Ad festamq; paratus esse lucem,
 Consultum dubius cucullionem
 Quis Christi fuerit pater rogauit.

Ad Leuinum Emdenum.

Sit precor hic foelix tuus hanc aduentus in urbem

Maxima

S E P T I M V S.

Maxima iuridici fama Leuine chori.

Gaudeo post unum multa inter milia Damnum

Hic quoq; te doctum ænere posse uirum,

Et sua cui niueus cohonestat pectora candor,

Inq; Cytheronidas prona cupido deas.

Ergo tuos numeres Cordum precor inter amicos,

Et uel in extremo des residere loco.

Sic quod in hac me barbaria soletur habeo,

Nec solis saxis mœsta Thalia canet.

Ad Medicos.

Hac procul este boni medici, uos hortor, ab urbe,

Et uel apud sæuos querite lucra Getas.

Nil diuina dabit uestri hic doctrina Galeni,

Nec magnus quicquam proderit Hippocrates.

Nam uictæ tantum uetula, atq; impostor Apella

Caluastriq; sues & uagus erro placet.

Huic soli suus est hic cultus honorq; farine,

Huic habet addictam sexmina uirq; fidem,

Credita Chaoniæ non sic oracula quercus,

Nec tam certa dedit Delphicus ora tripas.

Ad Eosdem.

Medica tuum qui quæris arte tibi cibum

Etiã aliter aut Galenus aut Hippocrates

Vel ipse Peon aut Apollo sis, caue

Dictam Duæ à Brunone ad urbem te feras,

Vbi tua est contempta sic [professio,

L I B E R

Vt ipsa grata crapula & potatio.
 Quod uatibus cum nollem amicis credere
 Rerum graui experior mearum incommodo.
 Quippè aureorum allectus huc spe montium
 Præter meram mendicitatem habeo nihil,
 Quas ante me quicumq; erant medici hinc opes
 Diuenditis secum tulere uestibus.
 Quocunq; uis alio potes melius loco
 Apud idiotas barbarosq; rusticos
 Iuuenum ociosus esse pastor anserum.

Ad Vxorem

Audi quo rasi uicinum murmure funus
 Obuadunt, promptis quam cita lingua uiris.
 Si tales cantus redimendis manibus adsunt,
 Percipit has facili si deus aure precæs,
 Non opus est magno turbam conducere sumptu,
 Exequias detur si celebrare meas.
 Paucos anseribus de fursure sparge pugillos,
 Et simili possunt hi strepitare sono.

In quen.dam Saærdotem.

Nulla est concio, quin magno terrore mineris,
 Extremum breue post tempus adesse diem.
 Id si credere te monstros, credemas & ipsi.
 Nil te securum tale timere patet,
 Qui misera pallens ita sollicitudine queris
 Immensas, ueluti non mortuus, opes.

S E P T I M V S.

Ad Medicos.

Sat dixi, nullum medicus sortitur honorem,
 Et nullum facit hac spretus in urbe lucrum.
 Hoc edocta diu clarorum turba uirorum,
 Hoc didici damno serus & ipse meo.
 Si quis adhuc nostra demens non sorte monetur,
 Dignus, ut hanc praesens experiatur, erit.

Ad Celerem Bibliopolam,

En noua Franciscus stupida miracula plebi
 Exhibet, in plenum munera ferte tholum.
 Hic quoscunq; suos Martino credere fratres
 Percipit, extemplo uindicta morte ferit.
 Qui uero Latij sistunt in dogmate patris,
 Hos beat, & primo dat residere loco.
 In nunc & uetitos Martini irascere libros,
 Et cautos Celer hic inficiare patres.

Ad Amicum.

Pallentem faciem, macrasq; buccas
 Me miraris habere, qui medendi
 Iam tot sum studium professus annis.
 Hac qui sanus in urbe conualescam?
 Qua tam nubilus & malignus aer,
 Tam crassum riget undiquaq; coelum,
 Ut, quamuis redeuntis orta solis
 Totum lux modo splendeat per orbem,
 Aeternae hic maneant tamen tenebrae.

L I B E R

De Obba,

Interfectorem populi petit Obba Diavulum
Nec me uult medicum coniugis esse suæ,
Non quod me putet indoctum uel reprobet, imo
Qua quid uterq; potest arte fideq; uidet.

In Pandectas Matthæi
Syluatici.

Ne prima fallant, quasi sint oracula, fronte,
Docto hæc iudicio subdita scripta lege.
Namq; tot errores quot in hoc sunt codice uersus,
E tali qualis fonte lacuna putret?
Ergo bonis, ut non sit opus dediscere, libris
Assuescens uno discæ labore puer.

In Franciscanum.

Deseßum fertur portare ciconia patrem,
Hinc illa pietas sæpe notatur auc.
Hæc eadem uirtus miseris debetur a sellis,
Quando uehunt dorsis teq; tuosq; suis.

In Franciscanorum Ministrum.

Fingis in externis tibi magna negotia regnis,
Nunc Hispanica, nunc Anglica claustra petis,
Hinc noua Brunsvici semper præconiâ portas,
Quod Latij te neat sancta statuta patris.
Talibus hæc studijs uis Paulus in urbe uideri,
Te dudum Paulum nouimus esse, tac.

De Scæuola.

S E P T I M V S.

Mane salutat^{us} respondit Scœuola, proſit,
Inter conuiuas ſe ratus eſſe ſuos.

Ad Cantharum.

Inter præcipuos charus tibi Cordus amicos,
Cum de te meritus nil erat ille, fuit.

Aſt ubi cardiaco patrem iam ſubtraho morbo,
Officio cepti uilior eſſe meo.

Hoc admiranti fert hanc mihi fabula cauſam,
Vnicus eſt heres diuitis ille uiri.

Sed cum gratuito ſcis me curare labore,
Qui rebus poti noxius eſſe tuis?

Ad Leuimum Velibemum.

Audi præterita mea qua nam ſomnia noctis,
Aurea Thitoni dum redit uxor, erant.

Viſus a deſſe mihi eſt & dicere talia Phœbus,
Surge, quid in damnum ſtertis hiulæ tuum?

Intermiſſa diu ſolita cape plectra lyrai,
Quæq; potes propero carmina lude pede.

Extollendus a deſt tibi ſummis laudibus heros,
Inclÿta Saxonici fama Leuimus agri.

Quem uicina ſouet foecundo Hornburga receptu,
Et dominum ſœlix gaudet habere ſuum.

Vltra hoc quod ueteri genitus de ſtemmate fulget,
Omneq; uirtutum continet ille decus,

Vltra hoc quod biſidi præcellens gloria iuris,
Facundo ſtupidum perſonat ore forum,

Aoniæ

L I B E R

Aonias etiam nuper spaciatus ad undas
 Nostra sub afflato numina corde gerit,
 Precipuoq; nouem ueneratur honore sorores,
 Et colit hæc quotquot noscere sacra uidet;
 Qui canis hic surdis, tam a unde incommoda, saxis,
 Hunc finis hinc uanum mutus abire uirum?
 Non tantum committit nephas, quin pange repente,
 Accipiet facili qualiacumq; manu.
 Non quia sola placet uerno philomena susurro,
 Est etiam nostro grata cicada choro.

Ad Eundem.

Magne uir has suffer susas ex tempore nugas,
 Commodior donec caussa diesq; uenit.
 Atiloquas abigit tenuis fortuna Camænas,
 Et uacue mordax sollicitudo domus.
 Quando tulit nudos, pistoris munera, panes,
 Abiectus scripsit uix epigramma Maro.
 Post ubi Cæsareo consandit ad alta fauore,
 Pluribus intonuit principe digna libris.

Ad Eundem.

Scis hesternæ mihi linquenti prandia dixti,
 De porcis scribas carmina Corde meis.
 Hi quales fuerint ignoro, huc ergo uidendos
 Mittere quot, ut melius scribere uera queam.

Ad Eundem.

Tu tibi blanda meæ poscis modulamina musæ

Emulus

S E P T I M V S.

Emunctæ arte musicus auris homo es.

At ego porcorum grunitus opto tuorum,

Nonne rudis uideor rusticus esse tibi?

Ad Eundem.

Circæa in porcum mutatus Gryllus ab arte

Perpetuo brutum maluit esse pecus.

Quid mirare? uides id in hoc contingere sæclo,

Quo sparcos cuncti uiuimus usq; sues.

Quisquis et humane nos rursum subdere forma

Tentat, is infesto mox male dente perit.

Ad Rauum.

Hos ego cuiusdam fictos radicibus herbas,

Tu natos dicis sub cruce Raue uiros.

Quemq; penes fuerint iuras dite sacre ciuem,

Si sic est merces has tibi conde tuas.

In Cochleam.

Per uarios, quos iam diuulgas Cochlea libros

Mentito genitum corde fatere deum,

Id licet, at fuso testari sanguine nescis.

Cuius nulla tuo corpore gutta calet.

De Franciscano.

Funiger uxorem cuiusdam frater amauit,

Sed uoti compos non quijt esse sui.

Tandem pollicitem pctijt stramenta maritum

Hisq; ipsam inclusam detulit ille domum,

Ad Cosmum.

Vicinus

L I B E R

Vicinus caue te solum deprendat Agyrtas

Nam te mandragoris adderet ille suis.

In organa Aegidiana.

Romula dum pietas Germanum linqueret orbem

Hac quasi supremum persuga fecit iter,

Hoc istis erecta docuit hæc organa turbis,

Diruit ut rabidus talia cuncta furor.

Sic resonant ut in hoc hærens modulamine plebes

Nil euangelicam curet ametue tubam.

Ad Hunum.

Tres esulæ drachmas conuiuæ miscuit Orce

In plenum ludens ebria turba scyphum.

Ille bibit nec adhuc sibi concita uisæra sensit,

Hos inter medicus quid facit Hunc boues?

Ad Hainrichum Stapenseniũ.

Nostræ dulcæ decus sodalitatũs

Chære Hainricæ ueni, tuumq; Cordum

Oblæta lepida dicacitate,

Lætorumq; ducenta nunciorum

Porta, plaüstra, grauësq; pelle curas.

Qui uindex fidei, refer, Lutherus,

Qui doctissimus omnium Melanbthhon,

Qui uere pius ille Pomeranus,

Qui, quotquot reliqui, ualent amici,

Quos illic pietatis alma sedes

Vuitemberga suo fouet receptu.

S E P T I M V S.

Num quicq̄ nocuit quod imprecata est
 Vno illis inimica turba uoto
 Fratrum hic colluuias cucullionum,
 Et rase simul omnis ordo sceler.
 An castæ similes putabo rutæ?
 Quæ, quo peius, uti putatur, audit,
 Hoc scelerice magis uirescit aucta.

Ad Senatum.

Vestra ubi me blandis huc traxit epistola uerbis
 Quartana tentum, credite, febre uelim.
 Sex mea durasset septemue afflictio menses
 Foritq̄; collectas inter amarer opes.
 Qui modo continuas ærumnas pluribus annis,
 Qua soliti hic medici condicione, sero,
 Vt pote contemptæ qua sordent Pœconis artes,
 Et suus est, qui uos ludificamur, honor,
 Insuper infestis totius denibus urbis,
 Quod uerum Christi comprobo dogma, terror,
 Quas his pro meritis grates mea musa rependet?
 Digna Lycambæis res foret illa modis.
 Attamen oppresso pro uobis oro furore,
 Ut spirans tandem det sua dona Deus,
 Et scelix composq̄; sui Respublica uoti
 Vos habeat quales condeat esse uiros.

De medicis.

Tres medicus facies habet, unam quando rogatur,

O

Angela

L I B E R

Angelicam, mox est, cum iuuat, ipse Deus,
 Post ubi curato poscit sua præmia morbo
 Horridus apparet terribilifq; Sathan.
 Ad Gregorium Coppum.

Actutum Aonides adeste Musa,
 Cumq; his uos quoq; Gratia sorores,
 Sed cultæ nitidæque & elegantes.
 Vos uestri Aonides decore mundi,
 Tectis syndone Gratia pudendis.
 Ornatus quoniam & pudicus ille est,
 Cui mittimini, ut hunc, rogatis edam.
 Vestrum noscitis æmulum & sodalem,
 Humanum, facilem, pium, factum,
 Clarum relligione & arte Coppum.
 Ite, huic dicite plurimam salutem,
 Oblitumq; mei admonete amicum,
 Ut se desidia silentijq;
 Quorum me solet adligare, purget,
 Si querit quid agam, statim referre,
 Perte sus stupidos sues & hircos
 Sensatos haminis tua hac in utbe
 Isto uiscere Iulij sub æstu
 Gestit, si modo certior quòd esset
 Tam gratus tibi quàm rogatus hospes.

In Quosdam hostes Euangelij.
 In quadam urbe suum iam cepit spargere uerbum,
 Plebeo

S E P T I M V S.

Pleb. eo tandem uictus amore Deus.

Quod mox resciscens coijt uctitq; senatus,
Et sic prudentes consulere uiri.

Ipsè suum Christus regat & moderetur Olympum,
In nostra domini nos ditione sumus.

De Quodam Sacerdote

Solenni faciens sermonem luce Sacerdos,
Sic populum fertur commonuisse suum.

Quis malus à sancto uos error dogmate traxit,
Iussit & antiquam deseruisse fidem?

Nulla magis colitis quæ uestri sacra parentes,
Nulla magis pietas relligioq; plaet.

Nam quæ mille dabant mihi, singula, festa Leones
Vix unum Galli dant modo cuncta caput.

De medico Monacho.

Medicum frequentes scemine monachum petunt
Nil suspicare, ægros domi uiros habent.

Ad Lucanum.

Quod ambis samulum meum, allicisq;

Tam te non plagiarium putabo

Vt ultro tibi eum libens relinquam.

Sed mores prius illius teneto.

Rudemi magis est piger caballo,

Et stertit medias adusq; lucas,

Vultus mane lauans suos manusq;

Non puris nisi lintheis retergit.

L I B E R

Exit quando lubet reuertiturq̄,
 Scortatur, bibit, aleaq̄; ludit,
 Primas occupat accubationes,
 Apposto quoque primus in cathino est.
 Et plenum nisi sit recensq̄; poclum,
 Fastidit, quod idem prior præhendit.
 Nec quem bis positum cibum capeßsit,
 Nec paucis nec amat quibusque ferelis,
 Sed multis saturari eis que lautis.
 Nulli pone subit, sed ad latus se
 Adiungit comitem, ducemque præbet.
 Tantis deniq̄; fastibus superbit,
 Vt quis sit dubitet nec ipse norit,
 His uirutibus optimum ministrum,
 Commendo meritis tibi camænis
 Ista conditione ne remittas.

In quendam Franciscanum,

Qui uos perpetuo mansuros tempore dixit,
 Falsus Franciscus sanctule frater erat.
 Verus enim docuit Sathauæ plantaria Ghistus
 Certa, quantumuis sero, perire necæ.

Ad Sodales Erfordianos,

Diuini tuba docte lange uerbi,
 Vates Hesse, perite iure Petrei,
 Et tu Pœoniæ Hunc cultor artis,
 Nostræ relliquie sodalitatís

S E P T I M V S.

Postq̄ cætera dissipata turba est.
 Vos uestri studiosus ille Cordus
 Quondam non ita ineligans amicus,
 Istis endecasyllabis salutat.
 O dulces anime quis hanc fauebit
 Fortunam Deus, ut mihi reuerii
 Ad uos hinc liæat, rudi impioq̄;
 Et bruto ex populo asperisq̄; saxis,
 Inter quæ male conteror fritorque
 Ut iam nul̄ reliquum mei supersit.
 Non inter Geticos magis Tomitas
 Infœlix miserabilisque Naso
 Quàm tres hic ego dego nunc per annos.
 Hanc sortem meminì meos prophetas
 Vos dixisse mihi, sed ipse demens
 Tum sanos nomius obaudiebam.
 Qui cœu Phryx modo corrigeme plaga
 Expertus sapio, Beatus ille
 Audio sibi qui cauet periculo,

Ad Lucium Typographum.

Ut mea dem uulganda rogas Epigrammata Luci,
 Accipe, sed magni uota renute lucri.
 Hoc quia nescio quæ potiores tempore nuge,
 Quas uomit indocto quilibet ore, placent.
 Non ita multus erit qui curet carmina lector,
 Frigit Aoniꝝ cultusque amorque chori.

L I B E R

Et tibi æta loquor ucrus præfagia uates
 Post aliquot nullus lustra disertus erit.
 Fiet & , ut misero tandem respublica lapsu,
 Vna cum uera relligione cadat.
 Non uidet hæc secors nec sarcit damna potestas.
 Cum tamen id, prudens si uelit esse, queat,
 Nempe rutis Papæ modo barbariæq; Lyccæis
 Si studeat doctas restituisse scholas.

Ad Iacobum Cantcrum Frisum.

Hic ne sub Arctoo Parnassides axe sorores
 Tam rigidum coelum crassaq; rura colunt?
 En ut tristis hycms, ut seuum frigus adurat,
 Et stringat nimio quicquid ubiq; gelu.
 Totaq; consistant torpemi flumina cursu,
 Quasq; prius nauis iam rota uexat aquas.
 At tibi perpetuam (quis possit credere) uanata
 Eliquat in dulces castalis unda modos.
 Ergo tibi præsens aspiret Phœbus oportet.
 Et foueat medio te pia musa sinu.

Ad Vxorem

Quam legis è Friso tibi littera mittitur orbe,
 Qua bibit Amisias Ennosigeus aquas.
 Languidus Emdana qua nunc Egardus in urbe
 Hec frustra medicam tentat & optat opem.
 Que sit uita rogas, tenso nunc frigore stringor
 Nunc ego fumosi soluoꝝ ab igne foci.

Quem

S E P T I M V S.

Quem defossa palus & bubula stercore pascent.

Et multo diues pisce culina scetet.

Quin liquidi potu me suffocare butyro,

Officiosa uolens sic fore turba, studet.

Quam prestat tenui tecum considere mensa,

Et solita tandem sobrietate frui.

Ad Hermannum Lentum Auricanum.

Si qua uerus amor, si candida corda supersunt,

Cumq; pia constans religione fides,

Et simplex probitas, simul ornis deniq; uirtus,

Dispeream pectus ni tenet illa tuum.

Hoc ego perpetuo testabor carmine, tu te

Sic gere ne mendax forte poeta ferar.

Ne mala corrumpant sanctos contagia mores,

Scis quales faciat quos fouet aula uiros.

Ad Ioannem Barbatum.

Tam tibi propiciam qui sentis esse Mineruam,

Ingenium docta quæ colit arte tuum.

Non hostem debes illius amare Dionen.

Hæc duo non unus numina curat homo.

Ad Eundem.

Cum ne rara quidem sit in ipso mistæ barba

Dignum Barbaro qui tibi nomen habes?

Ad Petrum Aegidium Valerianum.

Thæbanus quondam Amphion & Thracius Orpheus

Traxerunt fidibus saxa nemusq; suis.

L I B E R

At qui *Cæsareas* toties demulseris aures,
Plus illis constat te potuisse uiris.

Ad *Ioannem Hornomannum*.

Quatuor *Emdana* menses meus hospes in urbe
Tractatum facili me pietate foues.

Pro qua nulla tibi præter *carthæa* dona
Poscis, & ut *musæ* sis quota fama *meæ*.

Si bona contigerint docti tibi carmina uatis,
Maiores meritis aſsequere uias.

Ad *Iacobum Canterum*.

Pro bono medico malus Poeta
Quidam, ne ſcio quis, uolebat eſſe.

In tanto fuit hoc honore nomen
Iſtis, quod male nunc iacet, diebus.

Quas ergo modo me leuare criſtas
Putes, quæq; ſuperbia tumere?

Si te credulus audiam ferentem

Me bonum medicum & bonum Poetam.

Sed qui ſum ſcio, quæq; ſit facultas,

Domi mecum habito *meæ*, nec extra

Me quero, breuis eſt mihi ſupellex.

Me ergo quando bonum uocas Poetam,

Longe es maximus omnium poeta.

Ad *Reinhardum Carbonem*.

Candidiora omni cum ſint niue pectora, quare
Cognomen fecit non tibi creta tuum?

Ad *Euita*

S E P T I M V S.

Ad Eundem

Qui laudata alijs placeat mihi Frisia queris,
Non adeo male si bos uel anas fuerim.

Ad Lauardum.

Nostra ais eterno Picis fore scripta pudori
Patratum Bernæ quæ cecinere scelus.
Non puto, nam purgans iam monstris omnia Christus,
Hoc quoq; mox toto perdet in orbe genus
In pictam Veritatem.

Quæ diua uirgo es? Veritas, quæ post duæ
Comites? Simultas atq; Persecutio.

Ad Ianum Cornarium.

Te licet Arctous peregrinum contegat axis,
Sunt tamen hic animi pignora multa tui,
Scilicet egregij, doctissima scripta, libelli,
Quos uersans magni spem mihi sumo boni.
Ut quæ scæda iacet cæcis medicina tenebris
Efferat excultum te poliente caput.

Ad Tundalum

Si male uexatum curarim Tundale natum
Promissa est operæ maxima summa mee.
Cur tui nec adhuc aliqua est mihi reddita merces,
Imò putas quod sim debitor ipse tuus.
Candida quod magnum celebret me fama magistrum,
Qui tantum dicar restituisse uirum.
Omnibus & gemmis, omni preciosius auro

L I B E R

Esse bonum nomen concinis usq; mihi.
 Ad si ueste refers & credis pectore, quare
 Vilia non mihi das & tibi cara tenes?

In Imaginem Eobani Hessi.

Qui semel Hesiaci perspexeris ora poeta,
 Non cuius queres hæc sit imago uiri.

In Saxeum Monachum.

Inuisos monachos hæc turbida tempora perdunt.

Quorum mox nullus conspiciendus erit.

Vt qua tamen, quales fuerint, monumenta supersunt,

Hæc sub uenturos stabit imago dies.

Tunc hæc præteriens dicet fortasse uiator,

Talia Romani monstra Bahalis erant.

In Lucrinum Bullatum Doctorem.

Quantus es ex bullis constas Lucrine magister,

Et leuis inflatum cor: leuat aura tuum.

Quis putet ergo tibi nullus quod spiritus in sit,

Imò meros uentos quis tua uerba neget?

De Chrysophile.

Quod uideo monstrum? nudis est uirga capillis

Permolito meretrix inguine Chrysophile.

In Lactantium.

Quoties tuos ostendis & mittis libros,

Rogas meus qui Corde nam placet stylus.

Dicam tibi mea quæ sit hic sententia,

Non multum abest quin ipse sis Lactantius.

S E P T I M V S.

In Gryllum.

Porcarium quod Grylle me medicum dixti,
Aliquot subindignans diebus infrendi.
At dum mea nunc uteris febricis cura
Tranquillior deserbet ira, quod tandem
Verum sit hoc, quo me uocaueras, nomen.

Ad Papilum.

Esse malos, quod ais, credo tibi Papile dentes,
Nulla quibus fuerit nocte dieq; quies.
Assiduus franget, luxabit & atteret usus
Vel duro factas ex adamante molas.

In Lidiam.

Cum iuuenis uetulam uir anum te computat, inquis,
Quattuor etatis sunt modo lustra mea.
Credo, sunt croci tibi dentes, hoc quia signum
Ante breui natas tempore prodit equas.

De mala Republica.

Qua lanius, pistor, caupo, danistaq; regnat
Que miseris illa ciuibus urbe salus?
Tam faelix horum respublica crescat oportet.
Quale quod esuriens curat ouile lupus.

De Amantia.

Nullis uxor Apri terretur Amantia spectris,
In speculo didicit, ferret ut illa, suo.

Ad Congium.

Quod magis iste uorax alijs & auarior anser,

Inuide=

L I B E R

Inuideat positum præripiatq; cibum.
 Prompta patet ratio, quia raso uertice caluet.
 Vis una totum pascere rade gregem.

De Valentino.

Post multa tandem uota totius plebis
 Defunctus e uiuis abit Valentinus.
 Tota sua quæ pessimus fuit uita
 Illud semel bonum moriens opus fecit.

Ad quandam Fœminam

Ex uiso locio tua uis tibi pignora dicam.
 Nolo, tuos nisi tu dixeris ante uiros.
 Linimentum contra Scabiem.

Vis uno multam tolli medicamine psoram?
 Id scio, sed nullus Pharmacopola dabit.
 Si qua trulustris erit proba mente & corpore uirgo,
 Illa det urinam, qua liniare, suam.

Ad Langum.

Integra paulatim noscanti pectora uulgo.
 Incipiunt mores Lange placere mei.
 Candidiorq; mihi placida offert ora senatus,
 Et redit inuersa resq; fauorq; rota.
 Cum uocat hinc Hesi pellax me littera regis,
 Ut sustentandæ dem quota fulcra scholæ,
 Quam non exiguo ferur modo ponere sumptus
 Ad Patrium musis prouidus ille Lanum.
 Quid faciam? nullum scio quod dabit Hestia lucrum.

Ut quæ

S E P T I M V S.

Vt quæ sit medicis non prius usa uiris
Nec quisquam patriæ gratus solet esse propheta,
Si testis uolumus credere uerba dei.
At iuuat hoc etiam tenuem sub principe Cordum,
Et doctos inter uiuere posse uiros.
Sic pia religio, sic instituendâq; proles,
Atq; calens Phœbi numine suadet amor.

FINIS.

LIBER
EVRICII CORDIEPI-
GRAMMATVMLI
ber Octauus.

Ad Georgium Sturcium.

Hic quoq; tu prima mihi Sturci fronte legeris,
Quando tuam tuleris primus amicus opem.
Dij faciant alias possem tibi reddere grates,
Quam quod te uacuis ludo poeta modis.
At rectum si iudicium tibi, sanaq; mens est,
Hoc supra cunctas munus amabis opes.
Tam carum clarumq; nihil tegit arduus ether
Quin superet sacro carmine partus.
De Marpurgensi Gymnasio.
Romuleas ubi nos uidisset prendere technas
Tristis, & ad Christum uertere corda, Sathan,
Nil agis arripotens, inquit, Germania, fallam
Te tamen, ac alia fraude nocæbo tibi.
Dixit, & ingenuas tacite mox abstulit artes,
Ac odia in doctos mouit acerba uiros.
His ut sublatis paulatim prisinus error
Surgeret, & peius quam fuit ante cabos.
Id uidet illustris presaga mente Philippus,
Et cauet erecta talia damna schola,
Hic ubi candenti Marpurgum prominet aræ,
Raucaq; saxosi murmurat unda Lani.

Hic

O C T A V V S.

Hic simul Aonides iam conſedere ſorores,
 Inſtauransq; ſuas tendit Apollo fides.
 Excicam patriam ſua ſi ſapiens bona norit.
 Atq; hac grata uelit commoditate frui.

In Cochleam.

Quod nequis aſtricolam pertingere Cochlea Chriſtū,
 Turpis lubricitas chara domuſq; facit.
 Hec quia congenitam neſcit dimittere carnem,
 Pectus in hanc terram glutinat illa tuam.

Ad Opem.

Qui diuina parens hic maero uifcere languet,
 Quae ſoleas alijs pinguior eſſe locis?
 Ille meae populus quia maior ſanguinis hoſtis,
 Quem perdit niſeris nocte dieq; modis.

De Principe Philippo.

Vt modo ſic priſcis pietas euanuit annis,
 Diuiniq; diu delituere libri.
 Quos templo inuentos ubi rex Ammonia proles
 Audiſt, omnia ſuo depulit orbe nephas.
 Thuri cremos Camarcs, ſtantesq; per alta Babales,
 Cunctaq; non ueri caetera ſacra dei.
 Et ueteres domino pius inſtaurauit honores,
 Et populum iuſſit uiuere lege ſuum.
 Clarus idem noſtra parat hac etate Philippus,
 Heſſiaci late cognita fama ſoli.
 Qui ſapidi poſtquam coepit myſteria uerbi

Calua

L I B E R

Calua iubet terris cedere monstra suis.
 Et sincera Dei facit ut doctrina coruscet,
 Purâq; cum uera religione fides,
 Grata id posteritas æterno concinet æuo,
 In supæro diuus cum sedet ille throno.

Ad Ciuēs.

Miror quòd uestros non fuditus auferat hortos
 Cum tu uido crescens effluit annue Latius.
 Quis ita sublimi subiciens cellaria monte
 Perdit per summos optima uina cados.

De Papa Carlo.

Ridiculo Papam dominus me nomine clamat,
 Nam quis quod summus sim pater iste, putet?
 Ille potens Latia dominatur ab urbe tyrannus,
 Et trahit in fiscum, quicquid ubiq; suum.
 At nihil ipse lucrans aliud nisi uerbera seruus,
 Carniger um uoluo clausus in orbe uerua.
 Illi aurata nitent regali fercula luxu,
 Et uarium fundum gemmea uasa merum.
 Vix mihi nuda datur quòd rodo famelicus ossa,
 Queq; olet à lotis lancibus unda, bibo.
 Subiectus uehitur nitidus æruicibus ille,
 Et quasi diuino cultus honore sedet.
 Pone ego concomitans dominum sequor assecla Cordū
 Per medium, uector qua præit ille, lutum.
 Ante tamen quam sim qualis modo dicitur ille,

sic

OCTAVVS.

Sic miser æternum uiuere malo canis.

Ad Franciscanum.

Fictas Harpyias falsos cecinisse Poetas,

Dicis, ut Arcadicum quæ coluere lacum.

Sed manifesta fides patet omnibus undiq; terris,

Quæ modo uos tales ferre queruntur aues.

In solo erratum numero, non una trias uos,

Imo quadringentæ milleq; miriades.

Ad Principem Philippum.

Vir solum Alcides æruum confecit & aprum,

Maximâq; ex illo fama labore manet.

Sed tu lauis adoue uicisti nuper ephœbus,

Non semel has plures clare Philippe feras.

Hæc maioris erant tibi tunc præludia laudis,

Sæua magis monachos quod modo monstra domas.

De Papa Catello se scabene.

Heu noua quæ rerum facies, quæ fata uicisq;

Quæ ueterem mutat fors inimica statum?

Omnibus horrendus qui terris ante tyrannus

Magnanimos potuit uincere Papa duæ,

Lataq; conducto sibi milite regna subegit

Fœlicis inter deliciatus opes.

Nescit ab infestis iam se defendere muscis,

Ac hostes pulias non superare potest.

In Ambitium Patum.

Cum tumidam misero grauis impicat hernia bursam,

P

Nec se

Nec secus ac trunco sit tibi grata Venus.
 Formosam uxorem quæ duere causa coegit?
 Quod ne quis hoc Christus non tibi mandat onus.
 In Eundem.

Agnoscis tibi propitij miracula Christi,
 Quod coitu ramex non noxat ille tuo.
 Mira magis res est nullo quod concitus æstu,
 Sed timida tantum religione facis.
 Sit tua quod digitus modo mentula, quale uel ictys
 Inguen habet, semen querimus unde tuum?
 Ad Diaconos.

Quod pauper male Phœdrus edit pia munera possit,
 Non date si sapitis, nam bibit ille bene.
 De Principe Philippo.

Garrula non magis Alciden modo fama loquatur,
 Secula plus fortem nostra tulere uirum.
 Qui millena domat simul uro monstra labore
 Singula quæ multa sustulit ille uice.
 Quæ ueterum mendax illi tunc fabula uatum
 Finxit, in hoc laudat iam manifesta fides,
 Ad Clementem.

Mancus inutilibus manibus pede scribit Alethes,
 Chyrographum Clemens qui dabit ille suum?
 Danda podographa uel tibi saltem autographa poscæ,
 Si rata seclusa nomina fraude uoles.
 In pictam Iusticiam.

Quod

O C T A V V S.

Quod nomen tibi? Iusticie, quid uult sibi libra?
 Vnicuiq; suum sedula pendo uiro.

Cur cæca es? nullam personam respicio, quid
 Quod neutram manæ conspicio esse manum?

Oblatum nihil accipio, cur trita laerna est?
 Nulla rei est, alios dum beo, cura meæ

Vnde tot in toto liuentes corpore plage?
 Ex omni uirgis ædor ubiq; loco

Ad Atreum.

Tres Atreule pores mihi dedisti,
 Et tot prandia totq; forte cœnas,
 Sperans me fore partium tuarum.

Sed tandem tibi libere fatebor
 Que mens sit mea que sit & uoluntas,
 Ista hoc nomine dona perdidisti.

Des omnes ut opes tuas, & ores
 Per quamcumq; etiam sodalitem,
 Iniuste nequeo fauere causse.

Nescit saxæa ueritas moueri.

Ad Oribum.

Obiecto infesti certarunt osse catelli,
 Orthe tuus Cæsar nomine Papa meus.

Sed meus occubuit, tuus osse potitus abiuit,
 Hoc ita non uanum tam leuis omen habe.

Nam dominis uictor Clementem Carolus armis

Suppresset & latius mox sibi subdet opes.

L I B E R

In Colacem Sacerdotem
Sponsum.

Factam ex mero nobis Colax aquam ponis.
Postquam grauem tot aurcis habes peluim,
Suumq; nostri quisque comulit munus.
Non credimus, quod garrulus toties iactas,
Præsentie nuptias tuas fieri Christo,
Factum nisi ex aqua statim merum reddas.

Ad Hermannum Buschium.

Hesternas nisi reliquias suauissime Buschi,
Iamq; bis appositum tempseris esse cibum,
Pransurus necum propere conuiuia uenito
Cum toto Charitum Pieridumq; choro.
Quandoquidem chari mihi tres uenere sodales
Qui uultus cupiunt posse uidere tuos.
Oblectet tuus his doctas saltem lepor aures,
Cum uaria nequeam lauta palata dape.
De Glabro.

Tres uestrum dixi, negat hoc Glaber esse latinum
Hic alios, quæ non nouerit ipse, doct.

Ad Constantienses.

Accipit octo tuus Constantia milia præsul
Ex genitis sacra uirginitate nobis.
Et murare suos uxores ducere rasos
Quod uetet, hæc leno perdere lucra cauet.
De Marpurgensi Gymnasio.

His ubi

OCTAVVS.

His ubi tot passim ueteres cecidere diebus.

Magna nouas res est instituisse scholas.

Id tamen Hessianus diuino numine Princeps

Iam parat, & doctos perpetuare uiros.

Nam uidet exiguo reciduum tempore uerbum,

Hac nisi continuo sustineatur ope.

Tam bene de profugis meritum ergo heroa Camenis

Musica certatim carmine turba uehe.

Ad Vxorem.

Hunc mirare frequens populum committere stuprum

Autores habet, id qui docuere, deos.

Hic quia cum iuncta permixtum Naiade Bacchum,

Nulla coniugij lege coire uidet.

De Phryge.

Tam bene Rhetoricam Phryx declinauit in artem

Discipula ut fugeret tota repente cohors.

Nullaq; persuasas possit palinodia mentes

Ad præceptorem post reuocare suum.

In impostorem medicastrum.

Multas sed uacuas uideo tibi pyxidas esse,

Præter, quæ primo trita stat una loco.

Vnde, uelut tibi diues eam Pandora dedisset,

Expromis medicæ quicquid ubiq; rei est.

Hac condi puto quod Smyrnæi Musa Poetæ

Omni generis morbis utile moly canit.

Ad Næuolum.

L I B E R

Inter cætera quæ Marpurgi commoda iactas,
 Esse bonam uere Næuole dicis aquam,
 Hoc ipso quoniam quo uinum uenditur ære
 Et bibit hanc fuluis incola turba scyphis.

Laus Buschiani Vini.

Si mera sunt usquam Marpurgi uina, bibuntur
 In Buschianis ædibus.

Nam uelut integer est incorruptusq; uir ille
 Syncera sic amat omnia.

Cætera cuncta fere satuam cellaria uappam,
 Quales habent dominos, tenent.

Ad Orthum.

Quod rabidos crebro demes in carmine figo
 Ut tibi sic ipsi non placet Orthe mihi,
 Sed quid agam? rarum quod laude uehatur honestū est,
 Carpendi passim maxima lerna uici.

Tamq; meos longo nouisti à tempore mores,
 Quod nec adulari nec scio falsa loqui.

Ad Fuscum.

Ferales nescis Patum posuisse cucullos,
 Gestus & mores aspice Fusæ, scies.
 Compositis palmis, obstiposq; omnia collo
 Dicit, & ut didicit funiger ante, facit.
 Hoc reor uxori quod reddat debita gestu,
 Tam plenus sanctæ religionis uir est,

Ad Annam.

Esse tibi

O C T A V V S.

Esse tibi nullum iam dudum dicis ætæ,

Fœciffes, ipsos dum coquis Anna cibos.

Sic ieiuna diu quando conuiuia differs,

Ne sale credo quidem tunc opus esse tibi.

De Papa Catello,

Hic melior Papa est Latiam quam qui tenet urbem,

Nam sequitur dominum, quem fugit ille, suum.

Ad Levinum Emdenum.

Consulto mea Musa dic Levino

Millena uice plurimam salutem,

Et si te quid agam, rogabit, inque

Me factum agricolam hic & hortulanum

Sumpto sepe ligone rusticari,

Ac inæc Dryadaſq; Oreadaſq;

Et gratas pariter mihi Napæas

Vitam ducere suauiter beatam,

Gaudebit scio gratulabiturq;

Nam me non secus ac suos ocellos

Post charam sobolemq; coniugemq;

Inter præcipuos amat sodales.

Ad Coniugem

Da quod edam coniunx hoc me sub uespere iussit

Ad cenam properare Scala uenire suam.

In Fores Gymnasij Marpurgenſis.

Suspicias hac subiens sublimia tecta uiator,

Que, ne forte roges, quis colat hospes habe,

L I B E R

Hæc dedit Hæssorum princæps habitanda Philippus
Aonio sancta cum pietate choro.

Expulit hinc Latij spurcissima monstra Bahalis,
Ante prophanus erat, nunc sacæ ille locus.

Aliud in Easdem.

Fœdus Phincadum nidus fuit ante uolucrum,
Sed fouet Aonias nunc domus illa deas.

Grata tuo meritis domino cane patria laudes,
Qui nouus hæc Calais te modo peste leuat.

Ad Principem Philippum.

Magnifica ædificant alij miracula, reges
Quæ stupeat uana postera laude dies.

Tu solitos horror miseris dispendere sumptus,
Et populum clemens perge iuuare tuum.

Hoc dignum Christo, & uere laudabile factum
Imo boni proprium principis officium.

De Glapione.

Mortuus ut Stygiæ Glapion descendit ad undas
Magnus uicino motus in orbe fuit.

Exilijs tanto quia monstro libera tellus,
Sed pauide Ditis contremuere domus.

De Eodem.

Exædens Glapion bis æneum milia liquit,
Quis sic mendicus non uelit esse Mydas?

De Eodem.

Romani dominum toties qui uendidit orbis,

O C T A V V S.

Innumeras Glapion accumulauit opes.
 Equibus ad tristes non tantum detulit umbras
 Portitor ut caperet debita naua Charon.
 Nunc Franciscani tandem præscripta cuculli,
 Quod uiuus potuit non prius, ille tenet.
 In Hiatum Granata ex tremotum

factum.

Factus hic est quando Glapion moreretur hiatus,
 Quo steterant olim sacra sepulchra loco.
 Hic malus ille Satan patrias reme ait ad umbras,
 Dum geniti nollet lumina ferre dei?

Ad Lectorem.

Quis nam sit nostro Glapion in carmine queris,
 Ne dubites, Cæsar Cæsaris ille fuit.

Ad Principem Philippum.

Cum tali foelix populus te principe degat,
 Ut nullus simili nec meliore Lacon.
 Quid poscat cupidus ultra hæc sua commoda uotis,
 Quam longos ut te posset habere dies?

Vtq; quod ex alto tibi contulit æthere, donum
 Et uelit æternus perpetuare deus.

Ad Gallum.

Gallus es, & quauis leuiter conuerteris aura,
 Insuper in summo uis residere loco,
 Et cupis ut magno te suscipiamus hiatu,
 Ac uerum uatem consulat omnis homo.

L I B E R

Quam dignam tibi dent templi pinnacula sedem,
Et uoti fieres compos amicae tui.

Ad Decium.

Quod uocitare meum possim, miraris, amicum,
Qui cupit infami me perijisse nec.

Proditor a Christo sic appellatur Iudas
Cur simili similem non ego uocæ uocam?

Ad Gargilianum.

Te quoties quero toties exisse foras te
Prospiciens dicit Gargiliane puer.

Qui tibi uult aliquid foris ut te prendat oportet,
Namq; domum ingressus non eris inde domi.

Ad Eundem.

Non nego quod sacra populo tu dicis in aede,
Mille resurgemis corpus inesse locis.

Cum mortalis idem possis homo, terrea moles,
Namq; domi residens es simul ipse foris.

De Hermete.

Indoctum medicum tentans ut rideat Hermes,
Exhibet in clauso condita uina uitro.

Et rogat iste, sibi dici, qui langueat aeger,
Ille refert, tenta sub cute plenus aquæ.

Quid tua Sardinio sic distrahis ora cachinno?
Verius hoc nunq; iudicium ille tulit.

Ad Principem Philippum.

Rusticus est figulo quondam genitus Maro patre

Perpes

O C T A V V S.

Perpetuos uiuit maxima fama dies.
 Tale tulere decus, tantas pepulereq; sordes
 Muneribus Phœbus Picridesq; suis.
 Amissos meruit non multis uersibus agros
 Ac alias, aula deinde receptus, opes.
 Proximus Augusto post consiliarius hæsit,
 Et plus quam summo charus amore fuit.
 Tam non improba uota mihi nec stulta cupido est
 Hac ut & euectum me fore sorte uelim.
 Imò bonis bonus ut tantum sis artibus oro,
 Et doctos facilis contuere uiros.

Ad Vxorem.

Ocima seuesti, ueniunt gigania, gnare?
 Istius hæc uis est hic geniusq; soli.
 Non illo finit is nasci bona semina tractu,
 Sic satus hic Christus pullulat ipse Sathan.

Ad Ruffum.

Cum Latia ignotus latitarem nuper in urbe
 Vni me uolui credere Ruffe tibi,
 Quod cum Germano sis sanguine nata propago,
 Speraram patrie te meminisse tue.
 Sed dubie bene consulit fortuna saluti
 Quod tua non oculis obtulit ora meis
 Postq; Romano uideo te uiuere more,
 Christicolaq; neci tradere uelle uiros.
 Summa sit impietas ac ultima meta necesse est,

Nulla

LIBER

Nulla magis fertur Teutonius esse fidesse
Ad Martinum Lutherum.

Non magis incestæ mala scribas nomina Romæ
Diuulgesq; libris magne Luthere tuis.
Tres tantum Patricos uni dat Papa galero
Nunc igitur castos non reuerere patres?
Ad Eobacchum.

Impia Romanos quid conciliabula dicis,
Quæ nullum timeant esse putentq; deum?
En modo cum sancto decreuit Papa senatu
Non animas nostras post sua membra mori.
Ad Eobanum Procum.

Me quoties uisis dicta acceptaq; salute,
Ecstinas alio meq; ualere tubes.
Sic quoq; gustatis Nili canis aufugit undis
Nunquid ut hinc abeas huc Eobane uenist?
Ad Gerilacum Vigandum.

Inter præcipuos mihi sodales
Non extrema colende pars Vigande,
Quem fidum mea sæpe res amicum
Sensit, quem Clariz colunt sorores.
Natorum ecce duos tibi meorum,
Hunc gaudentem equitare Lucianum
Illum plus studio & libris Philippum,
Dignos nominibus suis ephœbos
Si mutent ea mutuo, Rogabis

Quid

OCTAVVS.

Quid portens, nihil, imò te petitum
 Aduentant, neq; credo te negare
 Promissam toties mihi capellam,
 Que plenas referat domum papillas,
 Enxam quia iam puto, & dedisse
 Noxæ spem sobolis duos gemellos
 Qui buscum mea lusitet puella,
 Cur illud mihi sit pecus pudori,
 Quod summo ubera præbuit tonanti?

Ad Principem Philippum.

Morus, & is monachus uerbiq; acerrimus hostis,
 Præceptor fuerat elare Philippe tuus.
 Tu tamen ab similibus nihil hunc imitaris alumnus,
 Qui sapiens & pius es, rarsaq; monstra fugis.
 Certum igitur facili genio fauoreq; Christo
 Hoc tibi doctorem cor tribuisse deum.

Ad Hermannum Buschium.

Non satis Aonios quod dat tibi Musa lepores,
 Dat lepores etiam uirgo Diana suos.
 Quis putet inæstam Buschi te ducere uitam,
 Casta cui facili numina dote fauens?

Ad Eundem.

Si potes aræta pati miseri gurgustia Cordi
 Mox ades & leporem sparge lepore tuum.

Ad Decium.

Offert egregiam facilis tibi luno puellam

L I B E R

Tu tamen hanc dubia ducere mente times,
 Iratam caue ne facias tibi, suadeo, diuam,
 Ne semel infœlix ut Scarabeus agas.
 Qui per odoriferum tot flores transuolat agrum,
 In fœdum sidens decidit inde finum.

Ad Capum.

Ad me quæ tibi litteræ feruntur
 Tanquam ad te fuerint datæ resignas,
 Et Pætum male te uidere deinde
 Causaris, ueniamq; deprecaris.
 Verbis forte fidem tuis haberem,
 Donaremq; tibi, nisi queratur
 Factum multus idem sibi sodalis.
 Qui Lynceus alius uides acutum,
 In cunctis tibi prospicisq; rebus,
 Hic te Phinea & Oedipum putemus?
 Si post hac male sic uidere pergis,
 Ne iuxta male & audias caueo.

Ad Plautum.

Num tua uina putem stupido uile scere uulgo?
 Qui miror quod non plus ea cara licent.
 Cum fuerim multis toties expertus in agris,
 Certa quod ad clausas sint medicina febres.
 Apophthegma Morionis.]

Quidam morio, cum suum uideret
 Tristari dominum, rogare caussam

Capit

O C T A V V S.

Cœpit, cui simulans iocansq; Primaps
 Sum, respondit, inops pecuniarum.
 Tum sic morio, magnus uspiam Abbas
 Fias, aut tuus esto ture questor.

De Guntero.

Scribens Ausonia Gunterus ab urbe salutat
 Omnes affines congeneresq; suos.
 Præter, qui rabidi sectatur dogma Lutheri,
 Hunc iubet æternos ille ualere dies.
 Scilicet hoc tam cordatum sine fraudeq; peccus,
 In mores potuit uertere Roma suos.
 Sic lyricum constat recte æcuisse prophetam,
 Cum prauis fies prauus & ipse uiris.
 Qui cupis ergo pius Christo te dedere cultor,
 Quam potes hac properans è Babilone fuge.

Ad Marcum.

Apposite quoties gustat Matho pocula lore,
 Se meliora unq; musta bibisse negat.
 Corruptum credas, sed non est, Marce palatum,
 Sic amat assuetis quilibet anser aquas.

De Conso.

Interrogatus hospes an senem Consum
 Cognosceret, respondit, is mihi est socrus.
 Non barbare, sed dixit ille Romane.
 At quo modo, qua regula, roges, non est
 Sux uir imò Consus uxor uxoris.

De Epia

L I B E R

De Epigrammatis suis.

En mea nocturni rodunt epigrammata mures.
Non sapit hæc quisquis lector amara putat.
In Cupienum.

Hancubi mendicus uenit Cupienus in urbem
A patriæ profugus sedibus erro sue,
Annua uiginti fuerat stips pacta coronæ
Hæc se tunc Phrygium credidit esse Mydam.
Inde quadraginta, sexaginta inde poposcit,
Mox centum, nec adhuc est satiata sitis,
Non contentus erit, quamuis tria milia dentur,
Qualis erat nondum desijt esse lupus.

Ad Plautum.

Maxima suspicio est magicas quod noueris artes,
Tres coemens uini sex facis inde cados.

Ad Hermannum Buschium.

Mecum nobilis & diserte Buschi,
Luge, fle, lachrymare, condoleq;
Indignas miseri uicæ Cratonis,
Quem sanctissimus ille gloriator,
Crudeli nimium seueritate
Execrabilem abominationem
Inferno modo destinauit Orco.
Quod tam grande, roges, scelus patrarit,
Cuius pura fides piūmq; pectus
Cunctis nouit Hæstie colonis

O C T A V V S.

In sanctum graue spiritum profecto.

Quod nec mille licet sacris liceat,

Præsens nec ueniens dies remittet.

Quod? nos ille colit suos amicos.

Ad Orthum.

Orthe uir hic, rabidum quem tu iam fors an Orestem,

Atq; sua captum Penthea mente putas,

Se sacri plenum fert numinis esse prophetam,

Qui negat hoc Stygi est filius ille Iouis.

De Galbula.

Forte rogatus heri uinum mihi Galbula misit

Gustandam hœminam de meliore cado.

Quam puer ut subito diffunderet impete Dauus,

E pleno salijt gobius ecce scypho.

Quid me falsa putas lector mendacia sari?

Natali potuit uiuere piscis aqua.

Epitaphium Missæ.

Præteriens hospes uacuum mirere sepulchrum,

Et que nam maneat funera forte roges.

Cunctorum genitrix et nutritrix Misæ malorum

Debuit hac condi, dum moreretur, humo.

E nostro tamen hæc adeo disparuit orbe,

Vt reliquum uideas illius esse nihil.

Hinc agrum patulo Papatum expectat hiatu.

Fallere quem simili nos ratione uelim.

Ad Quendam Fusorem.

Q.

Hactæ

L I B E R

Hactenus hic omnes uos stannea fundere uasa,
 Temperet ut plumbi septima libra, refers
 Sat bona materia est, credo, sed non bene mixta,
 Externa tantum plumbea parte patent.

Ad Achantum.

Languidus esse tibi zitius num creditur ille?
 Ipsi qui cursu ardet Achante Lano.

In Effigiem Prin. Philippî

Hic est ille tuus bellatrix Hæssia Princæps
 Apta cui ad pacem mens & ad arma manus.
 Inclytus illustri maiorum gente Philippus,
 Stemmatis æternus splendor honosq; sui.
 Quanta uide ingenua maiestas fronte renidet,
 Quam pius humano uultus in ore sedet.
 Quodq; supercilium terret, que gratia ridet,
 Ceu mixti Charites Mars & Apollo forent
 Quis non intutus ueneretur ametq; colonus?
 O sælix, dominus cui suus ille, solam.

Ad Plancum.

Falsa caue nobis per lusum nomina fingas
 Pro factis demus ne tibi uera tuis.

Ad Drusum.

Sex sceni totidemq; Druse fasces,
 Et ter quinque date cubos auenæ
 Pro meo mihi computas caballo,
 Non tota est ratio, deest quod addas

ipsum

OCTAVVS.

Ipsum nempe finum quod ædit idem
Ieiunus biduo meus caballus.

Ad Salinum.

Quatuor assiduis hæserunt litibus annos
Hinc diues Thamiras, indigus inde Lycon.
Queris uter uicit? quasi non, quod ius sit armis,
Et spectus iacat pauper ubiq; scias.

Apophthegma.

Dux suam neptes auum salutatum
Venero, quas blanda senex facie accepit.
Ille, rogatus, quæ puellulæ? dixit,
Hæc filiæ est scio, illa filij credo.

Ad Aldum

Factum te dicunt præfectum sancte sacerdos
Gratulor agricolis terq; quaterq; tuis.
Quod salua, sibi quam sperant post fata, salute,
Solas illorum depopularis opes.

Ad Lamprium.

Magnificos titulos tibi, conspicuamq; salutem
Poscis & in primo uis residere loco.
Illos non tibi sed uerbo cupere inquis honores,
Cuius præcipuam te profiteri tubam.
Credo, sed impatiens & auarus, & inuidus idem es
Hæc age quid talis nomina laudis habent?
Feralem licet exueris de fronte cucullum,
Qui tamen ante fuit corde manet monachus.

L I B E R

In Ambitum.

Ambitus quod non damus, indignaris, honores,
Quis, sibi præreptum quod uidet esse, dabit?

Ad Pætum.

In libris quæcunq; meis ego crimina taxo.

Non secus ac in te sint ea dicta rapis.

Isto te fontem facis incautissime pacto,

Indicioq; reus proderis esse tuo.

In multos roto saxa canes, quicunq; feritur,

Se querulo latrans indicat ille sono.

Ad Caponem.

Expertissimus omnium magister.

Vis dici simul & Capo uideri.

Hoc uere facis optimoq; iure,

Expertissimus omnium es magister.

De Camullo.

Intrat languida sentio senectus,

Caligant oculi mei, quia inter

Extremos male iudico colores.

Omni qui piæ sepiæq; succo est,

Et fuligine nigrior Camillus

Errami est mihi candidus putatus.

Ad Eundem.

Falsum nomen habes sed esse uerum

Hac posset ratione, si supremas

Que sunt ante duas gemella Lamda

O C T A V V S.

Truncantur, coeantq; parte summa,
 Ut ni fiat, & inde tu Caminus.
 Quare sic potius uocaris audi,
 Apparente foris colore candes,
 At fuligine plenus intus horres.

Ad Dardanum.

Quae bona sunt creta, contra carbone notanda,
 Illaudata & quae sunt mala, uulgus ait.
 Optima sint igitur tua Dardane uina neasse est,
 Quae duplici creta bis soluenda notas.

Ad Mathiam Herdenium.

Sanctarum Herdeni tua saepe peritia legum
 Obtinuit causam iure fauente meam.
 Nullaq; patronae uoluisti praemia lingua,
 Imo maiorem pollicitaris opem
 Ut memor hoc sciat officium sine fine uctustas
 Iussit in Aeuos Musa referre modos.

Ad Hiarbam.

Elatum qui te dicit mentitur Hiarba,
 Omnis, ut elatus sis, quia turba cupit.

In Cytharam.

Doctos fides decet uiros
 Quas dum recusasset, statim
 Putatus est indoctor
 Doctissimus Themistocles
 De Melanthio

L I B E R

*Impius Ampulle fuit ante Melanthius, at dum
Iam data uacca, sacro est sanctior ille Petro.
In imaginem Ioannis Baltheri.*

*Hac se casta domi solatur imagine coniunx,
Baltherum quando non habet illa suum.
Cui similes quoties uidet esse per omnia uultus,
Expectat uiui mutua uerba uiri.*

Ad Principem Philippum.

*Es florens etate puer clarissime Præcæps
Sed uincis canos mente manuq; uiros
Imò te seruata pium uocat Hestia Patrem
Et colit Augustum Musica turba suum.
Pulchrius hoc decus est, quàm si porrecta tyrannis
Omnes subijciat totius orbis opes.*

Ad Collegas Professores.

*Vos omnes rogo candidi sodales,
Et sacri quot in hac schola Poetæ,
Collegæq; mei, & pares amici,
Cum summo profite mini fauore.
Tu primum integræ eloquensq; Sæpphe
Sacræ præcipuum decus cathedræ,
Post hunc inclyte stirpe & arte Buschi,
Et tu Cæsareo perite iure
Ferrari, atq; diserte Lonicæ,
Græiarum noua fama litterarum,
Hebrææq; Sebastianæ linguæ,*

OCTAVVS.

Et clarissime tu Deci, simulq;
 Omni felle carens Renarde, tuq;
 Asclepi, & Proce, cæteri; cuncti
 Ingens copia, principem Philippum
 Dignum herou perhennibus Camenis,
 Mecum Picro leuate canu,
 Exemplumq; sequi meum studete,
 Imò diuite me præite uena.
 Tantum est grande nefhas uirum taceri,
 Cuius præsidio ploque fõtu
 Doctæ iam melius canunt Sorores.

Ad Quendam Amicum

Quod non hoc quoque te uideas in carmine sæuis,
 Quo nostræ quedam nomino membra scholæ,
 Cum tamen hic summus, quod ais, primusq; professor,
 Deberes illo maxime honore coli.
 Paræ precor solos uersu prosaq; ualentes
 Huc cito, quos inter num cupis esse uiros?
 Illis qui studijs acerrimus hæctenus hostis
 Entheus assurgas ad grauiora sophus.
 Si tamen hoc adeo cupis innotescere pacto,
 In libris etiam deinde legere meis.

In ingratum Discipulum,

Doctis omnibus à uiris probatus
 Vt doctissimus ille Lonicærus,
 Indocto tibi non placet tyroni?

L I B E R

Hoc quis iudicium malignus hostis,
 Nostri Gymnasij inuidente corde
 Suggestit? neq; enim tua Minerua
 Id prodit, puto, qui quod inter alba
 Sit discrimen & atra non prae-hendis.
 Forsan subdolos ille Gallograecus
 Ingratus sciolus suis magistris
 Largitisq; stipem pijs amicis?
 Huic, quicumq; sit ille, ut obsequaris,
 Contemne, & satur inuide, licet,
 Mendaci modo pone freno lingua
     In Gallograecum.
 Nullum, quod scabies scateas, causabere uictum,
     Est alia illius quae mihi causa patet.
 Temere te nostras audiuit Apollo Camoenas,
     Et Marpurgiacae non bene uelle scholae.
 Id patiens aegre deus, haec qua crimina poena
     Vleiscar, quis erit sat cruciatus ait?
 Quas ego, quas socius chorus & Triconia sedes
     Incolit, & tanti candida turba uiri,
 Tu miser infami conspergis hominum labe,
     Et mea non alio pectore dona capis?
 Dixit, & ex alta uoluit te glubere pinu,
     Stulticia tulit haec Marsia fata sua,
 Vidit id assistens pro teq; Minerua rogauit,
     Ac fatuo dixit parce precor Babyi.

O C T A V V S.

Tum deus, haud impune tamen mihi prorsus abibit,

Seruatam uexet pessima psora cutem.

Ad Ioannem Ficinum.

Aeditus ex atauis Maccenas regibus olim

Se dignas habuit principe diues opes.

Vtq; tui iam nunc te arnumus esse Philippi,

Cæsaris ille sui gratus amicus erat.

Cum multis tamen hoc aliorum milibus æuo

Lethæis tacitus forte lateret aquis.

Ni sacri meritum celebrassent carmine uates,

Esset & Aonijs condita fama libris.

Perge igitur profugas Ficine iuuare Camœnas,

Quæq; nouæ datus es siste columna scholæ.

Sic ultra supero quod diuus in æthere uiues

Hic tuus æterna laude uigebit honor.

Ad Hermannum Dornbergium

Musas alloquitur.

Quis nouus hic cultus, quæ tanto gaudia plausu

Aonides, quo nam tenditis ire, deæ?

Debentem ceruis nomen properamus ad aram

Insignem fabrica stemmatibusq; domum

Nobilis hic Dornbergiacis maioribus heros,

Conuiuas dudum nos cupit esse suos.

Post clarum multis ex milibus ille Philippum

Vnicus est nostri cultor honosq; chori.

Cætera nos hominum sex auersatur & odit,

Q 5

Proq;

L I B E R

Proq; sua rabie barbariaq; fugat.

Ad Eundem.

Aonie montes, sylvas & iustra sorores,

Sed magis efflata numina cordis amant.

Non igitur mirare quod hæ tua tecta frequentant

Pro uotis qui hæ habent, teq; locumq; suis.

Ad Philippum Melanchthonem

pro Eodem

Admirande Philippe mi Melanchthon,

Præstans albicolæ decus palestræ

Tantæ laudibus eruditionis.

Quidam sanguine literisq; clarus

Synære pietatis atq; recti

Adsertor, lepidissimus honorum

Congerro, grauis hostis impiorum,

Fœlix coniuge prole rebus heros

Dornbergis satæ patribus propago

Splendens fama suæ nitoreq; gemis

Hermannus Claræ cohortis hospes

Ceruinum colit hoc in orbe montem

Insignem fabrica situq; sedem.

Hic te Pierio calcens amore

Miratur stupet, uniceq; quoddam

Ceu numen, ueneratur osculatur.

Virtutesq; tuas tuasq; doctes,

Te magnus quibus obruit creator,

OCTAVVS.

Pleno prouehit inquietus ore.
Illud te uolui Philippe scire,
Vt, si quando per ocium uacarit,
Et fidos habeas tabelliones,
Huic scribas, et cum benignus inter
Vel primos numeres loæsq; amicos.
Fauæ Tenariæ mihi dehiscant
Si non dignus hic est tuo fauore.

FINIS.

LIBER
EVRICII CORDIEPI
GRAMMATVMLI
ber Nonus.

Ad Georgium Sturcium.

Dic intonse mihi, qui conspicias omnia, Phœbe,
Mœcanas quid agat Sturtius ille meus,
Qui ualeat toto quod non mihi mittitur anno
Crebra solens istinc ante uenire salus.
Num tuus ille tuo cultor sub numine languet?
Fac saluum doctis hunc tue are uris.

Vtq; sacro æternum sanxisti carmine nomen,
Integra sic medica pyxide membra foue.
Ad Ioannem Ruum Nordeccensem.

Cum legerem laevis disiecta epigrammata chartis
Inq; librum uellem scribere queq; suum,
Increpitante lyra curuoq; apparuit arcu,
Et uellens aurem sic mihi Phœbus ait,
Num tantum poteris committere perfide crimen,
Hæc, tibi quod faciles, gratia, dicto modos?
Quod, cum non dignos toties celebraris amicos,
Nullus adhuc cœpit, uel breue lemma, Ruus.
Qui mea prosequitur flagranti munera uoto,
Atq; patrocinio prouehit usq; suo.
Si nescis illo pius instigante Philippus
Hic profugum sisit meq; chorumq; meum

SERVANA

N O N V S.

Seruandisq; suos doctis instaurat honores
 Hac magnis posita sumptibus urbe schola
 Pro tantis meritis, si quid sacra carmina possunt,
 Mando Ruum celebri uiuere laude meum.

Ad Georgium Nucleum de Vro.

Est hac te maior pie musicus urbe Georgi,
 Id tamen ingenij dixero pace tui,
 Humanas tantum tu mulces cantibus aures,
 Quando canit brutos allicit ille sues.

Ad Marsiam de Eodem.

Posse graui te fama refert descendere uoce
 Infra nescio quot, Marsia, Gamma tonis.
 Te tamen hic noster cantat submissius Vrus,
 Ipso quam longe culus ab ore patet.

Ad Erhardum Sneppsum.

Plurima turba tuo dicentis pendet ab ore,
 Qualis ab Alcida Galla corona suo.
 Nimirum placido qui misces utile dulci,
 Omnia plaudentis fers tibi puncta scholæ,
 Que tanto letata uiro sua gaudia prodit,
 Quod simul & linguas & pia corda colit.

De Tauro.

Promisit locuples porcum mihi pisaq; Taurus
 Accepi, sanctam prestitit ille fidem.
 Ambo dedit misso tantum sue munera, namq;
 Concise carnes indita pisa tenent.

L I B E R

Ad Eundem

Si tua quæ nuper misisti munera nosti,
Tunc nondum notus Taure sodalis eras.
Integra corda uolo si non sint integra dona,
Hæc animo ueniunt equiparanda tuo.
Si bona mens fuerit referenda est gratia, si non,
Perditus est porcus, perditus est & amor.

De Quadam puella.

Cum quædam, cur sim barbatus, uirgo rogaret,
Hoc dixi uultu territus hostis abit,
Tunc illa, id falsum tibi uel me teste probabo,
Quæ glabra tuta fui, facta scd hirta petor.

Ad Labeonem.

Qui totos panes & totas ingeris offas,
Quis tibi cultelli, quem pctis, usus erit?

De Eodem.

Sorbuiuro patulam Labeoni porrige uannum,
In tantis faciet nil cochleare labris.

Ad Ioannem Ficinum cui

capream dedit.

Nuper in his medicas quæreni montibus herbas,
Obtulit hanc cursu fessa Diana feram.
Ficiniq; tui sociæ, da dixit, amicæ,
Namq; mei fuit hæc gloria prima chori.

Ad Decium.

Nuper Calchographo Deci triphono

N O M V S.

Commendans Canius suos libellos
 Vanales fore prædicauit, illud
 Verum dixit, in omnibus tabernis
 Prostant, nec tamen unius est uiator
 Qui uel respiciat rogetue quami.
 Hoc si quid melius modo ualebit.
 Tunc illos reor optimos libellos.

Ad Ambitium.

Nulla succensum prorsus tentigine dicis,
 Sed sancto domini te generare metu,
 Quis modo uirginei stupcat miracula partus,
 En tua non aliud pignora semen habent.

Ad Hartmannum Ibacehum.

Si collibet potesq; dulcis Ibache
 Theologicum graui supercilium fronte
 Remittere, & poeticas pati nugat.
 Illo ueni sub uespere ad meam coenam.
 Pinguem tibi, ne rennuas, leporem ponam
 Quem candidus lepore condiet Snepphus.

Ad Ioan. Ficinum.

Aduena quisque fere sibi commoda tecta professor
 Elegit propriam consequiturq; domum,
 Natus in hanc terram sine limine Cordus aberrat
 Nec quid habet sobolem quo tegat ille suam.
 Ad tibi præcipuo foelix Ficine patrono,
 Conqueror, optatam fer miseratus opem.

Si tibi

L I B E R

Sic tibi quas uni complures contulit aedes,
 Impleat aspirans prole beetq; deus.
 Ad Erhardum Snepphum,
 Ingratum nisi sit, nisi sit tibi Snepphe molestum,
 Hoc conuiua tuus uespere quartus ero.
 Nulla premat uacuae te sollicitudo culinae,
 Imò consorti cura sit illa meae.
 Cum socijs leporem mecum portabo columbis
 His comes agnini pectoris ossa uenit.
 Innocuus castus simplex me uen'sq; dei hospes
 Qua sedet huic mensae conuenit ille cibus.
 Ad Auernum.

Cetera doctorum quem concio temnit & odit,
 Hunc mihi tu laudas semper Auerne uirum;
 A te non cupio bonus expertusq; uocari
 Si sic iudicium fallitur usq; tuum.
 In tabulam Prin-Philippi.

Perfecta hac tabula dubitans hærebat Apelles
 Pingenda menti quam daret effigiem.
 Omnes in medio uirtutes aliger Hermes
 Duxit, & hic ait est illius archetypus.
 Ad Quendam Gallum.

Nuper ad eximium quæ lusi carmina Snepphum
 In te quòd sit in his Galla corona, rapis,
 Alcidenq; putas turpi te nomine dici,
 Inde nouus furor est terribilesq; mine,

N O N V S.

Esse tuus tandem stultissime desine lector

Nec tali frustra suspitione fure.

Hec quoniam nullus credet tibi congrua lector,

Cui uires saltem iam pauere tue.

Nil siquidem minus es quam Gallicus Ogmus ille,

Cuius tam uacuum cernimus esse scholam.

Ad Ioannem Ficinum.

Ficinum] faciles meum Camoene

Aeternis celebrate cantilenis

Qui tanto studio, fauore, uoto,

Hic uestrum cupit emunere cultum,

Nascentemq; scholam tuetur ornat,

Et ne, quod malus impiusq; quisq;

Exoptat, subitam trahat ruinam

Suppositis columen resistit armis.

His æquas meritis referte grates,

Nescit digna cani latere uirtus.

Ad Franciscum Lambertum

pro missis in Apocalipsim

Commentarijs.

Illo quo mittis capio tua munera corde

Que mihi quam bona sūt tam quoq; grata placēt.

Impetuosus eras ferme omnibus hactenus hostis

Et poterat mores uincere nemo tuos.

Nunc patet illius fuerit que causa furoris,

Rem tibi cum diris ærno fuisse feris.

R

Et que

L I B E R

Et quæ multa tuam uexarunt phasmata mentem.

Hæc rabidum facrem Penibea quemq; sophum;
Excusata igitur tua sunt conuicia, sicut

Quem titulo præfers gesseris inde uirum.

In Quendam eorundem Commen-
tariorum sugillatorem.

Quod sacæ afflato sibi Christi spiritus insit,
Iactat qui tantum condidit autor opus.

Et tu subsannans potes id contemnere lector?

Quod referat patris cor arebrumq; sui-

De impostore Medico

Impostor medicus quales rudis Hæssia tantum

Miratur, sacras constitit ante fores,

Et sua iactauit stupida magnalia turba,

Cuiq; malo certam pollicitatus opem.

Audijt hæc adstans & ei, heus tu, rusticus, inquit.

Magne tua Doctor me precor arte iuuua.

Erramem infœlix amisi nuper a sellum,

Da quod, ut inueniam, si medicamen habes,

Adautans medicus decerpta lathyride grana

Mox dedit, hæc patulis glutijt ille labris.

Fide domum repetens subito cita uiscera motu

Sensit, & in medio est sæpe solutus agro.

Hic ubi post quoddam desedit forte salictum

Aspexit pasæns cominus ire pecus.

Tum quanto potuit letatus coepit biatu,

N O N V S.

O magnum, Deus huc quem tulit ipse, solum.
Sic æbre indignis parit ignorantia nomen.

Doctus apud faros sordet Apollo uiros.

In coniuratos Episcopos.

Cum summo Hestiacus deberet iure Philippus.

Posset & inuicta uos abolere manu,

Et tamen ob miseros, qui nil nocuere, colonos

Abstineat, qualem creditis esse uirum?

Nunquid quam patrias pietatem admisit in urbes,

Factis ostendens exhibet ille suis?

A qua mitrati uos tam procul estis Iudæ

Quam modo uictores non faceretis idem.

In Eosdem.

Extremæ fuit hoc malignitatis

Contra uerbigenam ferire Christum

Ipsis Genibus & feris Tyrannis

Execrabile foedus, impij hostes.

Et cunctos semel illius fideles

Clam iunctis abolere uelle bellis.

Ast immanior impudentia illa est

Id notum modo ubiq; constitutum

Nulla fronteq; conscientiaq;

Tam constanter & improbe negare.

Hæc uestra est pietas fidesq;, qua uos

Pastores deat eminere nostros?

Ad principem Philippum.

L I B E R

Iam uires uidere tuas clarissime Princeps
 Iurate contra phasq; piūm q; mitre.
 Proq; suo, quo te studuerunt perdere, bello
 Exoptant pacem, sors ita uersa, tuam.
 Nec tu difficili, tua que clementia, corde
 Accipis obstrictam foedere dasq; fidem.
 Vis que Picrius dico presagia uares
 Credere? mendaces experiere uiros.

Ad seipsum de Eisdem.

Que mala te uexat demens insania Corde.
 Quid iuuat huc doctas sollicitare deas?
 His inferre uiris aliquem te rere pudorem,
 Qui pulsa frontem perfricere fide?
 Et qui non alio Christum uenerantur honore,
 Bubones auarps quam solet ipse suos.
 Nulla quibus iusti uel honesti cura superstat,
 Quiq; locant uno phasq; nephasq; gradu.
 Nec uaga que uoluit per mundum fama morantur,
 Ut saluas inter luxurientur opes.

Ad Friderichum Betam.

Non caussa Frideriche mea sic Beta superbi,
 Nam gratum facies hoc mihi more nihil.

Ad Hermannum Buschium.

Tot mihi das multo tibi partos arc libellos,
 Ut studijs adsis docte Poeta meis.

Ecce tamen hæc nullum tibi munificentiæ damnum

Diues

N O N V S.

Diuus enim caput est bibliotheca tuum.
De intemperantiæ noxa.

Perpetrata Venus torpente libidinis æstu,
Absq; siti potus & cibus absq; fame.
Hæc tria morbosum faciunt succumbere corpus,
Hæc fugæ si longos uis superessedis.

In Alinum.

Te meus ignotum uexit super æthera uersus,
Et placido poteris id bene corde pati.
Nunc ubi perspectum proprio te pingo colore,
In me uesano turbidus ore fremis.
More tuo facis hoc mera qui mendacia semper
Diligis, & uerum tetrius angue fugis.

Ad Lycium.

Indignante Lyci uideo te pectore ferre;
Quod sis non alio cultus honore mihi.
Cum claris auctum titulis te præpete cursu
Eleuet in summam iam dea coeca rotam.
Para mihi precor, hæc sapiens peccata cauebo,
Ex me non alios metiar inde uiros.
Qui quocunq; solet mecum fors ludere uultu,
Idem permaneo Cordus ut ante fui.

Ad Leningum iocus.

Nulla tibi proles domina est Leninge marita,
Non est quod fortem te probet esse uirum.

Ad Decium.

L I B E R

Quòd sua Franciscus tibi commentaria misit,
 Debetur sancto gratia magna uiro,
 Si malus (ut quidam fertur dixisse) libellus
 Sæpe potest multis utilis esse modis,
 Quanta putas illud tibi comoda ferre uolument,
 Quo melius dicit, qui dedit, esse nihil
 Ad Hermannum Buschium.

Franciscana tuos in commentaria uersus
 Legi, uenalis frondea ferta meri.
 Maximus es, ærtum est, quem fert Germania uates,
 Quem colit Aonius conælebratq; chorus.
 Non tamen iste suo est laudatus carmine codex.
 Nam cantari alijs debuit ille modis.

Ad Othonem Schlesum.

Vis ut Apollineo uates præconia cantu
 Pontificis ælebrem dulcis amice tui.
 Quæ refer? an multo partum sudore galcrum,
 Quæq; grauat pressum gemmea mitra caput?
 An noua, quæ instituit posito collegia templo,
 Quosq; tot Hallensi fœcicit in urbe deos?
 At nosti præsens quod talia rideat æuum,
 Et fatuam uocet, hæc qui modo curat, anum,
 Publica si scitor quid nam mihi fabula narret,
 Respondet dignum uersibus illa nihil.
 Et non Pterides debent possuntq; sorores
 Nec genij est tandem dicere falsa mei.

Ergo

N O N V S.

Ergo age si quid tu nosti laudabile scribe:

Vt data pangendis ansa sit inde modis.

Epitaphium Ansercula.

Quod iacet hic finus? dicta olim Ansercula uirgo,

Que prope e mortis caussa? nefanda Venus.

Que, dic, illa? pijs fari pudor auribus horret,

Num Florentinam dicis? ea ipsa fuit,

Quo tantum patrante scelus? regnauit Tridenti

Præsule. phub sanctas ille ne pascit oues?

Hac modo mirati proceres uirtute coruscant,

Qui contra Christum stantq; fremuntq; decum.

Illasacri iudex uerbi num turba minatur

Infames, quibus est, dignior ipsa rogos?

Ad Capum.

Qui multo loqueris Cape uerbosissimus ore

Qua cassum uerbo te ratione ferunt?

Ad Delium.

Quis ille sit meo, rogas, Capus in uersu,

Non alius id quam quem uocabulum signat.

Nunc litteratum scire te uirum eredo

Quod impotens intelligatur hoc Gallus

De conuiuio suis.

Conuiuas medicos euangelicosq; sodales,

Excepi tenui (mos meus ille) cibo.

Vtraq; magnificum quia tenuit turba paratum,

Hec presens animæ, corporis illi malum.

R + In Cōs

L I B E R

In Commentaria Naficæ.

Naficana uides amice lector
 Commentaria, maximum uolumen,
 Quæ quam sint bona tute iudicabis,
 Nam peruoluere non mihi uacauit,
 Ast hæc ipse, quod audio, met autor
 Paulinas supra Epistolas, & omnes
 Antiquosq; nouosq; ubiq; libros
 Commendat, probat, euehit, locatq;
 Sacris proxima biblijs, quid hæres?
 Corrugasq; tuam subinde frontem?
 Si sancto nequis huic Dei Prophete,
 Vano credere qui potes Poete?

Ad Adamū Cratonē de Papa Catello.
 Sancta sacerdotum tandem connubia credo,
 Et Christiana comprobo,
 Nec puto mitratos his inde resistere patres,
 Tales ubi iam nuptias
 Ipse (quod haud unquam uidit Germania) Papa
 Sua colit presentia.

Ad Eundem Papam Catellum
 Heu miserande pater, nudo nunc pasceris offe,
 Et tibi sub mensa uix recubare datur.
 I nunc & uetita manda ieiunia carne,
 Et summo iacta te residere loco.
 In deformē & superbam famulā,

Si quo

N O N V S.

Si quo plus magnum quid præstet, plus quis amatur.

Cur nemo famulam te cupit esse suam?

Cum pauperrima sis & deformissima uirgo,

Maximare, quòd adhuc esse superba potes.

De Phalisco.

Theologica uertiginosus à coena

Sermocinaturus Phaliscus ascendit,

Et cum diu clausis grauatam oculis frontem

Mulsisset, hoc exordiens modo fari

Sitij & nihil dedistis mihi bibere, inquit,

Simulq; nauseante pronus è uentre

Sex pridiane crapule uomuit libras,

Qualis Phaliscus ille concionator?

Suum ipse qui statim redarguit uerbum.

Ad Othonem Schlesum.

Fere omnium, qui sunt ubiq; diuorum

Relicta legit ossa præsul Albertus,

Multoq; clausa monstrat auro & argento,

Quo pulchrius spectaculo nihil uidi.

Sed tres adhuc abesse uirgnes diuas

Queror, Fidem, Spem, Charitatem, eas miror

Cur negligat, cum maxime tamen his cultis

Fundata Christiana religio sistat.

In imaginem Alberti Episcopi

copi Maguntini.

Quod potuit summa clarissimus arte magister

L I B E R

Picta Maguntini præsulis ora dedit.
Intima quæ mens est illius, qualcq; pectus.
Egregie factis exhibet ille suis.

De Gallo.

Non reor exosum linguas contemnere Gallum
Quis idem plures ore habet ipse suo.

Ad Othonem Schlesum.

Pium cor offert & bonam uoluntatem
Episcopus tuus in repullulans uerbum.
Monitus, suos ut inter aureos diuos
Fidei uelit Speiq; Charitatisq;
Meminisse, quo nam sint sitæ loco querit,
Ut inde lata posset ossa inarare.

Dic optino patri nihil magis illarum
Supersesse, præter uana nomina, & tantum
Constare, primo eas salutis exorta
Vixisse, in impiuq; mortuas Roma.

Ad Petum.

Non exis nisi te comitanti pone ministro,
Idq; ideo, dicis, quod male Pate uides.
Si uerum est, non ille sequi, præcedere debet,
Transmissum furor est si retro monstrat iter.

Ad Sebastianum.

Paucos docte Sebastiane uersus
In pictam faciem tuam, & deinde
Dum nouis iacres nuæc maritus,

N O N V S.

Festinis cecini tibi Camoenis.

Horum terq; quaterque iam petiui
Exemplum, ut, quota pagina, adderentur

Aedendis Epigrammatum libellis.

Sed tu, ceu tibi sordeam, quod oro

Es surda nihil executus aure.

Hoc quid suspicor esse? num pudet te

In nostris celebrari libellis?

Quod multus cupiat decus mereri,

Ex his si cupis eximi, uidetur

Exemptus quoque corde Cordus esse.

Ad Eundem.

Vt mirus sit oportet ille pictor

Qui doctissime te Sebastiane

Plus prima niue candidum sodalem

Sic carbone nigro potest referre.

Ad Eundem.

Vis ophthalmicus ut tuas celebrem

Iucundissime nuptias sodalis,

Te famæ uideo meæ fauere.

Ex uili quia Cherilo cupis me

Smyrnaeum fieri repente Vatem.

Esto, sobrius abstinentisq; uiuam,

Et iuris mihi me mei relinquant,

Hic qui conueniunt pares amici,

Cœcabit tua me tamem puella

L I B E R

Nam quis Lynæus, armiger uel ales
Hunc impune queat uidere solem?

Ad Eundem.

Iussa tuam Venus in templum deducere sponsam
Abnuat, & nexa noluit ire mora,
Mox percontanti causam rerum patre, dixit,
Mortalis diuam non uolo uincat homo.

Ad Eundem.

Pauperis exiguum Cordi non despicere munus,
Imò uide mentem, non data dona, meam.

Namq; suum infestus mihi Plutus denegat aurum,
Sed sacra quid maius Calliopea dedit.

In Principis Philippi Insignia.

Quòd sis illustrissimus & fortissimus heros
Ex signis uideo magne Philippe tuis.
Hoc rurule stellæ monstrant patuliq; leones,
Ser. fac id dicat post tua fata dies.

De Quodam Caupone.

Cum quidam hic celebres diuertet hospes in edes
Apponi iussit maxima uina sibi.

Quæ dum gustasset summis libata labellis,
Decolor amisso uappa sapore fuit.

Ille tamen superæ simulans mera nectara mense
Dandam, qua biberet fracta, poposcit aquam.

Audijt hæc adstans puer, & non est opus, inquit,
Octo cauens urnis nascuit ame pater.

De pue

N O N V S.

De Puerō in Lunam flante.

En uespertinam flatu restinguere lunam
 Paruulus hic credit fuisse petitq; puer.
 Magna hæc stulticia est, sed longe maior, idem quod
 Tentat in exorto sole mītrata cohors.
 Illa suapte olim cum tempore sponte faisset.

Hæc nullo hellebori discutietur agro.

In Vallum Casiliensis

Arcis.

Hostibus esse meis putor in superabile uallum,
 Noluerit custos, sum leuis umbra, Deus.
 Sim quota spes igitur, solus fiducia Christus,
 Hæc tua qui princeps te cta manere uelis.

Ad Franciscum.

Magna tibi est sacri Franciscæ scientia uerbi,
 Et facilis pleno pectore uana fluit.
 Vna cui in multum creuit Pandectæ uolumen
 (Hunc toties titulum per tua scripta citas)
 Quantumuis doctum superare uideris Othonem,
 Paruo pandectas ædidit ille libro.

Ad Eundem

Qui uix immenso pandectam collie finis
 Quantum pandectas accumulæaris opus?
 Insano fuerit fidentior ille Darete
 Qui magnis speret te superare libris.

De Vino Marpurgensi.

Aduer

L I B E R

Aduectum à Rheno Marpurgi ad moenia uinum
 Ferbuit, erupto profilitque cado.

Salua ipsum uoluit magis integritate perire,
 Quàm quòd corruptum perderet hic alios.

In Christianum Fortem.

Quàm non conueniens habere nomen
 Videris mihi Christiane Fortis.

Qui primo taratantare fragore
 Ducem deseris abnegasque Christum,

Abiectisque tuæ salutis armis
 Pollutum colis impius Bahalem.

Aut mores igitur tuos reforma,
 Aut sis perfidus Antichristianus.

Ad Ioannem Rhodurgum.

Si poteris sophica contentus uinare coena,
 Et Cordi nugas ferre salesq; tui.

Extremo conuiuia me am pete uespere mensam,
 Verbis non epulis te saturabo meis.

Ad Sodales.

Omnes adeste Musici cachinnones.

Omnesque uobiscum ciconias, sannas,
 Ronchos, sales, iocos, & auriculas ferre,
 Et liberorum quinque plaustra syllorum.

Amabiles habeo mihi domi nugas,
 Vobis meis quas exhibebo conuiujs,

Hac lege, ut unum quisque numulum ponat.

Gratis

N O N V S.

Gratis eas proferre delicias nolo.

Ad Eosdem.

En uobis lepidum nimis libellum
 Cuiusdam celeberrimi Poetae
 Missum Lypsiaca mihi usque ab urbe
 Quod primum uolo ferculum uorari.
 Si quem denibus id facit stuporem,
 Illius medicina porulaca
 Inferatur, Quid ohe quid ille risus,
 Quid uult sardonicus sibi cachinnus?
 Tam claram cohibete queso uocem
 Ne quis nos putet ebrios uiator.

Ad Eosdem.

Forte ante sex trieteridas fuit quidam
 Non inaelebri laude Lypsiacae Vates,
 Perenne cui Myricio manet nomen.
 Hunc maior auctorq; litteris autor,
 Dicitur Myricianus, iste praecellit,
 Et uos eum tantum uirum refutatis?

Ad Camitianum.

Egregios fama est istic emergere Vates
 Diuite quos aluit Lypsiaca uestra sinu.
 Hos mihi, si nosti, pie Camuciane saluta,
 Si modo synceros noueris atq; pios.
 Nullus ubi inflato tumeat sub pectore fastus,
 Si uana faciles ambitione uacantes

Heus

L I B E R

Heus caue ne facias, missus uenit ecce libellus,

Qui tales illos non ait esse uiros.

Sed plane aduersis infestos moribus hostes

Spargentis uerbi lumen ubiq; suum.

Hos ego non homines saluere, ualere iubebo,

Dum resipiscantes indoluisse sciam.

Ad Hermannum Buscium.

Barbara dicta fuit cuidam olim Lypsia Vati

Sed tunc non celebres protulit illa uiros,

Nunc uero quantos eduxerit aspice Homeros.

Et lege præclarum, quem æternere, librum.

Quid rides, strepero numeras quid carmina roncho?

Quid miseros homines terq; quater sonas?

Post adeo horrendos uultuq; minisq; Daretas,

Quos supera fudit mille Lutherus ope,

Ille triarius est, qui bellum finiet, ordo,

Et sua Belicolis ocia reddet haris.

Ad Lypsiam.

Quis non artifices tuos Poetas

Fœlix Lypsia ciuitas stupefeat?

Qui quinta regione septimaq;

Posunt hexametros parare uersus.

Quod non ille prioribus sub annis

Diuinus potuit Maro nec ipse,

Quo non doctior alter est, Homerus,

Ergo terq; beator quaterque

N O N V S.

Hoc quam Mantua tunc eoque Smyrna.

Tamis Lypfia Vatibus superbi.

Ad Apollinem.

Dic in tonse deus, tua quid tibi Lypfia fecit,

Quo tantum potuit demeruisse malum?

Vt tam ridiculis iuuet hanc temerare Poetis,

Qui uetus obscurent diminuantq; decus?

O cæcos homines, omni qui prorsus honesto,

Omniq; ingenio iudicioq; carent.

Des sanum precor his aliquando pectus, ut olim

Stultitiam uideant illachrimentq; suam.

Ad Micylum.

Trahta suauiter hunc tabellionem.

Iucundissima namq; dona, nempe

Cuiusdam tibi, quem uides, Poetæ

Fert perridiculum, Micylle, librum,

Fœtum Lypsiacæ nouum Mineruæ,

Quem, nullus nisi sit tibi lienis,

Ter æntum scio, conspues cachinnis,

Sat ride & lege, deinde litteratas

Per cenas properare hinc & inde mitte

Pluresq; exhilara tuos sodales.

Ad Lypsiam.

Mœsta tuum quid adhuc deploras Lypsia Caprum?

Talia qui melior damna rependet, habes.

Scilicet æqualem simili pietate Cochleum,

S Magnum

L I B E R

Magnum, qua stat adhuc Romula seſta, uirum.
 Hic quoque Tartareas ſi cras deſcendat ad umbras,
 Non poteris, quod ſis orba relicta, queri.
 Ecce duos alios tibi, maxima lumina, Vates,
 E gremio qui nunc emicuerere tuo.
 Qui cum magnanimo ſub prima etate Luthero
 Audem pugnaes conſeruiffe manus.
 Si ueniunt tanti uerno ſub ſydere fructas
 Qualia maturæ tempora meſſis erunt?
 Ad Papam.

Quotquot erant, qui te cuperent deſcendere, patres,
 Vindicæ Martini ſuccubuerere manu.
 Aſt nunc ecce duos iuuenes ſanctiſſime preſul
 Quæis ducibus decori reſtituere tuo.
 Tamis hæretico talis et uiribus hoſti
 Non citra ſuperam congregiuntur opem.
 Tam claris igitur ſe iactet Eliſter alumnis,
 Quæq; dedit tantos patria terra uiros,
 Leteturq; tua ælebris pietate Cochleus
 Hoſ bello ſocios implicuiſſe ſuo.
 Ad Lonicerum.

Hæſterna tibi Lonicere lucæ
 Dixi de æleberrimis duobus
 Quos iam Lypſia prædicat, Poetis,
 Poſt tot magnanimos duces ſubactos
 Hoſti congregiendiſſibus Luthero.

N O N V S.

Ficulnis tamen admodum macheris,
 Horum nomina uis tibi referri,
 At non, quæ fuerint, satis recordor,
 Et nussus liber est meo Micyllo.
 Hic illas Apinas lue s̄q; tricas
 Si legit, uereor, ne utrasq; ad aurse
 Crebris os lacerauerit cachinnis.

Ad Lectorem.

Quis iam Lypsiaco per suasum uate Lutherum
 In cinere & sacco pœnituisse neget?
 Et raso ueterem capiti imposuisse cucullum,
 Quosq; unquam scripsit mox reuocare libros?
 Tantaus in his lepor, & tanta est facundia scriptis,
 Flexanimis credas ipsius esse deæ.
 O utinam tales prodissent Rhetores olim,
 Exultet ut nasans hæresis illa caput,
 Non sicut indignis querere uel luctibus ordo,
 Quod tantas frustra sepe didisset opes.

De Eisdem.

Incusatus Apollo quod duobus,
 Istitis Lypsiacis fauens Poëtis
 Contra Christi. iam uirum Lutherum
 Hunc didicauerit impium libellum,
 Irato grauis ore se negauit
 Vllum noscere Lypsiæ Poetam.

Hassenbergij & Myriciani ad Cochle-

um, querela.

S 2

Insign

L I B E R

Insignes duo Lypfici Poetæ
 Et non nomine Rhetores minori
 Hasenbergius & Myricianus,
 Has tristes tibi mittimus querelas
 Vindex Romulci Cochlæe patris,
 Oramusq; tuo iuues misellos
 Nos patrocínio uocante causa-
 Quem tot mensibus arduo labore
 Scriptum misimus optimum libellum
 Multo crimine pessimo Luthero,
 Non dignatus (ut est superbus) ille
 Audito titulo semel uidere,
 Ne dum uoluere, maximis cachinnis
 Reiecit, temerariasque nugas
 Dixit, tam procul est adhuc, ut idem
 Persuasus doleat. Magis nefandum
 Audi dedecus. Hunc procaz iuuenus
 Accepit, miseris modisq; lusit,
 Illatam quia sordidam in latrinam
 Inuenio hic núnio notauit, & sic
 Spureis labibus illitum remisit.
 Ex his, quod male nos habet, diebus
 Merdosos rude nos uocat Poetas
 Vulgus, pone sequens & ipsa pubes
 Tacto contemerat luto, nec usquam
 Præ magno licet egredi pudore,

Hanc

N O N V S.

Hanc ignominiam malamq; famam,
 Tu compescueris statim & leuaris,
 Si præsens semel hac in urbe nostros
 Ad eues habeas seueriorem,
 Hæc quæ despuat ausa, concionem.

Est, audire, aliquid, grauem Cochleum.

In Epigramma, quod Oecolampadium uirgis cæsum traducit.

Cæsum ne uirgis Oecolampadium dicis?
 Hæc quæ tua est procacitas leuis, scurra,
 Adeo ne nullam, ô impudens, habes frontem?
 Ut nesciente conscientia & mundo
 Tantum audeas mendacium in uirum tantum
 Confingere, & tuis eum palam merdis
 Spurcare? quem surgens ubiq; iam Christus
 Splendere uult rutilam domus suæ lumen.
 Non tam sacrum Basilica sæuit in uerbum,
 Ut innocentes illius professores
 Tantis, ut hic tu fingis, afficiat probris,
 Imò colit ueneratur atq; sustentat.
 Quod si senatores in urbe uestrate
 Dignas tuis ausis dari uelint penas,
 Ipsum statim te publico in foro cæsum
 Cognomini superalligans equo licitor;
 Circumfluum iam susq; deq; per uulgus
 Produceret, sequente post uincitute,

L I B E R

Quæ, non uacantibus interim manibus, clamat
Lutulemus obruendus est luto Vates.

Ad Scipsum.

Ecquid tam nihili iuuat insanissime nugas
Vsq; adeo multis exagitare modis?
Quis furor est graciles, quos præstat temere, uermes
Armata pilis uelle Phalange sequi?
Non opus ut tantis feriantur Ephmera telis,
Quando suo tamen hæc sint peritura die.
Ista legens, tanti fieri, letabitur hostis,
Seq; uel infami nomen habere libro.

Ad Hasenbergium & Myricianum.

Magnam uos mihi gratiam feretis
Tam uersu ælebres meo Poetæ
Nemo uos genitos prius faciebat
At lectis Epigrammatis rogatur
Quis sit, quem quoq; scripserit libellum
Hasenbergius & Miricianus.

In Herbornum Aemulum Fran-
cisci Lamberti.

Grande in Franciscum te fers scripsisse uolumen
Hæc & uana tibi gloria parte placet.
Quinq; licet scribas magnorum plaustra librorum
Nil agis, his armis præualet ille tibi
Quare consilium fuerit temerarie nostrum,
Vel bene uel, si uis uincere, scribe nihil.

Ad Dea

N O N V S.

Ad Decianum de Adamo Cratone:

En hic quem petis alloqui Cratonem
 Præfectum Hæssie Episcopum, Quid hæres?
 Mitratum tibi forte & insulatum
 Auratoq; pedo, & rigente palla
 Insignem, & samula sequente turba
 Stipatum dominum & ferum tyrannum
 Esse ipsum Deciane credidisti.
 Talis Pontificæq; præfulesq;
 Romanus Babil exhibet, sed ille est,
 Quales Paulus Episcopos adornat,
 Humanus, facilis, pius, benignus,
 Castus, sobrius, eruditus, insons,
 Non turpis cupidus lucri, hospitalis,
 Omnes deniq; quas habere dotes
 Debet qui populum docet, minister,
 Pleno præstat is absolutus orbe.

Ad Ioannem Vicinum.

Quid tanto afficaris sapiens Ficine dolore,
 Tristicæ frærum pone modumq; tuæ.
 Nulla fata queunt unquam ratione moueri,
 Ibi mus hanc omnes, eum uocat hora, uiam.
 Quem luzes superare gnans Iacobus in arce
 Cum diuo fruitur perpetæ pacæ choro.
 Fœlici potius congaude Letus amico,
 Tantis, inuidia est, indoluisse bonis.

LIBER

De Iacobo Blanchenemio.

Blanchenemius hoc migrans Iacobus ab orbe,
Quid mea uesani funera fletis? ait.
Hæc mihi in æternam mors est quasi ianua uitam,
Viuere qui sperat non timet ille mori.
Epitaphium Eiusdem.

Sordide munde uale, pura nouus incola sedis
Rideo tam gratus quod mihi caræ eras.
Scilicet hanc quoties prius actæ confero uitam,
Sunt mihi deliciae luctus et umbra tue.

De Comitibus Spirensibus.

Mitrati proceres magno coiere paratu,
Qua patet irriguo morbida Spira solo.
Fortè rogas toto quid nam modo mense uoluerint,
Magnas res sacre religionis agunt.
Nam de seruando certatum est hæcenus esu,
Hoc quem Romuleus tempore Papa iubet.
Nulla sed in potu (iaceant modo pocula) lis est.
Nonne pium Christi spiritus agmen agit?

Ad Nemetes.

Reges, Pontifices, Duces, Barones,
Plena iam Nemetes fouctis urbe
Quod magno scio commodo esse uobis,
Ex illa quoniam celebritate,
(Si nil est aliud quod hic sit actum)
Tantum spero decus lucrumque quondam.

Aucto.

N O N V S.

Auctorum fore mercimoniorum,
 Ut uestros liceat uidere ciues
 Paruo tempore post negotiari
 Reges, Pontifices, Duces, Barones.

Epitaphium Matris Eobani

Hessi.

Hac quicunq; subis uiator audi,
 Notus toti Eobanus Hesus orbi
 Venit forsitan & tuas ad aures.
 Illius Catharina mater olim,
 Hoc sub aspice condor, id uolebam.
 Hoc me phas mihi iactitare nato
 Quo tota Hesia uate gloriatur
 Aeternum decus & perhenne nomen
 Extremos apud exteros habere.

Ad Quendam Episcopalem Sulicam.

A duce qui Christo nostrum cognomen habemus,
 Cur nusquam sequimur quo præt ille, rogas.
 Pauper erat, sed nos locupletes esse studemus.
 Pacificus, truce nos sumimus arma manu.
 Adiutor miseri, nos conculcamus egenos.
 Verax, in nostris frausq; dolusq; labris.
 Subiectus, domini cupimus nos culmen honoris.
 Castus, nos omnis spurcat agitq; Venus.
 Deniq; quaecunq; est illius cætera uirtus
 Aduersum in uicium transfuga turba sumus.

L I B E R

Nescio, sed toto fieri sic conspicor orbe,
 Et simili tecum sæpe dolore queror.
 Forte quod extantes, mitra a cæterua, columnæ,
 Qui nostrum debent esse uoluntq; caput.
 Hæc pro saluifico dem exemplaria uerbo,
 Et uitam doceant subdita membra suam.
 Integra synærum qui plebs seruemus odorem,
 Corruptus tabo sal ubi noster olet?
 Ad Rochum Dilherum.

Tot æreos argenteosq; Cæsares
 Pleno tenes perite Roche scrinio,
 Sed inter illos usus aureus Nero
 Grato tibi plus cæteris uultu placet
 Quas longa non uariat uices antiquitas?
 Qui pessimus tyrannus ante se uisit,
 Incredulisq; pulsus est a gentibus,
 A Christianis optimus colitur uiris

Ad Eundem

Non Constantinum, non Traianum, neq; Neruam,
 Nec quicumq; insons est tibi Cæsar, amo.
 Hos bonus ipse bonos serua tibi, sed tibi datur
 Ut simili uati pessimus ille Nero.

Ad Georgium Boeneburgum.

Rarus in hoc ære monstratur nobilis æuo,
 Qui referat mores uir generose tuos.
 Tam pius, humanus, cordatus & integer insons.

Tam bo

N O N V S.

Tam bonus ex omni deniq; parte placet.
 Talia formarunt sanctæ tuæ pectora Musæ,
 Quæ comitem te sic excoluere suum.

De Nigro.

Non uult inuiso Niger aſſemire Luthero,
 Hoc etiam uerum ſi modo dogma forct,
 Sæq; ob id æternas tradendum ſciret ad umbras,
 Debere irato Tartara ferre deo.

Quim ſit atrox odij mortales diſcite morbus
 Impia qui lento corda furore tenet.
 Quid raſam miramur adhuc non credere turbam,
 Hæc ſi uulgaris dicere uappa poſſit?

De Tio.

Ingentes ſacram tabulas appendit ad ædem,
 Quidam ſe iactans omnia ſcire Titus.

Quid ſciam? qua nunc alios ratione doctos?
 Quando, quod ipſe ſciam, liquerit ille nihil,
 Ad Hamrichum Lerſinerum.

Iam quater oratus proprio eſt pro limine Princæps,
 Sed nondum mihi dat, nec tamen ille negat.

Quam mihi ærta uelim tandem reſponſa referri,
 Poſt longas etiam qualiacunq; præcæs.

Gratius officium eſt cito non tribuenda negare,

Quim uaria dubium ſpe tenuiſſe uirum.
 Te precor ego meum ſcelix Hamriche patronum
 Hic agere, & pro me ſollicitare uelis.

Tu mol

L I B E R

Tu molles aditus tu commoda tempora nosti,

Cum dedit optatas fausta Diana feras.

De Melanthio.

Omnes fauentes iudicis & aulicos

Habet impius Melanthius, coram quibus

Non tam mala est nec iniqua caussa, quam statim

Non uincat, explosis foro aduersarijs.

Mirum nihil, maiore quando gratia,

Quam maximus uel Cicerō uel Demosthenes

Patrocinentur atq; praesto sint ei

Tot splendidi reges Episcopi ac Duces,

Et aduocati plurimum urbium dei.

Adstent serenis & praecentur uulcibus.

Ad Ioannem Ficinum.

Te Ficine meum rogo patronum,

Et fidum, simul obsecrans, amicum

Vt quam munificus domum Philippus

Se digna mihi liberalitate

Addixit, de lit & parare iussit,

Hanc tu tradere non uelis grauari.

Sat iam sat miser hinc & inde cinelus

Errauit propriam semel domunculam

Foelix cochlea possidere uellem.

Atropos ad morientem Germanum.

Non meritis in me ueheris Germane querelis

Non tua crudeli de seco fila manu.

Sed dum

N O N V S.

Sed dum perpetuo nimis hument stamina potu,
 Ipsa sua multo pondere sponte cadunt.
 Ad Synodum Marpurgensem super
 Sacramentaria causa conferentem,
 Insignes uerbi proceres argute Luthere,
 Suauis Oecolampadi,
 Magnanimis Zuingli, pie Snepphe, discrete Melächthō,
 Fortis Buære, candide
 Hedio, præcellens Osiander, strenue Brenci,
 Amice Iona, ac Crato,
 Ac reliqui, bona turba, uiri, quos inclytus Heros
 Primæps Philippus acciit,
 Christicolæq; suos urbes misere ministros,
 Et Præsules Episcopos,
 Ut noua tollatis diuisæ schismata sectæ,
 Veramq; monstratis uiam,
 Encupido supplex uobis Ecclesia uoto
 Vestros cadit flens ad pedes,
 Atq; per intima uos communis uisæra Christi
 Adiurat, obsecrat, monet,
 Ut sanctis studijs superi pro laude tonantis,
 Et omnium fidelium
 Querenda (hæc uobis incumbit cura) salute
 Tractetis hoc negocium,
 Vnde ratum iudex decretum prædicet orbis
 Sancto profectum spiritu.
 FINIS.

QVAE INTER EXCVDENDVM DE

prauata sunt, sic corrige, illius tantum admo-
nitus, ut dum uersus numeras, titu-
los & lemmata transfalias.

Folio	Colúm.	Versu	Pro	Lege
B 7	1	2	cum	quod
C 1	1	17	pœnituit	indoluit
C 4	2	6	Mate	Marte
D 1	1	7	enuisibe	emisse
D 5	1	ultimo	unontetus	uno cõtetus
F 6	2	17	nulli	nulla
H 4	2	10	referent	referant
K 1	1	4	gemet	gemat
K 4	4	10	cõmendã	commendem

Quæ cætera sunt in punctis erra-
ta tunc expunge.

Marpurgi Franciscus Rhodus excu-
debat, Anno Domini,
M. D. XXIX.

THE S. V. B. L. I. S.

1807
PUBLISHED BY
S. V. B. L. I. S.
No. 100 N. 3rd St.
PHILADELPHIA

ALSO BY THE SAME

OCN 66862021